

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ ΠΑ' – ΤΕΥΧΟΣ 5 – ΜΑΪΟΣ 2004  
ΑΘΗΝΑΙ

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ  
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι  
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251  
<http://www.ecclesia.gr>  
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων  
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς  
ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων  
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκλήφας**  
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης  
**Κωνσταντῖνος Χολέβας**

Τμήμα Συντάξεως  
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν  
**Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Μ.Τη.**

Φωτογραφίες  
**Χρήστος Μπόνης**

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι  
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία  
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ  
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα  
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791  
<http://www.livanis.gr>

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

### ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πρὸς τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλον τῶν Ε.Λ.Τ.Α. Δημάρχου Ἀθηναίων, Πρὸς τὸν Μακαριώτατον περὶ τῆς ἀνεγέρσεως νέου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ	331 332
Πρὸς τὸν Μακαριώτατον περὶ τῆς μετονομασίας τοῦ ἄλσους τῆς Ριζαρείου εἰς « Ἄλσος Ἁγίου Νεκταρίου » Ἀντιδημάρχου Ἀθηναίων, Πρὸς τὸν Μακαριώτατον περὶ τῆς προβολῆς τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων Καγκελαρίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, Πρὸς τὸν Μακαριώτατον ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Πολωνίας Chancellery of the President of the Republic of Poland, To Christodoulos Archbishop sent by the President of Poland Μακαριώτατου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου, Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χριστόδουλον Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σισανίου καὶ Σιατίστης καὶ Τοποτηρῆτὴν Ἱ. Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἀντώνιον Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντωνίου, Προσφώνησις πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χριστόδουλον	332 333 334 335 336 337 338

### ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Βιβλίου καὶ Πνευματικῶν Δικαιωμάτων	340
---	-----

### ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, «Ὁ Ἀριστοτέλης γέφυρα μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης»	341
--	-----

### ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολούθησεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων Ἡ Α' Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ Στελέχη Ἐκκλησιαστικῶν Ἑπαγγέλτων στὴν Ἀντιπροσωπεΐα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα	343
--	-----

### ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ὁρθοδοξία καὶ Ἐθνικὴ Ταυτότητα	344
--------------------------------	-----

### ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Σύγκληση τῆς Ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἢ Ἐκλογὴ τεσσάρων Μητροπολιτῶν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀνακοινωθέν ἐξ ἀφορμῆς αὐθαιρέτων ἐρμηνειῶν Τὰ Βιογραφικὰ τῶν τεσσάρων Ἐκλεγέντων Μητροπολιτῶν	346 348 356 358
---	--------------------------

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἀναστασίου Μαρίνου, Γνωμοδότησις περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ μεταθετοῦ διὰ τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης	362
---	-----

### ΜΕΛΕΤΑΙ

Χρήστου Παπαδοπούλου, Περὶ τῆς προβληματικῆς τοῦ Καθεστώτος τῶν «Νέων Χωρῶν» Πέτρου Βασιλειάδη, Ἐπιστροφὴ στοῦ Θεολογικοῦ Λόγου: Ἡ μόνη διέξοδος γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ κρίσις	364 367
---	------------

### ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Πατερικὴ Παιδαγωγικὴ Διδαχὴ	370
---	-----

### ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	372
--	-----

### ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	374
--	-----

### ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	381
--	-----

### ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	414
--	-----

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΠΡΟΣ ΤΟΝ  
ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑ  
ΣΥΜΒΟΥΛΟΝ  
ΤΩΝ Ε.Λ.Τ.Α.**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀθήνησι τῆ 6ῃ Μαΐου 2004

Πρὸς  
Τὸν Ἀξιότιμον  
κ. Ἐμμανουὴλ Δραϊνᾶκην,  
Διευθύνοντα Σύμβουλον τῶν Ε.Λ.Τ.Α.  
Ἐν τὰ ὕθα.

Ἀξιότιμε,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀδιαλείπτου ποιμαντικῆς μερίμνης Αὐτῆς, στοιχεῖ τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος «*κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» πρὸς οἰκοδομὴν ψυχῶν, «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν*». Αὐτὴν τὴν Ἱεραποστολικὴν Διακονίαν, ἀφορῶσαν εἰς πλείστους τομεῖς τῆς θρησκευτικῆς, ἐθνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς πραγματικότητος, ἐν οἷς καὶ τὰ θέματα τῶν αἰρέσεων, τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, τῶν ναρκωτικῶν, τῆς ὀρθῆς χρήσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς τέχνης κ.ἄ., ἡ Ἁγιοτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία προσφέρει «*πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» εἰς τοὺς πιστοὺς. Τὴν διδασκαλίαν Αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται θεμάτων ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν παρουσιάζει, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ δι' ἐντύπων μέσων ἐνημερώσεως, ἥτοι ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἀποστέλλονται δωρεὰν εἰς τοὺς παραλήπτας αὐτῶν καὶ ἄνευ καταχωρίσεως διαφημίσεων. Παρὰ ταῦτα, πρὸ ἐτῶν ἠϋξήθη ὑπερβολικῶς τὸ κόστος τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὴν διακίνησιν τῶν θρησκευτικῶν ἐντύπων. Τὸ γεγονός αὐτό, ἀφ' ἑνὸς μὲν προεκάλεσεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς φορεῖς δυσβάστακτον οἰκονομικὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς θεοφιλοῦς καὶ κοινωφελοῦς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ προεξένησεν ἡμῖν εὐλόγους ἀπορίας διὰ τὴν σκοπιμότητα τοιαύτης ἀποφάσεως.

Ὅθεν, Συνοδικῆ Ἀποφάσει ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 21ης παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, διεξελοῦσα, κατόπιν τῶν ὑποβληθέντων παραπόνων ὑπὸ πλείστων θρησκευτικῶν φορέων, τὸ ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανόμενον θέμα, ἀπεφάσισεν ὅπως παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἵνα ἐν τῷ ἐγνωσμένῳ σεβασμῷ ὑμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν τροφὸν καὶ κιβωτὸν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, μεριμνήσητε, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὑμετέρων ἀρμοδιοτήτων, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν θρησκευτικῶν περιοδικῶν εἰς προσιτὰ διὰ τοὺς ἀποστολεῖς ἐπίπεδα.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, πεποιθότες ὅτι θέλετε ἱκανοποιήσῃ τὸ ὡς εἴρηται δίκαιον αἴτημα ἡμῶν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς πλουσίαν τὴν χάριν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν διαπύρων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ἀθήνα 6 Μαρτίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ  
ΑΘΗΝΑΙΩΝ  
ΠΡΟΣ ΤΟΝ  
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ  
ΠΕΡΙ  
ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ  
ΝΕΟΥ  
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ  
ΝΑΟΥ**

Πρὸς τὸν  
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. Χριστόδουλον

Μακαριώτατε,  
Ἔλαβα τὴν ἐπιστολή Σας, στὴν ὁποία μνημονεύετε τὴν ἀπὸ 15ης Ἰανουαρίου 2004 ἀπόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου μὲ τὸ αἴτημα τῆς παραχώρησης τοῦ χώρου τοῦ γηπέδου τοῦ Παναθηναϊκοῦ στὴν λεωφόρο Ἀλεξάνδρας γιὰ τὴν ἀνέγερση νέου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ.

Εἶναι πολὺ νωρὶς ἀκόμη νὰ γίνῃ συζήτηση γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα. Ὄταν θὰ ὠριμᾶσει, τότε πλέον θεωρῶ ὅτι θὰ πρέπει νὰ συζητηθεῖ ἡ ἀνεύρεση καὶ παραχώρηση γηπέδου γιὰ τὴν ἀνέγερση νέου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ.

Μὲ βαθύτατο σεβασμὸ  
Ντόρα Μπακογιάννη

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ  
ΑΘΗΝΑΙΩΝ  
ΠΡΟΣ ΤΟΝ  
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ  
ΠΕΡΙ  
ΤΗΣ  
ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑΣ  
ΤΟΥ ΑΛΣΟΥΣ  
ΤΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΥ  
ΕΙΣ «ΑΛΣΟΣ ΑΓΙΟΥ  
ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ»**

Πρὸς τὸν  
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. Χριστόδουλον

Μακαριώτατε,  
Ἔλαβα τὴν ἐπιστολή Σας μὲ τὸ αἴτημα τῆς Συνοδικῆς Ἀποφάσεως γιὰ τὴν μετονομασία τοῦ Ἱεροῦ Ἁλσοῦς τῆς Ριζαρείου, ὅπως εἶναι γνωστὸ, σὲ Ἱερόν Ἁγιὸν Νεκταρίου γιὰ νὰ τιμηθεῖ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὁ σύγχρονος θαυματοβρούτης Ἁγιὸς Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 14 ἔτη διετέλεσε Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ εἰς τοὺς χώρους τῆς ὁποίας διέμενε, ἐργαζόταν, τὸ δὲ Ἱερόν Ἁγιὸν Νεκταρίου ἦταν ὁ τόπος περιπάτου καὶ ἀναπαύσεώς Του.

Γιὰ νὰ προχωρήσωμὲ στὴν συγκεκριμένη ἐνέργεια φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ριζαρείου καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἀπάντησή του νὰ παραπεμφθεῖ στὴν ἀρμόδια ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου γιὰ νὰ ληφθεῖ ἡ τελικὴ ἀπόφαση.

Μακαριώτατε,  
Θὰ Σᾶς κρατήσω ἐνήμερο γιὰ τὴν πορεία τῆς διαδικασίας μέχρι καὶ τὴν λήψη τῆς τελικῆς ἀπόφασης.

Μὲ βαθύτατο σεβασμὸ  
Ντόρα Μπακογιάννη

Ἀθήνα 6 Μαρτίου 2004

## Η ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ἀθήνα 9 Μαρτίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΤΗΣ  
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ  
ΑΘΗΝΑΙΩΝ  
ΠΕΡΙ  
ΤΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ  
ΤΩΝ  
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ  
ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΚΑΤΑ  
ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ  
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ  
ΑΓΩΝΩΝ**

Πρὸς τὸν  
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. Χριστόδουλον

Μακαριώτατε,

Σε ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς Σας με ἡμερομηνία 9 Φεβρουαρίου 2004, ὡς ἀρμο-  
δία Ἀντιδήμαρχος Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διεθνoῦς Συνεργασίας, θὰ ἤθελα νὰ  
Σᾶς ἐνημερώσω ὅτι κατὰ τὴν κατάρτιση τοῦ προγράμματος γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς  
πολιτιστικῆς προβολῆς τῆς Ἀθήνας κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώ-  
νων, ἔχει ληφθεῖ ιδιαίτερη μέριμνα γιὰ τὴν προβολὴ τῶν βυζαντινῶν καὶ μετα-  
βυζαντινῶν μνημείων σὲ συσχετισμὸ με τὰ ἐκθέματα τῶν Μουσείων καὶ λοιπῶν  
συναφῶν ἰδρυμάτων ποὺ ἀναδεικνύουν ὄχι μόνο τὴν πνευματικὴ μας κληρονο-  
μιὰ ἀλλὰ καὶ τὴν σύγχρονη πολιτιστικὴ ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἀθήνας.

Με βαθύτατο σεβασμὸ  
Καλλιόπη (Κέλλυ) Ἀ. Μπουρδάρη  
Ἀντιδήμαρχος Ἀθηναίων



ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ  
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐν Βαρσοβία, 18 Μαρτίου 2004

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ  
ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΠΡΟΣ ΤΟΝ  
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ  
ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ  
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ  
ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ**

Μακαριώτατε,

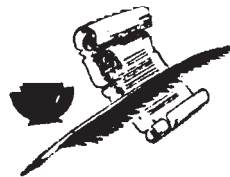
Ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας Aleksander Kwaśniewski ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν ἀπὸ 26ης Ἰανουαρίου 2004 ἐπιστολήν σας. Δράττομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐκφράσω τὶς βαθύτατες εὐχαριστίες μας δι' ὅλα Σας τὰ εὐγενικὰ λόγια σχετικῶς μὲ τὰς δραστηριότητας τοῦ κου Προέδρου, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰς ἐργασίας διὰ τὸ μελλοντικὸν Σύνταγμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Εἶναι τιμητικὸν τὸ ὅτι συμμεριζόμεθα τὰς ἰδίας ἀπόψεις ἐπὶ τῆς μορφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ Προοιμίου τοῦ μελλοντικοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὁ Πρόεδρος Aleksander Kwaśniewski ἐπαναλαμβάνει εἰς κάθε εὐκαιρίαν τὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τὴν συμπερίληψιν ἐν τῷ μελλοντικῷ Εὐρωπαϊκῷ Συντάγματι τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον ἔχει διαδραματίσει ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης.

Ἡ προσωπικὴ συμβολὴ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος στὸ θέμα αὐτὸ ἔχει ἤδη σημαντικῶς προαγάγει τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ ἐποικοδομητικὸς διάλογος μεταξὺ ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων θὰ συνεχισθεῖ καὶ θὰ διανοίξει τὸν δρόμον πρὸς μίαν συμφωνίαν ἐπὶ τῆς καλυτέρας δυνατῆς λύσεως ἐφ' ὅλων τῶν ἐναπομενόντων ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ θεμελιώδους ἐκείνου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὸ Προοίμιον. Θὰ ἤθελα, παρακαλῶ, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Πολωνία θὰ καταβάλει κάθε προσπάθεια πρὸς ἀναζήτησιν συμφωνίας ὑψηλῆς ποιότητος ἐπ' αὐτοῦ.

Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθυτέρας ἐκτιμῆσεώς μου.

Εὐλικρινῶς Ὑμέτερος,  
Dariusz Szyczycha  
Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν



CHANCELLERY OF THE PRESIDENT  
OF THE REPUBLIC OF POLAND

Warsaw, 18 March 2004

**LETTER TO  
HIS EXCELLENCY  
† CHRISTODOULOS  
ARCHBISHOP  
OF ATHENS AND  
ALL GREECE  
SENT BY THE  
PRESIDENT  
OF POLAND**

Your Excellency,

On behalf of President of the Republic of Poland Aleksander Kwaśniewski I wish to cordially thank Your Excellency for Your letter of 26 January 2004. I avail myself of this opportunity to express our deepest thanks for all Your kind words on the activities of Mr. President as regards the work on the future Constitution of the European Union.

It is an honour that we share the same views on the shape and contents of the preamble of the future European Constitution. To this end President Aleksander Kwaśniewski has always reiterated his support to include in the future European Constitution the recognition of the role that Christianity has played in shaping the history and culture of Europe.

Your Excellency's personal contribution to this issue has already deeply enhanced the debate on the future of the European Union. We are positive that the constructive dialogue among all the stakeholders will continue and will pave the way for an agreement on the best possible solution of all the remaining questions, including the fundamental one concerning the preamble. Please be positive that Poland will make every effort to seek a high-quality agreement on this.

Please accept the assurance of my highest consideration.

Yours sincerely,  
Dariusz Szymczycha  
Secretary of State



Πρὸς τὸν  
Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. Χριστόδουλον

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΤΟΥ  
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ  
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ  
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ  
κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ, τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χριστόδουλε. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν ἀγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.

Ἐμπλεοὶ ἀφότου χαρμονῆς καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἐκομισάμεθα τὰς προφρόνως ἀπευθυνθείσας Ἡμῖν συγχαρητηρίους εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας λίαν Περισπουδάστου Ἡμῖν Μακαριότητος, ἔνεκα τῆς ὑπὸ τῶν αὐτόθι Ἰσραηλινῶν Ἀρχῶν ἀναγνωρίσεως τῆς ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως Ἡμῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θῶκον τῆς Ἀγιοτάτης Παμμήτορος Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀξιοχρέως ὅθεν δοξολογοῦντες τῷ Πανυμνήτῳ Ὄνόματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι «*διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν*» (Ψαλμ. 65, 12), ἀπευθυνόμενον Αὐτῇ ὀλοθέρμους εὐχαριστίας, διὰ τὰ ὑπὲρ Ἡμῶν ἐκφραζόμενα ἀγαθὰ Αὐτῆς αἰσθήματα, δι' ὧν διατρανοῦται ἡ συμπαράστασις Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ χειμαζομένου Παλαιφάτου ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχείου καὶ ἐπιθυμοῦμεν διαβεβαιῶσαι Αὐτήν, ὅτι ἀνανεωμέναις δυνάμεσι θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπεκτείνωμεν τὰς πολυδιαστάτους δραστηριότητας Ἡμῶν, πρὸς ἀνάδειξιν καὶ ἀνύψωσιν Αὐτοῦ καὶ περαιτέρω λυσιτελεῖ ἐπιτέλεσιν τῆς ὑψίστης Αὐτοῦ Ἐθνικοθησκευτικῆς ἀποστολῆς.

Ἐφ' οἷς, εὐχαριστοῦντες τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ αὐθις διὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ γενομένας ἀπ' ἀρχῆς ἐνεργείας Αὐτῆς, λιπαρῶς δεόμεθα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Αὐτοῦ Τάφου ἐνισχύειν Αὐτήν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κατ' Αὐτήν Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποδιδόντες Αὐτῇ τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμόν, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ βδ' Μαρτίου κ'  
Τῆς Ὑμετέρας Πεφιλημένης Μακαριότητος  
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,  
**ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ Α'**  
Πατριάρχης Ἱεροσολύμων



Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαρτίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ  
ΠΡΟΣ ΤΟΝ  
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ  
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ  
ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ  
ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΚΑΙ  
ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΝ  
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ  
ΣΕΡΒΙΩΝ  
ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ  
κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ\***

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μόλις ἐπανακάμψαντες οἴκαδε ἐκ τῆς βραχείας ποιμαντικῆς ἐπισκέψεώς μας εἰς τὴν Θεόσωστον Ἱ. Μητρόπολιν, τῆς ὁποίας εἴσθε Τοποτηρητῆς, σπεύδομεν νὰ σᾶς ἀπευθύνωμεν τὴν ἐπιστολὴν μας αὐτὴν διὰ νὰ σᾶς ἐκφράσωμε τὰς θερμὰς μας εὐχαριστίας τόσον διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν, τῶν ὁποίων ἐτύχομεν.

Παραλλήλως, ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν διὰ τὴν βαθυτάτην ἱκανοποίησιν τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν διαπιστώσαντες τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν, μὲ τὰ ὁποῖα σᾶς περιβάλλει ἡ κοινωρία τῆς Κοζάνης, ἀναγνωρίζουσα εἰς τὸ πρόσωπόν σας τὸν ἀνιδιοτελεῆ ἐργάτην τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἀναλισκόμενον ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ προκοπῆς τοῦ ποιμνίου του. Τὰ καλὰ σας ἔργα, ἐπιδεικνύμενα τοῖς πᾶσι, διαλαλοῦν τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον σας διὰ τὸν λαόν σας, πολλὰ δ' ἐξ αὐτῶν ἔχετε προικοδοτήσῃ διὰ προσωπικῶν σας εἰσφορῶν, καρποῦ τοῦ λιτοῦ καὶ ἀσκητικοῦ σας βίου.

Ἄλλ' ἐξ ἴσου ἐντυπωσίασεν ἡμᾶς τὸ ἀκμαῖον θρησκευτικὸν καὶ ἔθνικὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ, ὅστις κατέκλυσε τοὺς Ἱ. Ναοὺς κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἰδίως δὲ τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅπου ἐτελέσαμεν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀδελφῶν γειτόνων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι ἐλθόντες πρὸς τοῦτο τιμητικῶς μᾶς ἐπλαisiώσαν. Ἡ κοσμοπλημιύρα πού παρετηρήθη μᾶς συνεκίνησεν εἰς τὸ ἔπακρον καὶ ὑπηγόρευσεν εἰς τὴν γλῶσσα μας λόγους ἐπαινετικούς καὶ στηρικτικούς τῆς φιλοτιμίας, τῆς πιστότητος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καλλιέργειας τοῦ κόσμου αὐτοῦ.

Κατανοοῦμεν δὲ καὶ τὸ φλέγον πρόβλημα τῆς περιοχῆς, πού εἶναι ἡ ἀπόκτησις Ποιμενάρχου ζηλωτοῦ, ἱεροπρεποῦς καὶ ἱεραποστολικοῦ, πρὸς διαποίμανσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου λαοῦ. Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὑπερνικωμένων ὀρισμένων δυσκολιῶν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μας θὰ συνέλθῃ διὰ νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν χηρεύουσαν ταύτην Μητρόπολιν ἄνδρα κατάλληλον τῇ περιστάσει προκειμένου ἵνα μετατρέψῃ τὸν πόνο τοῦ ἀπορφανισθέντος εἰς χαρὰν τοῦ φιλοπάτορος καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν περαιτέρω καλλιέργειάν του πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Εὐχαριστοῦντες ὅθεν καὶ αὐθις ὑμᾶς καὶ τοὺς περὶ ὑμᾶς σᾶς ἀσπαζόμεθα φιλήματι ἀγάπης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ διατελοῦμεν ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ὄλως πρόθυμος.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

\* Ἡ ἐπιστολὴ ἐστάλη πρὸς ἐκφρασιν θερμῶν εὐχαριστιῶν γιὰ τὴν ἐγκάρδια ὑποδοχὴ καὶ φιλοξενία τῶν ὁποίων ἔτυχε ὁ Μακαριώτατος, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀποτυπώνεται στὴν προσφώνησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντωνίου πού ἀκολουθεῖ.

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ**  
**ΠΡΟΣ ΤΟΝ**  
**ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ**  
**ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ**  
**ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ**  
**ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**  
**κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ**

(Σιάτιστα 14.3.2004)

Μακαριώτατε,

Μὲ τὴν χάριν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν εἰλικρινῆ, πηγαῖον καὶ ἱερόν, μὲ συναισθήματα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐπὶ τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, ὁ ἱερός κληρὸς, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς θεοστηρίκτου ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, Σᾶς ὑποδέχονται σήμερον ἐν συναγερωμῶ καὶ μὲ τὸ ὡσσανὰ ὡς οἱ ἀπειρόκαλλοι παῖδες Σᾶς προσφωνοῦν.

Ὡς τοποτηρητῆς, διὰ δευτέραν φορὰν ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος, ἐφ' ὅσον ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κύριος τὸ ἠθέλησεν, διερχομένου τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα διακατέχουν τὰς ψυχὰς κλήρου καὶ λαοῦ, Σᾶς διαβεβαίωμεν ὅτι ἡ σημερινὴ Σας παρουσία εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἱστορικῆς ταύτης Μητροπόλεως καὶ εὐάνδρον πόλιν τῆς Κοζάνης, πρωτεύουσαν τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ, πληροῖ τὰς καρδίας ὄλων μας μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν ἀνυπόκριτον, διότι ὑποδεχόμεθα σήμερον, (Κυριακὴν Γ' Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως) Ὑμᾶς, ὡς πηδαλιούχον τῆς νοπητῆς ὀλκάδος, τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἕναν πνευματικὸν Ἠγέτην μὲ πολυσύνθετον καὶ πολυπρισματικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ χαρισματικὴν καὶ πολυδιάστατον προσωπικότητα, μὲ ἱεράρχησιν στόχων καὶ προτεραιοτήτων καὶ μὲ ἀνακαινιστικὸν μέχρι τοῦδε ἔργον καὶ ἀγῶνα πολὺπλευρον. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐπεβλήθη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὁποῖον χαίρει διότι τὸ πηδάλιον ταύτης εὐρίσκεται εἰς στιβαρὰς χεῖρας τοιοῦτου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀνδρός.

Ἐπισκέπτεσθε διὰ δευτέραν φορὰν τὴν Ἱεράν ταύτην Μητρόπολιν καὶ ὡς κατὰ τὸ ἔτος 1998, ταπεινῶς εἶχομεν προσφωνήσει τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα γνωρίζοντες ὅτι ὁ λαὸς ταύτης ἔχει πίστιν ἐκδηλουμένην ἐπὶ ἔργων ἀγαθῶν. Εἶναι εὐσεβής, φιλόθρησκος καὶ φιλόπατρις, γαλουχημένος μὲ τὰς παραδόσεις καὶ ἀξίας. Εἶναι ὠραῖος εἰς πλοῦτον αἰσθημάτων καὶ ἐργατικός, τιμᾷ τὴν θρησκείαν του καὶ ὅ,τι πατροπαράδοτον παρέλαβεν. Καὶ εἶναι ὄντως λυπηρὸν διὰ τὸν Ἱερόν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης νὰ εὐρίσκεται ἡ Ἱερά Μητρόπολις αὕτη ἐν χηρείᾳ, ἐφ' ὅσον ἐλλείπει ὁ κυβερνήτης τοῦ νοητοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἐπίσκοπος.

Οἱ καιροὶ τοὺς ὁποῖους διανύομεν καὶ κατὰ τοὺς ὁποῖους ἐσωτερικὰ, πνευματικὰ καὶ ὑλικά ἀδιέξοδα καὶ ἠθικὴ ἀμηχανία παγιδεύουν καὶ συνθλίβουν τοὺς ἀνθρώπους, ἔνεκα τῶν ὁποίων ψύχεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν καὶ περιπλανᾶται ὁ ἄνθρωπος ἐν μέσῳ πολλῶν ἀμφιβολιῶν καὶ ἀμφιταλαντεύσεων περὶ τὴν πίστιν καὶ ἠθικὴν καὶ μὲ βαθὺ πλῆγμα τῆς θρησκευτικότητος, οἱ καιροὶ λοιπὸν οὗτοι, ἀπαιτοῦν ἀπὸ Ὑμᾶς Μακαριώτατε καὶ σύμπασαν τὴν Σεπτὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιλογὴν ἀξίου Ἐπισκόπου, ὅστις θὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον μιᾶς Ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς, τὴν ὁποῖαν ἐλάμπρυναν καὶ ἐκλείσαν, κατὰ τὸ παρελθόν, σοφοὶ καὶ τετιμημένοι Ἱεράρχαι.

Κληρὸς καὶ Λαὸς λοιπὸν τῆς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης προσδοκοῦν ἐναγωνίως τὴν τοποθέτησιν ἐνὸς Ἱεράρχου «ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. ιε', 29), ὁ ὁποῖος θὰ συνενώνῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔμφυτα καὶ ἐπίκτητα χαρίσματα, ἀλλὰ πρὸ πάντων πίστιν καὶ βιοτήν ἐν Ἁγίῳ πνεύματι, προκειμένου νὰ ἀναλώσῃ πᾶσας τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς του δυνάμεις «εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. δ', 11).

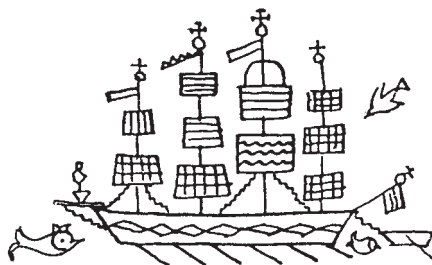
Τοῦ  
 Σεβ. Μητροπολίτου Σιασνίου  
 καὶ Σιατίστης, Τοποτηρητοῦ  
 Ἱ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης  
 κ. Ἀντωνίου

Ἐπιζητοῦν, Κληρὸς καὶ Λαός, ἕναν Ἐκκλησιαστικὸν Ἠγέτην, ὅστις θὰ ἐκπέμπῃ ἀγάπην καὶ σεβασμὸν, διὰ νὰ ἀγαπηθῇ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ποιμνίου του, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἀσκῇ τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως καὶ διαποιμάνσεως μετὰ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, μὲ πλουσίαν φιλανθρωπικὴν καὶ κοινωνικὴν δρασίαν, μεριμνῶν δὲ διὰ τὴν νεότητα καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐν γένει ὀρθοδόξου λειτουργικοῦ ἥθους.

Ἄλλωστε καὶ ἡ σημερινή Σας ἐπίσκεψις ἐδῶ, Μακαριώτατε, φανερώνει τὴν ἀγωνίαν καὶ μεριμνάν Σας διὰ τὸ λογικὸν ποιμνιον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θὰ ἐπιλεγῇ καὶ τοποθετηθῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις θὰ

γίνη «τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ» (Τιμ. δ' 12), «τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηρός, τῷ πνεύματι ζέων, τῷ κυρίῳ δουλεύων, τῇ ἐλπίδι χαίρων, τῇ θλίψει ὑπομένων, τῇ προσευχῇ προσκατερῶν, ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κοινωνῶν» (Ρωμ. ιβ' 11-13).

Ἄπευθύνοντες ὄθεν, Μακαριώτατε, το ὡς «εὖ Παρέστητε», εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα, ἐκ καρδίας μέσης, ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ ἐν Τριάδι Κύριος νὰ Σᾶς ἐνδυναμώσῃ εἰς τὸ ὄντως δύσκολον ἔργον καὶ νὰ Σᾶς χαρίξῃ ὑγιάν κατ' ἄμφω καὶ πᾶσαν εὐλογίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος.



**ΓΙΑ  
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ  
ΗΜΕΡΑ  
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ  
ΚΑΙ  
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ  
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

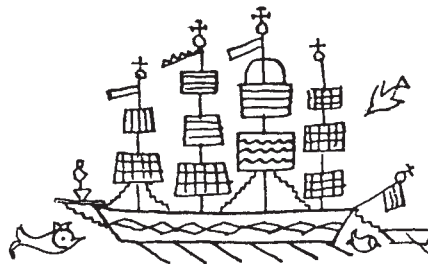
(23 Ἀπριλίου 2004)

Μὲ πολλή χαρὰ συμμετέχω νοητὰ στὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Βιβλίου καὶ Πνευματικῶν Δικαιωμάτων. Θέλω δὲ νὰ εὐχηθῶ τόσο ἡ ἀξία τοῦ ἔντυπου λόγου ὅσο καὶ ἡ προστασία τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων, δηλαδή τοῦ προϊόντος πνευματικῆς ἐργασίας τοῦ δημιουργοῦ, νὰ ἀποβοῦν στέρεη συνείδηση γιὰ ὅλη τὴν πολιτισμένη ἀνθρωπότητα.

Ὁ ἄνθρωπος, χωρὶς τὸ βιβλίο καταντᾷ, ὅπως λέμε, «ξύλο ἀπελέκητο» καὶ χωρὶς τὴ θεμελίωση τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων πολίτης ἀνεύθυνος καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπιπροσθέτως, ἄς γίνεῖ σ' ὅλους κατανοητὸ ὅτι ὁ πολυτιμότερος στολισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς του, εἶναι τὸ ὠφέλιμο καὶ γραμμένο μὲ ὑπευθυνότητα βιβλίο. Ἄς γίνεῖ δὲ οὐσιαστικὴ ἀντεπίγνωση καὶ ἡ μεγάλη ἀξία καὶ σημασία τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων, ὅπως αὐτὰ κατοχυρώνονται ἀπὸ τὸν δικαϊκὸ μας πολιτισμὸ. Ὅλοι ἄς συμβάλουμε ὥστε τὸ βιβλίο καὶ τὰ πνευματικὰ δικαιώματα νὰ παραμείνουν φῶτα ὁδηγητικὰ γιὰ ἓνα κόσμον ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος



**«Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ  
ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΤΑΞΥ  
ΑΝΑΤΟΛΗΣ  
ΚΑΙ ΔΥΣΗΣ»**

(Χαιρετισμός  
στο Διεθνές επιστημονικό  
Συνέδριο, Πάντειον  
Πανεπιστήμιο, 28/4/2004)

Τοῦ  
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου  
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος  
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἐξοχώτατοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας  
καὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰράν,  
Ἐλλογιμότετοι κυρίες καὶ κύριοι Σύνεδροι,

Ἀπὸ καρδιᾶς εὐχαριστῶ τὸν ἐλλογιμότετο Πρύτανη τοῦ Παντείου Πανεπι-  
στημίου Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καθηγητὴ κ. Ἰωάννη Βαβούρα,  
καθὼς ἐπίσης τοὺς ἄλλους διοργανωτὲς τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ, μὲ τὸ ἰδιαιτέρως  
σημαντικὸ θέμα. Πρὶν πῶ δύο λόγια ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐκφρά-  
σω τὴ λύπη μου διότι ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ εἶμαι μα-  
ζί σας καὶ νὰ γευθῶ τοὺς καρπούς τῶν γνώσεων τῶν ἐκλεκτῶν εἰσηγητῶν.

Χαρακτήρισα τὸ θέμα τοῦ συνεδρίου ἰδιαιτέρως σημαντικό, ὄχι ἀπὸ φιλο-  
φρόνηση. Ἡ ἐπίδραση τοῦ Ἀριστοτέλους σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση δὲν ἀμφισβη-  
τεῖται. Ἔχει βρεθεῖ, ὅμως, στὸ ἐπίκεντρο μιᾶς μυθολογίας, ἡ ὁποία κατασκευά-  
στηκε πολὺ μετὰ τοὺς Μέσους Χρόνους, τὴν ἐποχὴ πού ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη ἔδινε  
σκληρὸ ἀγῶνα ἐνάντια στὸν παπισμὸ. Οἱ λόγιοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὲ κορυφαῖο  
τὸν Βολταῖρο, ὄρισαν τὸν Μεσαίωνα ὡς περίοδο πνευματικοῦ σκότους. Καθὼς  
ἐλέγχθη, «τὸ μόνο φῶς, ἦταν αὐτὸ πού ἔβγαине ἀπὸ τίς φωτιές τῆς Ἱερῆς Ἐξέ-  
τασης».

Ἔτσι, διαδόθηκε ὁ μύθος ὅτι τὰ κείμενα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καταστρά-  
φηκαν στὴν περίοδο τοῦ Μεσαίωνα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς. Ἔτσι, διαδόθηκε ὁ  
μύθος ὅτι τὸν Ἀριστοτέλη τὸν ἔμαθαν οἱ Δυτικοὶ χάρις στίς μεταφράσεις τῶν  
Ἀράβων.

Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη, ἔχει βεβαίως ἀνατρέψει αὐτὰ τὰ μυθεύματα. Ἔχει δια-  
πιστωθεῖ ὁ μεγάλος ἀγῶνας τῶν Ὁρθόδοξων Ἑλλήνων νὰ ἀντιγράψουν καὶ νὰ  
διασώσουν τὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἔχουν γίνεи γνωστὰ τὰ ἀντιγρα-  
φικὰ κέντρα πού ἴδρυσαν οἱ βυζαντινοὶ λόγιοι, κυρίως δὲ ὁ Καισαρείας Ἀρέθας  
καὶ ὁ Μέγας Φώτιος. Ἔχουν γίνεи γνωστὰ τὰ κέντρα ἀντιγραφῆς καὶ διαφύλα-  
ξης ἀρχαίων κειμένων πού ὑπῆρχαν στὸ Ἅγιο Ὄρος, στὰ Μετέωρα, στὴν Πά-  
τμο, στὴν Κωνσταντινούπολη, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ σὲ πάρα πολλὰ ἀκόμη μο-  
ναστήρια.

Εἰδικότερα σὲ σχέση μὲ τὸ θέμα τοῦ συνεδρίου σας, μελετήθηκε διεξοδικὰ  
ποιά ἔργα τοῦ Ἀριστοτέλη μεταφράστηκαν στὰ λατινικά, κι ἀπὸ ποιο πρωτότυπο.  
Ἀποδείχθηκε αὐτὸ πού ὄλοι οἱ μὴ εἰδικοὶ φιλόλογοι μελετητὲς τῶν Πατέρων τῆς  
Ἐκκλησίας γνωρίζαμε: ἡ γνώση τῶν ἀρχαίων κειμένων καὶ ἡ παρουσία τῶν πνευ-  
ματικῶν μεγεθῶν τῆς ἀρχαιότητος εἶναι συνεχῆς καὶ ἀδιάσπαστη μέσα στὴν ἑλλη-  
νορθόδοξη γραμματεία τῶν Μέσων Χρόνων. Πολλοὶ σοφοί, Χριστιανοί, Ἑβραῖοι  
καὶ Μουσουλμάνοι στὸ θρήσκευμα, ἀλλὰ καὶ ἐπίσης πολλοὶ ἄλλοι διανοούμενοι  
μελέτησαν τὸν Ἀριστοτέλη, λίγοι ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, οἱ πολλοὶ ἀπὸ μεταφρά-  
σεις, τὸν κατενόησαν ὁ καθένας μὲ βάση τὰ πιστεύματά του καὶ τὸν χρησιμο-  
ποίησαν, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, στὰ δικά τους ἔργα. Διότι τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τὸν  
Πλάτωνα ὁ διανοούμενος ὁποιασδήποτε ἐποχῆς καὶ πολιτισμικῆς παράδοσης  
δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς προσπεράσει. Ὅφειλε νὰ τοὺς μελετήσει, ἔστω κι ἂν ἐν τέ-  
λει τοὺς ἀπορρίψει, ἢ κρατήσει τὰ κατὰ τὴν ἀποψὴ του σημαντικότερα σημεῖα τῆς  
φιλοσοφίας τους.

Οἱ Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ κυρίως οἱ Καλπαδόκες Βασιλείος

ὁ Μέγας, ὁ ἀδελφικὸς φίλος του Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ ἀδελφὸς του Βασιλείου Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἦσαν πρῶτον μεγαλοφυεῖς στὸ πνεῦμα, δεύτερον ἔξοχοι κάτοχοι τῆς κλασσικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, τῆς ὁποίας ὀλοφύχως μετεῖχαν, καὶ τρίτον μὲ βαθύτατα χριστιανικὰ βιώματα. Καὶ οἱ τρεῖς γνώρισαν τὴν φιλοσοφία τοῦ Ἀριστοτέλη καὶ οἱ τρεῖς τὴν ἀντιμετώπισαν κριτικά.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὀφείλουμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἡ ἑλληνικὴ κουλτούρα γίνεται γνωστὴ στὴν Περσία καὶ σὲ ὅλη τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα γίνεται ἡ κοινὴ γλῶσσα ὄλων τῶν λαῶν τῆς τότε Οἰκουμένης. Ἐπίσης, ἡ ἑλληνικὴ κουλτούρα κατακτᾶ καὶ τὴν παντοδύναμη Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, στὴν ὁποία εἶχαν ὑποταγεῖ οἱ Ἕλληνες. Στὴ συνέχεια καὶ χάρη στὴ χριστιανικὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, τὴν κακῶς λεγόμενη Βυζαντινὴ, ἀπὸ πολὺ ἔνωρις καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τὸν Δ' αἰῶνα ἀναπτύσσονται διπλωματικὲς σχέσεις μὲ τοὺς Πέρσες καὶ τοὺς Ἀραβες στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἀπὸ τὸν ΣΤ' αἰῶνα μὲ τοὺς Ὀστρογότθους, τοὺς Βησιγότθους καὶ μὲ ἄλλους λαοὺς στὴ Δύση καὶ ἔτσι ἐμμέσως ἐπανεισάγεται ἡ ἑλληνικὴ κουλτούρα.

Προχώρησε ὁμως καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτῃ τῆς δυτικῆς μεσαιωνικῆς γραμματείας, καὶ κατερρίφθη ἕνας ἀκόμη μύθος, κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ Ἀριστοτέλης ἦταν ἄγνωστος στοὺς συγγραφεῖς τοῦ δυτικοῦ Μεσαίωνα, καὶ ὅτι τάχα ὅταν ἔγινε γνωστός («μέσω τῶν Ἀράβων»), ἄρχισε τὸ ξήλωμα τοῦ παπισμοῦ καὶ ἡ Ἀναγέννηση.

Ὁ Ἀριστοτέλης ὑπῆρξε ἀσφαλῶς κορυφαία μορφή, μὲ ἰδιαίτερος μεγάλη ἐπίδραση καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὸν Μεσαίωνα, σὲ ὅλη τὴ χριστιανοσύνη. Ὁ Ἀριστοτέλης δὲν ἔχει ἀνάγκη τοὺς μύθους τῶν ἀντιπαπικῶν γιὰ νὰ τιμηθεῖ.

Ἐχει ἰδιαίτερη σημασία τὸ συνέδριό σας καὶ διότι γίνεται σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἰσλαμικὴ δημοκρατία τοῦ Ἰράν. Ἐλπίζω καὶ εὐχομαι νὰ δώσετε ἀπαντήσεις σὲ καίρια ἐρωτήματα, ὅπως: εἶχε πράγματι ὁ Ἀριστοτέλης ἐπίδραση στὴν ἰσλαμικὴ διανόηση; Ἡ μήπως εἶχε εἰδικῶς στὴν ἰρανικὴ, μὲ κορυφαία τὴ μεγάλη μορφή τοῦ Ἀβικέννα (Ibn Sina), καὶ στὰ ἰσλαμο-ιουδαϊκὰ κέντρα παιδείας τῆς Ἰσπανίας, μὲ τὸν Ἀβερρόη καὶ τοὺς ἄλλους;

Τὸ συνέδριό σας, ἐλπίζω καὶ εὐχομαι ὅτι θὰ ἀποτελέσει σταθμὸ στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν Μέσων Χρόνων. Δὲν εἶναι, καθὼς γνωρίζετε, ἀνεπτυγμένος ὁ κλάδος. Μᾶς λείπουν ἀκόμη οἱ κριτικὲς ἐκδόσεις, τὰ σχόλια τὰ βασισμένα ὄχι σὲ ἰδεολογίες, ἀλλὰ σὲ ἐπιστημονικὴ μελέτῃ τῶν πηγῶν. Μὲ χαρὰ μου παρακολουθῶ ὅτι καὶ στὴν Ἑλλάδα, χάρις στὸ ἔργο λίγων πρωτοπόρων, οἱ μεσαιωνικὲς σπουδὲς ἀναπτύσσονται, καὶ μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι σύντομα θὰ καταλάβουν τὴ θέση ποὺ τοὺς ἀξίζει.

Εὐχομαι ἡ διεθνὴς ἐπιστημονικὴ κοινότητα νὰ ἀνατρέχει στὰ πρακτικὰ τοῦ συνεδρίου σας, καὶ νὰ βρῆται στὶς εἰσηγήσεις σας τὴ στηριγμένη σὲ σπουδὴ καὶ κριτικὴ τῶν πηγῶν γνώση γιὰ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀριστοτέλη σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση.



**Η Α' ΗΜΕΡΙΔΑ  
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ  
ΣΥΝΟΔΟΥ  
ΓΙΑ ΣΤΕΛΕΧΗ  
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ  
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ  
ΣΤΗΝ  
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ  
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ  
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ  
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ**

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ  
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ**

Τὴν Πέμπτη 29 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα (Ἀμαλίας 8) μὲ τὴν ἄμεση συνεργασία καὶ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ε.Ε. στὴν Ἀθήνα, ἡ Α' Ἡμερίδα γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ θέματα Εὐρωπαϊκά.

Ἡ Α' αὐτὴ Ἡμερίδα πραγματοποιήθηκε σὲ συνεργασία ἐπίσης καὶ μὲ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ παρακολούθησης τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν πρωινὴ συνεδρία 10.00 π.μ.-12.30 μ.μ. οἱ Διευθυντὲς τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ε.Ε. καὶ Ε. Κοιν. κ.κ. Γ. Μαρκοπουλιώτης καὶ Γ. Κασσιμάτης ὡς καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι-εἰδικοί, ἀνέπτυξαν θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Ε.Ε., τὸ νομοθετικὸ πλαίσιο, τὴν διάρθρωση αὐτῆς, τὸ σχέδιο τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης, τὶς Εὐρωεκλογὲς καὶ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης μετὰ τὴν διεύρυνση, ἐνῶ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεῆμων ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμό.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴ Συνεδρία (4.00 μ.μ.-8.00 μ.μ.) ἐνημερώθηκαν οἱ κύριοι Σύεδροι ἀπὸ τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλο τῆς Ἀνωτάτου Ἐταιρείας Διαχείρισης Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων-Μελετῶν κ. Κων/νο Σκαρίπα, ἐπὶ τῶν διαδικασιῶν (Θεωρητικῶν καὶ Πρακτικῶν) ὑλοποιήσεως τῶν προγραμμάτων τοῦ Γ' Κ.Π.Σ. τῆς Ε.Ε.

Στὴν Α' αὐτὴ Ἡμερίδα εἶχαν προσκληθεῖ γιὰ νὰ παραστοῦν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Ὑπάλληλοι ὅλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, δηλαδή: 1) Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, 2) Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀττικῆς, 3) Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς, 4) Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας, 5) Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης, 6) Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, 7) Ἱερὰ Μητρόπολις Ν. Ἰωνίας, 8) Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, 9) Ἱερὰ Μητρόπολις Περιστερίου, 10) Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας καθὼς καὶ 11) ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν. Τὸ σύνολο τῶν συμμετασχόντων ἀνῆλθε σὲ 30.



## ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Μία ενδιαφέρουσα δημοσκοπήση, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὴν ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ τῆς 11ης Μαΐου τ.ἔ., μᾶς δίδει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὶς ἀντιλήψεις τῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τὸ σημαντικὸ θέμα τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Βεβαίως θὰ μπορούσε κάποιος νὰ ἀντιτείνει ὅτι οἱ δημοσκοπήσεις καταδεικνύουν μίαν στιγμιαία τάση τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία εὐκόλως μεταβάλλεται καὶ δὲν παραμένει σταθερή. Ἴσως νὰ ἔχουν δίκαιο μέχρις ἐνὸς βαθμοῦ οἱ ἀντιλέγοντες. Ὅμως, ὅταν βλέπουμε ὀρισμένα εὐρήματα νὰ ἐπανερχονται σὲ ἀλλεπάλληλες δημοσκοπήσεις, τότε αὐτὸ κάτι σημαίνει. Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει μίαν ἐδραία πεποίθηση στὸν ἑλληνικὸ λαό, ἡ ὁποία ἀπλῶς καταγράφεται μὲ διαφορετικὰ ἐρωτήματα καὶ μὲ διαφορετικὲς ἀπαντήσεις ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Καὶ μίαν τέτοια ἀπάντηση, ἡ ὁποία δίδεται σταθερὰ σὲ ὅλες τὶς σχετικὲς ἐρευνες τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τὴν ὁποία τὰ δύο τρίτα τῶν Ἑλλήνων τοποθετοῦν στὶς ὑψηλότερες βαθμίδες τῆς κλίμακος μαζί μὲ τὸν Στρατό, τὴν Δικαιοσύνη καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

Στὴν ἐν λόγω δημοσκοπήση τῆς ἐταιρίας KAPA RESEARCH, ἡ ὁποία ὡς προαναφέραμε δημοσιεύθηκε στὸ ΒΗΜΑ, ἐπαναβεβαιώνεται ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ἐκκλησία μὲ ποσοστὸ 67%, ἐνῶ περιέχεται καὶ μίαν λίαν ἐνδιαφέρουσα ἐρώτηση, τὴν ὁποία σπανίως συναντοῦμε σὲ ἐρευνες τῆς κοινῆς γνώμης. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀκόλουθη ἐρώτηση: «*Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ταυτίζεται μὲ τὴν ἐθνικὴν μας ταυτότητα. Συμφωνεῖτε ἢ διαφωνεῖτε μὲ αὐτὴ τὴν ἀποψη;*». Οἱ ἀπαντήσεις ποὺ δίδονται εἶναι οἱ ἑξῆς: Τὸ 42,4 τῶν ἐρωτηθέντων δηλώνει: Συμφωνῶ. Τὸ 32,3 δηλώνει: Μᾶλλον συμφωνῶ. Τὸ 10,2 λέγει ὅτι μᾶλλον διαφωνεῖ. Τὸ 9,2 ἀπαντᾷ ὅτι διαφωνεῖ. Καὶ τὸ 5,7% δὲν γνωρίζει ἢ δὲν ἀπαντᾷ. Οὐσιαστικὰ ἓνα πολὺ ὑψηλὸ ποσοστὸ ποὺ φθάνει τὸ 74,7 τῶν ἐρωτηθέντων πανελληνίως δέχεται τὸν ἄρρηκτο δεσμὸ μεταξύ Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ καὶ καταφάσκει τὸν θεμελιώδη ρόλο τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως καὶ Παραδόσεως τὴν διαμόρφωση τῆς νεοελληνικῆς ταυτότητος. Τοῦτο ἔχει ιδιαίτερη σημασία ἂν σκεφθῆ κανεὶς τὴν πολεμικὴν ποὺ δέχονται αὐτὲς οἱ ἀλήθειες ἀπὸ μίαν μικρὴν, ἀλλὰ δυναμικὴν ὁμάδα διανοουμένων στὴν χώρα μας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ παραχαράσσουν τὴν Ἱστορία, ἀμφισβητοῦν τὴν ἐθνικὴν προσφορὰν τῆς Ἐκκλησίας, κατηγοροῦν σημαντικὲς ἐκκλησιαστικὲς μορφὲς τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, διαστρεβλώνουν τὴν ἐθνικὴν μας ταυτότητα καὶ γενικὰ προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς ἀρνητικὸν παράγοντα καὶ ζητοῦν τὴν πλήρη ἀποκοπὴν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πνευματικοῦ μας βίου ἀπὸ τὶς Ὁρθόδοξες Χριστιανικὲς μας ρίζες. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα χρόνια αὐτὴ ἡ θορυβώδης μειοψηφία συνεπικουρεῖται στὴν ἀντιεκκλησιαστικὴν τῆς πολεμικῆς ἀπὸ τὴν κίνηση τῶν νεοπαγανιστῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέβεται κάθε ἀποψη καὶ θεωρεῖ ὅτι εἶναι δικαίωμα τοῦ καθενὸς νὰ ἐκφράζεται ὅπως ἐκεῖνος θέλει καὶ νὰ διαφωνεῖ μὲ θέσεις ἢ πρόσωπα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Ὅμως ὅταν εἰσερχόμεθα στὴν διερεύνηση τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος ὀφείλομε ὅλοι νὰ τηροῦμε μίαν στοιχειώδη ἐπιστημονικὴν δεοντολογία καὶ νὰ μελετοῦμε τὶς πηγές. Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀκοῦμε καὶ διαβάζουμε διάφορες περισπούδαστες ἀναλύσεις, οἱ ὁποῖες ἐπικρίνουν καὶ πολεμοῦν



τὴν ἑλληνορθόδοξη ἰδιοπροσωπία μας καὶ οἱ ὅποιοι δὲν μᾶς ἔχουν πείσει γιὰ τὴν ἱστορική καὶ ἀντικειμενική τους τεκμηρίωση. Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ οἱ καλοπροαίρετες φωνές, οἱ ὅποιοι ὀρθότατα μᾶς θυμίζουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὀδηγούμεθα σὲ Ἐθνοφυλετισμὸ οὔτε νὰ λησμονοῦμε τὴν οἰκουμενική καὶ ὑπερεθνική διάσταση τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἡ κατανόηση καὶ ἡ διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος δὲν πρέπει νὰ γίνεται γιὰ λόγους ἐγωισμοῦ ἢ ἀλαζονείας, ἀλλὰ μὲ σεβασμὸ πρὸς τὸ παρελθόν, μὲ πλήρη συνειδητοποίηση τοῦ παρόντος, καὶ μὲ τὸ βλέμμα στραμμένο πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ Ἐλληνορθόδοξη κληρονομία μας εἶναι τὸ ἰσχυρότερο πνευματικὸ μας ἐφόδιο γιὰ μία δημιουργική παρουσία μας ὡς λαοῦ μέσα στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Ἄλλωστε ὅλα τὰ ἐπίσημα κείμενα τῆς Ε.Ε., ὅπως καὶ ἡ συζητούμενη Εὐρωπαϊκὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη κατοχυρώνουν τὸ δικαίωμα κάθε λαοῦ νὰ διατηρήσει τὴν ἐθνική καὶ πολιτιστική του ταυτότητα.

Ἡ δημοσκόπηση, ὅμως, ἔχει καὶ ὀρισμένα ἄλλα ἐνδιαφέροντα εὐρήματα, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὴν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα: «Ἐσεῖς προσωπικά εἶστε ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευόμενου στις ἀστυνομικὲς ταυτότητες». Ἐδῶ τὸ 58,3% τῶν ἐρωτηθέντων τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἀναγραφῆς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἔρευνα καταδεικνύει ὅτι τὸ 56% τῶν ἐρωτηθέντων πιστεύει ὅτι οἱ ἀξίες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας «*ταιριάζουν στὸν σύγχρονο κόσμο*». Ὅλα αὐτὰ τὰ ποσοστὰ εἶναι ἀξιοσημεῖωτα, ἰδίως ἂν ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ἐπίμονη καὶ ἔντονη ἀντιεκκλησιαστικὴ ἐκστρατεία ὀρισμένων, εὐτυχῶς ὀλίγων, διαμορφωτῶν τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεχίσει νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος ἀπέναντι στις ἰσοπεδωτικὲς τάσεις τῆς παγκοσμιοποιήσεως, χωρὶς νὰ λησμονεῖ οὔτε πρὸς στιγμήν τὴν πνευματικὴ της ἀποστολὴ καὶ τὸ πανανθρώπινο μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας.



## ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ  
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ 26/4/2004

**Η ΣΥΓΚΛΗΣΗ  
ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ  
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ  
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ  
ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ  
4 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ**

(26-4-2004)

Συνήλθε σὲ ἔκτακτη Συνεδρία ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ θέματα:

α) Ἐπικύρωση Ἀποφάσεως Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 1.3.2004 καὶ  
β) Ἡ πλήρωση τῶν χηρευσῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης, Ἐλευθερουπόλεως, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν Συνεδριῶν ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεοκλήτου, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου, Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου καὶ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημητρίου.

Κατὰ τὴν ἑναρξὴ τῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προσεφώνησε τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ εὐχήθηκε τὰ δέοντα ἐπ' εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα καὶ ἐρμήνευσε δι' ὀλίγον τὸν σκοπὸ τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν προσφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου καὶ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἀνέγνωσε Εἰσήγηση ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀκολούθησε συζήτηση, ὅπου ἔλαβαν μέρος οἱ ἐξῆς Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες: Ἡλείας κ. Γερμανός, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Περιστερίου κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων κ. Προκόπιος, Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Πατρῶν κ. Νικόδημος, Τριφυλίας κ. Στέφανος, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Νικοπόλεως κ. Μελέτιος καὶ Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος.

Περατωθεῖσης τῆς συζητήσεως τέθηκαν σὲ ψηφοφορία οἱ ἐξῆς 3 προτάσεις τοῦ Μακαριωτάτου:

«1. Ἐπικύρωσις τῆς συναινετικῆς προτάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 1.3.2004 καὶ ἄμεσος ἀνακοίνωσις τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης εἰς τὸ Πατριαρχεῖον.

2. Παροχὴ εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. περαιτέρω ἐξουσιοδοτήσεως διὰ χειρισμὸν τοῦ γενικωτέρου θέματος, εἰδικώτερον δὲ παραπομπὴ εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τῆς μελέτης καὶ ἀπα-

ντήσεως εἰς ὅσα ζητήματα θέτει μὲ τὰ τελευταῖα ἔγγραφα του τὸ Πατριαρχεῖον, ἢ παραπομπὴ τούτων εἰς διμερεῖς Ἐπιτροπὰς ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

3. Ἄμεσος διενέργεια ἐκλογῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσιμῶν καταρτισθέντος καὶ νομικῶς τελειωθέντος Καταλόγου ἐκλογίμων».

Σὲ σύνολο 71 ψηφισάντων Μητροπολιτῶν:

Ἐπὶ τῆς πρώτης προτάσεως εὐρέθησαν: 52 ΝΑΙ, 10 ΟΧΙ, 4 ΛΕΥΚΑ, 5 ΕΠΕΧΩ.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας προτάσεως εὐρέθησαν: 42 ΝΑΙ, 17 ΟΧΙ, 5 ΛΕΥΚΑ, 6 ΕΠΕΧΩ.

Ἐπὶ τῆς τρίτης προτάσεως εὐρέθησαν: 35 ΝΑΙ, 23 ΟΧΙ, 8 ΛΕΥΚΑ, 5 ΕΠΕΧΩ.

Ἀκολούθως, ἡ Ἱεραρχία προέβη στὴν πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωση τῆς ὡς ἄνω Μητροπόλεως διὰ μεταθέσεως, κατόπιν σχετικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν ὁποία ἡ πρόταση γιὰ μετάθεση ἔλαβε 46 ψήφους.

Στὴ συνέχεια διὰ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος μὲ 49 ψήφους ἐπὶ συνόλου 66 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν 5 ψήφους ὁ Μητροπολίτης Βεροῖας κ. Παντελεήμων καὶ 1 ψῆφο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος.

Ἐπειτα, ἡ Ἱεραρχία προέβη στὴν πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 65 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Ἀβαγιανός, ψῆφοι 44
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος Βαρλᾶς, ψῆφοι 20
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Χριστοφόρος Κολοκυθᾶς ψῆφοι 18

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Ἀβαγιανός μὲ 48 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 65 ψηφισάντων ἐνῶ ἔλαβαν 5 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Βαρλᾶς καὶ 1 ψῆφο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστοφόρος Κολοκυθᾶς.

Ἀκολούθησε ἡ πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 64 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Παπαλεξίου, ψῆφοι 35
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Τασσιᾶς, ψῆφοι 11
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ἀποστολίδης ψῆφοι 11

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Παπαλεξίου μὲ 38 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 64 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν 4 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Τασσιᾶς καὶ 1 ψῆφο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἀποστολίδης.

Ἀκολούθησε ἡ πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 66 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης Νικόλαος Χατζηνικολάου, ψῆφοι 47
- 2) Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Μάνταλος, ψῆφοι 32
- 3) Ἀρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Κοροβέσης ψῆφοι 18

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Χατζηνικολάου μὲ 48 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 66 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβε καὶ 11 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Μάνταλος.

Ἀκολούθως, οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες ἔδωσαν τὸ Μικρὸ καὶ Μέγα Μήνυμα ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομου Ἀβαγιανοῦ ἐτελέσθη τὴν Τετάρτη 28.4.2004, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παύλου Παπαλεξίου ἐτελέσθη τὴν Πέμπτη 29.4.2004, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου Χατζηνικολάου ἐτελέσθη τὴν Παρασκευὴ 30.4.2004, ἐπίσης στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ  
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

**ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ  
ΕΝΩΠΙΟΝ  
ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ  
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ  
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ  
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ  
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν ἐδρῶν τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν εἶχεν, ὡς γνωστόν, ἐμπλακῆ εἰς τὴν διαφωνίαν ἢ ὁποία ἀνέκυψεν, ὡς μὴ ὄφελε, μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928. Δι' αὐτῆς αἱ Ἱ. Μητροπόλεις τῶν τότε λεγομένων Ν. Χωρῶν, ἦτοι τῶν περιοχῶν οἱ ὁποῖες μετὰ τοὺς νικηφόρους Βαλκανικοὺς Πολέμους προσηρτήθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, παρεχωρήθησαν ἐπιτροπικῶς πρὸς διοικήσιν στὴν Ἐκκλησίαν μας ὑπὸ τινὰς Ὅρους, οἱ ὁποῖοι ὡστόσο εὐθύς ἀμέσως ἦτοι ἐντὸς τοῦ 1928 μετὰ τὴν Συνοδικὴν Πράξιν Ἀποδοχῆς ποὺ ἐξέδωσεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1929 διὰ τῆς κοινῆς συμφωνίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἐτροποποιήθησαν καὶ τροποποιημένοι ἰσχύουν ἔκτοτε ἐπὶ 75 ἔτη. Δὲν θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ ἐπαναλάβω, τὴν ἐκφρασθεῖσαν κατὰ τὴν ἕκτακτον Συνέλευσιν τῆς ΙΣΙ ἀπὸ 4-6 Νοεμβρίου 2003 σταθερὰν βούλησιν τοῦ Σώματος διὰ τὴν διατύπωσιν συγκεκριμένων ἐποικοδομητικῶν προτάσεων πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀδιεξόδου καὶ διασαφήσιν τῆς θέσεως τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θεωρῶ ὅμως ἐπιβεβλημένον νὰ ὑπομνήσω εἰς τὴν ἀγάπην σας τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβε μὲ συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν ἡ ΙΣΙ τότε, ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι διεκήρυτταν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν ὀφειλετικὸν σεβασμὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Πράξιν τοῦ 1928, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐπίσης ὀφειλετικὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας νὰ προσαρμόσει τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ Ε' Ὄρου τῆς Πράξεως περὶ τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων διὰ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17-22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, δηλ. πρὸς τὴν ἔννομον τάξιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Κατὰ ταῦτα αἱ ἀποφάσεις ἐκεῖναι κατεστρώθησαν εἰς δύο προτάσεις, τὰς ὁποίας καταγράφων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μνήμης σας.

**α) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὸ διαμορφωθὲν διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 καθεστῶς ὡς τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον μὲ πλήρη σεβασμὸν ὡσαύτως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.**

**β) Ὁ Κατάλογος τῶν ἐκλογίμων θὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρὸς ἄσκησιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν δικαιωμάτων του, περὶ ὑποδείξεως ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφὴν μόνον διὰ τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17-22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου».**

Ἐγὼ μὲν ἐπιτραπῆ, παρακαλῶ, νὰ τεχνολογήσω τὰς ἀποφάσεις αὐτάς.

1. Μὲ τὴν πρώτην φράσιν «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὸ διαμορφωθὲν διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 καθεστῶς...» δίδεται πανηγυρικὴ διαβεβαίωσις πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀμφισβητεῖ, ὡς ὑπὸ τινων ὑπεστηρίχθη, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς ποὺ ἐπεκράτησε διὰ τῆς Πράξεως τοῦ 1928, καίτοι τὸ καθεστῶς αὐτὸ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν γενικῶς ἰσχύοντα κανόνα ὅτι «τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴωθε τοῖς πολιτικοῖς συμμεταβάλλεσθαι». Διότι σύμφωνα μὲ τὸ καθεστῶς αὐτὸ αἱ Ἱ. Μη-

τροπόλεις τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν διοικητικῶς μὲν ὑπήχθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, πνευματικῶς δὲ διετήρησαν σύνδεσμόν τινα μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

2. Ἡ ἀκολουθοῦσα φράσις «**ὡς τοῦτο ἰσχύει μέχρι σήμερον**» σαφῶς παραπέμπει εἰς τὴν Πρᾶξιν Ἀποδοχῆς τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως ποῦ ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Ἀθηνῶν τὴν 20-11-1928 καὶ ἐδέχετο ὑπὸ ὄρους τὴν ἐπιτροπείαν, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐπελθούσας τροποποιήσεις τῶν Ὁρῶν τῆς ἀρχικῆς Πράξεως τοῦ 1928, διὰ τῆς κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη τὸ 1929 καὶ ἔκτοτε ἰσχύουν καὶ τηροῦνται. Παράδειγμα εἶναι ὁ τύπος μνημονεύσεως εἰς τὸ «*Ἐν πρώτοις...*» ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Ν. Χωρῶν ὄχι μόνον τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὡς προέβλεπεν ἡ Πράξις τοῦ 1928, ἀλλὰ παραλλήλως καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἔχουν τὴν κανονικὴν ἀναφορὰν τῶν οἱ Ἱεράρχαι αὐτοί, ὡς συνεφωνήθη μεταγενεστέρως.

3. Ἄλλ' ἐπὶ πλέον ἡ τελικὴ φράσις τῆς πρώτης προτάσεως «**μὲ πλήρη σεβασμὸν ὡσαύτως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου**» παραπέμπει εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἔννομον τάξιν, τὴν ὁποία ὀφείλομεν νὰ τηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ κυρίαρχον νομοθέτημα δηλ. τὸν Καταστατικὸν Χάρτην, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἐνσωματωθῆ καὶ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν Ὁρῶν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζει ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ ἔχουν συμφωνηθῆ μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας, διὸ καὶ ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς τηρεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Τὸ νὰ ἐπιζητεῖται, μὲ ἀφορμὴν τὸ ἀνακῦψαν ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ε' Ὁρου τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως, νὰ ἐμφανισθῆ ἡ Ἐκκλησία ὡς ἀγνοοῦσα τὸν νόμον μὲ ὅλας τὰς συνεπειάς, συνιστᾷ ἀδόκιμον ἀπόπειραν καταργήσεως τοῦ ἰσχύοντος νομοθετικοῦ πλαισίου.

4. Εἰς τὴν δευτέραν πρότασιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ΙΣΙ λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν ἐφεξῆς ἀποστολὴν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐγένετο μέχρι τότε. Πρόκειται διὰ μίαν χειρονομίαν καλῆς θελήσεως.

Ἐξ αὐτῶν συνάγεται ὅτι ἡ ἡμετέρα ΙΣΙ μὲ τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν **παρεχώρησεν** εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον:

α) **Τὴν διαβεβαίωσιν** ὅτι δὲν ἐπιδιώκει ἀλλαγὴν ἢ ἀλλοίωσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Καθεστώτος τῶν Ν.

Χωρῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως σέβεται καὶ τηρεῖ αὐτό, ὡς τοῦτο μέχρι σήμερον ἰσχύει.

β) **Τὴν ἀποστολὴν τοῦ Καταλόγου** εἰς τὸ Πατριαρχεῖον πρὸς ὑπόδειξιν ὑπ' αὐτοῦ ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον.

Παραλλήλως μὲ τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν ἡ ΙΣΙ

α) **Δὲν ἀπέστη τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1929.**

β) **Δὲν μετεκινήθη ἀπὸ ὅσα ἡ ἔννομος τάξις τῆς Ἑλλάδος προβλέπει** διὰ τὰ διοικητικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἕλληνοσ νόμοθέτου.

Ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἀποφάσεων τούτων τῆς ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου 2003 ἐν ὄψει τῶν ἀκολουθησάντων γεγονότων. Πρὶν ὅμως σὰς ἐκθέσω ἐν πάσῃ δυνατῇ λεπτομερείᾳ τὰ τῶν προσπαθειῶν μου διὰ τὴν ἐξεύρεσιν συναινετικῆς καὶ ἀδελφικῆς λύσεως εἰς τὸ ζήτημα, μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἀποστολὰς Ἐπιτροπῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπιθυμῶ νὰ ἐξηγήσω διατὶ ἠκολούθησα τὴν ὁδὸν ταύτην. Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ στάσις μου αὐτὴ ὑπεγορεύθη ἀπὸ βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ βάρους τῆς εὐθύνης μου ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐναντι τῆς ἐκπεφρασμένης βουλήσεως τῆς Ἱεραρχίας διὰ συναινετικὴν διευθέτησιν τοῦ θέματος. Διὰ τοῦτο καὶ προθύμως ἀπεδέχθην καὶ ὀλοθύμως ἐνεθάρρυνα ἡ προεκάλεσα ἐποικοδομητικὰς πρωτοβουλίας ἐπισήμους ἢ ἀνεπισήμους, διὰ μίαν συγκλίνουσαν κίνησιν πρὸς ἄρσιν τῶν ὑφισταμένων ἐπιφυλάξεων ἢ καὶ ἀντιρροήσεων ἐξ ἐκατέρως πλευρᾶς. Αἱ πρωτοβουλίαὶ αὐταί, καίτοι εἶχον ὡς ἀφετηρίαν διαφορετικὰς προϋποθέσεις προσεγγίσεως τοῦ θέματος, ἐπεβεβαίουν τὴν κοινὴν βούλησιν διὰ συναινετικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπεδείξαμεν σύνεσιν καὶ ὠριμότητα. Ἐκάναμε δὲ παραχωρήσεις ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὴν χάριν τοῦ λαοῦ μας ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ἐδικαιώθημεν εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῆς συνετῆς γραμμῆς τῆς ἀποφυγῆς δηλ. τῶν πολλαχόθεν προτεινομένων μονομερῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων αἵτινες κἂν εἰσέτι ἐπεβάλλοντο ἐν τοῖς πράγμασι θὰ ἔθετον ὑπὸ δοκιμασίαν τοὺς ἀκαταλύτους πνευματικούς δεσμούς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ πάντων χειρόν διὰ τὴν σύγχρονον ἀποστολὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς ἓνα ραγδαίως μεταβαλλόμενον κόσμον.

Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν διαφορῶν βῆμα πρὸς βῆμα ἐνεργειῶν μας, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου

2003, δηλ. εὐθύς μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου ΙΣΙ, μέχρι σήμερον.

1. Τὴν 11ην Νοεμβρίου 2003 διμελῆς Ἀρχιερατικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καὶ Ξάνθης κ. Παντελεήμονος, τῆ συνοδεία τοῦ Συνοδικοῦ Γραμματέως Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ΙΣΙ μετέβη εἰς Φανάρον καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πατριάρχην ἔγγραφον μὲ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τῆς ΙΣΙ, ἐπὶ τῇ βεβαίᾳ ἐλπίδι ὅτι οὕτω θὰ ἤρροτο αἱ αἰωρούμεναι συγχύσεις ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἐβεβαιούτο ἐπισήμως ὁ ὀφειλετικὸς σεβασμὸς αὐτῆς πρὸς τὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928. Ἐν τούτοις, ἡ ἀναφορὰ τῶν προτάσεών μας εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ μας Χάρτου ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὡς ἔμμεσος σχετικοποίησις τοῦ κύρους τοῦ συγκεκριμένου Ε' Ὄρου διὰ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὸ κριτήριον τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσης παρ' ἡμῖν νομοθεσίας, καὶ ὄχι μόνον. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς τῆς νομοθεσίας, περὶ τοῦ Ὄρου τούτου γίνεται λόγος καὶ εἰς τὴν ἐπίσημον Πρᾶξιν ἀποδοχῆς τῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐπιτευχθείσας συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Ἱ. Συνόδων κατὰ τὸ ἔτος 1929. Καὶ τὰ κείμενα ταῦτα ὁμιλοῦν περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ Πατριάρχου νὰ ὑποδεικνύει ὑποψηφίους πρὸς ἔγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον. Τοῦτο ἄλλωστε προβλέπει καὶ ὁ ἰσχύων Καταστατικὸς μας Χάρτης, ἐπιφυλλάσσων εἰς τὴν ΙΣΙ τὸν τελικὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὑποδείξεων τούτων. Καὶ τοῦτο τηρεῖται παρ' ἡμῶν εὐλαβῶς.

2. Τὴν 1-12-2003 ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1073 Πατριαρχικὸν Γράμμα, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Παναγιώτατος ἐμμένει εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Καταλόγου πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτὸν εἶναι ἡ ἐγκρισίς του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξυπακούεται ὅτι συμπεριλαμβάνεται ἡ ἔγγραφὴ εἰς τὸν Κατάλογον ὑποψηφίων, χωρὶς τὴν τήρησιν τῆς διαδικασίας πού προβλέπει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης δηλ. χωρὶς τὴν τελικὴν ψηφοφορίαν τῆς ΙΣΙ. Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο δὲν ἔχει εἰσέτι δοθῆ ἀπάντησις. Ταύτην θὰ ἐτοιμάσει ἡ ΔΙΣ μετὰ προσοχῆς καὶ θὰ ἀποστείλει, ἐκτὸς καὶ ἂν ἀποφασίσαι τὴν διὰ μέσου διμεροῦς διαλόγου ἀναζήτησιν εὐκαταίας λύσεως.

3. Τὴν 21-1-2004 ὁ τότε ΥΠ.ΕΞ. κ. Γ. Παπανδρέου, κατόπιν παρακλήσεώς μου, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Παναγιώτατον τὸν προσωπικὸν ἐπιστημονικὸν του Σύμβου-

λον καθηγητὴν κ. Χ. Παμπούκην κομιστὴν τῆς ἐξῆς προτάσεως τυγχανούσης καὶ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

**«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στέλλει τὸν Κατάλογον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μὲ τὴν ἐνδειξιν “διὰ τὰ καθ’ Ὑμᾶς”. Ἀνταλλάσσονται ἐπιστολαὶ μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, μὲ περιεχόμενον ἐκ τῶν προτέρων συμφωνημένων. Οὐδαμῶς ἀναφέρονται οἱ λέξεις “ἐγκρισίς” ἢ “ἐγκρίνεται”. Ἔπεται συνάντησις Πατριάρχου, Ἀρχιεπισκόπου, Γ. Παπανδρέου καὶ Χ. Παμπούκη πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς συμφωνίας. Ἀκολουθοῦν αἱ ἀρχιερατικαὶ ἐκλογαί. Ἐκδίδονται τὰ Π.Δ. χωρὶς σ’ αὐτὰ νὰ γίνεταί μνεῖα τῆς ἐπελευθέρσεως συμφωνίας. Συνιστῶνται Ἐπιτροπαὶ γιὰ νὰ μελετήσουν τὴν διασφάλισιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ρόλου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν γένει».**

Τὴν πρότασιν ἀπέρριψε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Σχετικῶς ἐνημέρωσα τὴν ΔΙΣ κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν της, τῆς 4-2-04, ἡ ὁποία καὶ ἐνέκρινε τὴν ἐνέργειάν μου.

4. Τὴν 30-1-2004 μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ τότε Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Π. Εὐθυμίου διὰ νὰ παραστῆ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ 500ετηρίδι τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως Θρησκευμάτων καθηγητοῦ κ. Ἱ. Κονιδάρη. Κατὰ τὰς συζητήσεις πού διεξήχθησαν, μὲ βάσιν τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Πατριαρχείου διευτυπώθη καὶ πάλιν τὸ αἶτημα τῆς ἐν τῷ συνόλω της ἀναγνωρίσεως τῆς Πράξεως τοῦ 1928 παρὰ τὸ ὑφιστάμενον διάφορον νομοθετικὸν πλαίσιον. Ὁ κ. Ὑπουργὸς, καθ’ ἃ μοῦ εἶπεν, ἐπιστρέψας ἄπρακτος, ἐδήλωσεν ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου ὅτι ἡ **Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προασπίσει τὴν ἐννομον τάξιν τῆς Χώρας.**

Ἐνημέρωσα τὴν ΔΙΣ κατὰ τὴν συνεδρίαν της, τῆς 4-2-04, ἡ ὁποία καὶ ἐνέκρινε.

5. Τὴν 2-2-2004 μετέβησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν οἱ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος καὶ Βεροίας κ. Παντελεήμων, μεθ’ ὁμάδος νομικῶν τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως ἰσχυριζομένων ὅτι κατέχουν σχέδιον λύσεως τοῦ προβλήματος τυχὸν ἤδη τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Παναγιωτάτου.

Τὸ σχέδιον περιελάμβανε τὴν ἐξῆς πρότασιν:

**«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δηλοῖ ὅτι ἐφαρμόξει τὴν Πατριαρχικὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928 συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον της, εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν συμφώνως πρὸς τὸν Ὄρον αὐτῆς εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων. Ἀποστέλλει τὸν Κατάλογον**

**συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ καθ' Ὑμᾶς.**

Συμφώνησα ἀμέσως μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς προτάσεως, πολλῶ μᾶλλον διότι εἶχον τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι καὶ ὁ Παναγιώτατος τὴν εἶχε ἤδη ἐγκρίνει.

Παρὰ ταῦτα, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Παναγιώτατος δὲν εἶχε συμφωνήσει. Διότι κατὰ τὰς συνομιλίας πού διεξήχθησαν ἐπὶ τόπου ἢ πατριαρχικῆ πλευρᾶ διέγραψεν ἐκ τῆς προτάσεως πᾶσαν ἀναφορὰν εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους καὶ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην. Ἡ δὲ συνελθοῦσα ἐνταῦθα ΔΙΣ τῆς 4-2-04 ἀπέρριψε τὸ οὕτω διαμορφωθὲν κείμενον.

6. Τὴν 11-2-2004 μετέβη καὶ αὐθις μόνος εἰς Κωνσταντινούπολιν κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως, τῇ γνώσει καὶ συναινέσει μου, ὑποδείξαντος εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἀδελφὸν κατὰ τὰς συζητήσεις νὰ μὴ ἀποστῆ τῶν ἀποφάσεων ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου 2003, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐκεῖνος ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον καὶ σημαντικόν.

Ἐπιστρέψας αὐθημερὸν ἐκόμισεν ἐνταῦθα σχέδιον ἐπιλύσεως τῆς κρίσεως συνταγὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ δακτυλογραφηθὲν εἰς τὸν Η/Υ τοῦ Σεβ. Φιλαδελφείας καὶ ἔχον οὕτω.

**«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκτιμᾷ, διαγιγνώσκει καὶ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐν Κων/λει Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ λόγους ἱστορικοὺς καὶ διὰ λόγους Ὀρθοδόξου Παραδόσεως καὶ ἐνότητος ἔχει ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει ἐν μοναδικῇ ὑπεροχῇ τοὺς Ἱ. Κανόνας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Συμμεριζόμενοι ἅπαντες τὴν πραγματικότητα ταύτην καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ διὰ βασιάνου καταλήξαντες παρέχόμεν κατωτέρω τὴν ἀκόλουθον θέσιν τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς προκινύσεως μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν διαφορὰς ἔχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι αὕτη θὰ διευκολύνῃ Ὑμᾶς εἰς τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ ἐπιμάχου προβλήματος.**

**Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιβεβαιώνουσα ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι καὶ ταῖς Νήσοις Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (τῶν λεγομένων τῶν Νέων Χωρῶν) ἔχει ἀνατεθῆ εἰς αὐτὴν ἐπιτροπικῶς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Κανόνας Δικαίου, ἀποστέλλει Ὑμῖν τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων διὰ τὰς ἐξ αὐτῶν κενὰς τοιαύτας (Θεσσαλονίκης, Ἐλευθερουπόλεως καὶ Κοζάνης) διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν κανονικῶν δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».**

7. Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐθεώρησα ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ βάσιν, μὲ τινὰς βελτιώσεις, διὰ τὴν διατύπωσιν τῆς τελικῆς προτάσεως.

**Α'.** Αἰ περὶ ὧν ὁ λόγος βελτιώσεως θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι αἰ ἐξῆς:

α. Ὁλόκληρος ἡ πρώτη παράγραφος πού ἀποτελεῖ εἶδος προοιμίου θὰ ἠδύνατο νὰ περιληφθῆ εἰς ἄλλο ἐνδεχομένως κείμενον καὶ ὄχι εἰς τὴν ἐπίσημον πρότασίν μας. Ἄλλωστε περιέχει καὶ τινὰ σημεῖα πού χρήζουν διευκρινήσεως. Π.χ. ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον «ἔχει ἐν μοναδικῇ ὑπεροχῇ τοὺς Ἱ. Κανόνες ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει», ἐν ἀντιθέσει ἐννοεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς μὲν τὴν Τουρκίαν ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τῆς τουρκικῆς Πολιτείας, π.χ. εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκλογὴν Πατριάρχου, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα (Κρήτην καὶ Δωδεκάνησον) ὑπόκειται καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς Χώρας μας, ὡς καὶ ἡμεῖς. Ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Παναγιώτατος εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν τουρκικὴν ἐφημερίδα «Γενί Σαφάκ» (28-5-2002) ἐτόνισε κατὰ λέξιν «Στὰ 79 χρόνια τῆς ἱστορίας τοῦ σύγχρονου τουρκικοῦ κράτους δὲν ὑπῆρξε οὔτε μία παράνομη δραστηριότητα τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ».

β. Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον καὶ πρὸς σαφεστέραν διατύπωσιν θὰ ἔδει νὰ προστεθῆ μετὰ τὴν φράσιν «ἔχει ἀνατεθῆ εἰς αὐτὴν ἐπιτροπικῶς ὑπ' αὐτοῦ» ἡ φράσις «**τὴν ὁποῖαν καὶ ἀσκεῖ αὕτη**» καὶ θὰ ἠκολούθει ἡ εἰς τὸ κείμενον ὑπάρχουσα φράσις «**κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας καὶ τοὺς ἰσχύοντας Κανόνας Δικαίου**».

γ. Εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως ἀφηρέσαμεν τὴν λέξιν «**κανονικά**» ἀπὸ τὴν φράσιν πού προσδιώριζε τὰ δίκαια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, διὰ νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβέστερον τὴν ἀνάγκην προσαρμογῆς τῶν δικαίων τούτων πρὸς τοὺς κανόνας δικαίου τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας.

Οὐδεμίαν ἄλλην ἀλλαγὴν ἐπεφέραμεν εἰς τὸ κείμενον, τὸ ὅποιον μᾶς ἐξεπροσώπει πλήρως. Ἠλπίζομεν δὲ ὅτι τελικὰ τὸ Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποίου πρότασις ἦτο κατὰ βάσιν τὸ κείμενον αὐτό, θὰ τὸ ἀπεδέχετο μὲ τὰς διευκρινιστικὰς βελτιώσεις μας, ὡς καὶ συνέβη.

**Β'.** Ὅφειλω ὁμως νὰ ἐξηγήσω εἰς τὸ ἱερόν μας Σῶμα διατὶ ἐθεώρουν καὶ θεωρῶ, καὶ ἡ ΔΙΣ ὁμοφώνως μαζί

μου, ὅτι τὸ κείμενον τοῦτο καλύπτει ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς καὶ δίδει διέξοδον εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Ἴδου λοιπὸν διατί.

α. Τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τοῦ Ε' Ὄρου τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 προσφέρεται, ὡς γνωστὸν, διὰ ποικίλας προσεγγίσεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐφορτίσθη διὰ τῆς γνωστῆς πλέον ἐπισήμου ἀλληλογραφίας τῶν ἀειμνήστων Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ' καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου τοῦ Α', ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἢ ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῇ τοῦ συγκεκριμένου Ὄρου θὰ ἠδύνατο κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν τῶν ἐκατέρωθεν Ἱερῶν Συνόδων νὰ προκαλέσῃ νομικὰς περιπλοκὰς εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιερέων λόγῳ κυρίως τοῦ συστήματος τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐν Ἑλλάδι.

β. Εἰς τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλεται καὶ ἡ σχετικὴ διαμόρφωσις τοῦ Ὄρου αὐτοῦ ποῦ ἔγινεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Συνοδικὴν Πράξιν Ἀποδοχῆς τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως τοῦ 1928, καὶ ποῦ φέρει ἡμερομηνίαν 20-11-1928. Τὸ κείμενον δὲ τοῦτο τῆς Πράξεως Ἀποδοχῆς ἔχει κανονικὸν κῦρος καὶ ὡς τοιοῦτο ἔγινε ἀποδεκτὸν καὶ ἀπὸ τὴν Πατριαρχικὴν Σύνοδον κατὰ τὸ ἔτος 1929. Ἐνέχει δὲ τὴν κλεῖδα τῆς ἀδιαφιλονικήτου κανονικῆς καὶ νομικῆς ἐφαρμογῆς τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως Κωνσταντινουπόλεως ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τὴν ἐξ ἀφορμῆς ταύτης συνημμένην ἀνυπερθέτως πρὸς αὐτὴν γνωστὴν ἀλληλογραφίαν. Τὸ κανονικὸν δὲ τοῦτο κείμενον δεσμεύει πρωτίστως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διότι φέρει τὰς ὑπογραφὰς ὄχι μόνον τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν μελῶν τῆς τότε Ἱ. Συνόδου.

γ. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐξηγεῖται τὸ γεγονός ὅτι ὁ συγκεκριμένος Ὄρος, καίτοι ἀπετέλει παρεπόμενον στοιχεῖον εἰς τὴν ὅλην λειτουργίαν τοῦ ἰδιοτύπου ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν, ἀντιμετωπίσθη ἐξ ἀρχῆς μετ' ἰδιαζούσης εὐαισθησίας καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰσέτι τῶν εἰσηγητῶν τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως, οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν βεβαίως εἶχον πρόθεσιν νὰ ἀμφισβητήσουν ἢ νὰ περιορίσουν τὰ ἐκ τῶν Ὄρων τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως ἀπορρέοντα κανονικὰ δικαιώματα τῶν συμβαλλομένων Ἐκκλησιῶν ἢ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτουσας ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις.

Πράγματι, ὁ ἀείμνηστος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασίλειος ὁ Γ' καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἀγία καὶ Ἱερὰ Πα-

τριαρχικὴ Σύνοδος ἀπεδέχθησαν τοὺς εὐλόγους προβληματισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συγκεκριμένου Ὄρου, ἐνήργησαν οὕτως ἐν πλήρει συνειδήσει ὅτι διὰ τῶν ὑποβληθέντων αἰτημάτων οὐδεμία ὑπεκρύπτετο ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀμφισβήτησις τοῦ διὰ τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως καθιερωθέντος εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν ἰδιοτύπου ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος διὸ καὶ εἰς τὰς σχετικὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου τοῦ Α' διεκηρύσσεται ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπόλυτος σεβασμὸς τοῦ κυριαρχικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν Μητροπόλεων τούτων.

Εἶναι λοιπὸν εὐνόητον ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐκείνη ἀλληλογραφία ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τὴν Συνοδικὴν Πράξιν ἀποδοχῆς ὑπὸ Ὄρους τῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἐκφράζουσα εἰσέτι τὸ ἀείποτε κρατήσαν εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πνεῦμα ἀνυποκρίτου σεβασμοῦ καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως, ἐπηρέασε ἢ καὶ προσδιώρισε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ συγκεκριμένου Ὄρου κατὰ τὴν ἔκτοτε διαρρέουσαν 75ετίαν μετὰ τῶν γνωστῶν βεβαίως διακυμάνσεων. Ἐν τούτοις, αἱ διακυμάνσεις αὐταὶ οὐδέποτε προεκάλεσαν καθ' ἑαυτὰς μείζον ζήτημα εἰς τὰς διμερεῖς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καίτοι συνεζητοῦντο ἐν ἀδελφικῷ πνεύματι εἰς τὰς καθιερωμένας συναντήσεις τῶν ἀντιπροσωπειῶν αὐτῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικωτέρας ἐφαρμογῆς τῶν Ὄρων τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως.

δ. Οὕτως, ἡ πρόσφατος ἐπικέντρωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ Ε' Ὄρου τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως διὰ τὰς κενὰς Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπανέφερον εἰς τὸ προσκηνίον τῶν συζητήσεων τὰς ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἐξ ἀρχῆς ἐπισήμους συμβιβαστικὰς διευθετήσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνέδειξε καὶ πάλιν τὰς εἰδικωτέρας νομικὰς πτυχὰς τοῦ ζητήματος ἰδίᾳ μετὰ τὴν ψήφισιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τοῦ διὰ νέων διατάξεων τροποποιηθέντος ἄρθρου 3 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος (1975) καὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977).

Ὡς δὲ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἀνεξαρτήτως τῶν οἰωνδήποτε εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς διατυπωθειῶν προσωπικῶν προσεγγίσεων τοῦ ζητήματος ὑπὸ ἀρχιερέων, κανονολόγων καὶ νομομαθῶν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλη-



σίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεκέντρωσε πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ὄχι βεβαίως εἰς τὴν ἀμφισβήτησιν τῶν ἐκ τῶν Ὁσων τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως ἀπορροεόντων κανονικῶν δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, παρὰ τὰ ἀντιθέτως ὑποστηριζόμενα, ἀλλ' εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ἰσχύον νομικὸν πλαίσιον διὰ τὴν πρόληψιν ἢ καὶ ἀποτροπὴν πιθανῶν ἢ καὶ βεβαίων ἀκυρωτικῶν ἀποφάσεων τοῦ ΣτΕ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν Πράξεων ἐκλογῆς ἀρχιερέων διὰ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν.

ε. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἡ ΙΣΙ κατὰ τὴν ἕκτακτον συν-ἐλευσίαν τῆς τῆς 6-11-2003, διεκήρυξεν ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅτι σέβεται, ἀναγνωρίζει καὶ τηρεῖ τὴν Πατριαρχικὴν Πράξιν ὡς αὕτη ἰσχυσεν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Τοῦτο δὲ ἐπαναλαμβάνει καὶ τὸ ὑπ' ὄψιν κείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου συζητοῦμεν. Περαιτέρω, ἡ ἀπόφασις τῆς ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου 2003 διεκήρυξε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς νὰ μὴ παραθεωρῇ συγκεκριμένας διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ δὴ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, αἱ ὁποῖαι ὀρίζουν τὴν νομιμότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν Πράξεων ὡς λ.χ. ἐπὶ τοῦ ἐγερεθέντος ζητήματος περὶ τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων διὰ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῶν Βορειῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τονίζεται εἰς τὸ ὑπ' ὄψιν κείμενον διὰ τῆς φράσεως ὅτι τὴν διοίκησιν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Ν. Χωρῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος **«ἀσκει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Ἱ. Κανόνες καὶ τοὺς Κανόνες Δικαίου»**. Ὡς **«κανόνες δὲ Δικαίου»** ἐννοοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ δικαίου συστήματος τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Συνεπῶς ἡ παράτασις τῆς διαφωνίας ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου τούτου ζητήματος, ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῆς διαφορετικῆς ἀξιολογήσεως τοῦ κριτηρίου τῆς νομιμότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων εἶναι δι' εὐνοήτους λόγους ὄχι μόνον ἄδικος διὰ τοὺς ἀκαταλύτους πνευματικούς δεσμούς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ πολλαπλῶς ἐπιζημία διὰ τὴν σύγχρονον ἀποστολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς μίαν κρίσιμον περιόδον ραγδαίων πολιτικῶν, πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν συγχύσεων.

Αἱ ἐκατέρωθεν καὶ καθ' ὑπόθεσιν εἰσέτι ἀδιαμφισβήτητοι ἀγαθαὶ προθέσεις δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀναγωγὴν τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς ζυγομαχίας εἰς μείζον ζήτημα ἀλυσιτελῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπαραθέσεων, διὸ καὶ ἀνε-

ζητήσαμεν ἐπιμόνως καὶ δι' ἐπανειλημμένων πρωτοβουλιῶν ἐξοικονόμησιν συναινετικῆς λύσεως πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνεπιθυμήτου συγχύσεως, ἡ ὁποία ἦτο δυνατὴ διὰ τῆς ἐναρμονίσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου 2003, πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκ τοῦ Πατριαρχείου προεληθούσης τελευταίας αὐτοῦ προτάσεως, ἡ ὁποία ὡς εἰπομεν προηγουμένως διεμορφώθη ἀπὸ ἡμᾶς τελικῶς ὡς ἑξῆς.

**«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβεβαιώνουσα ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι καὶ ταῖς Νήσοις Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν) ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Αὐτὴν ἐπιτροπικῶς ὑπ' Αὐτοῦ, διὰ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928, τὴν ὁποίαν καὶ ἀσκει Αὕτη κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς ἰσχύοντας Κανόνες Δικαίου, ἀποστέλλει Ὑμῖν τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων ἐν ὄψει πληρώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν χηρευσῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης, Ἐλευθερουπόλεως καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».**

8. Τὴν ἀντιπρότασιν αὐτὴν παρεκάλεσα τοὺς Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμον, καὶ Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα (Συνοδικὸν Σύνεδρον) νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ νὰ διαπραγματευθοῦν ἐπ' αὐτῆς, προκειμένου νὰ ὀριστικοποιηθῆ ἢ πρότασις ποὺ θὰ ἐνέκρινεν ἡ ΔΙΣ. Πράγματι, οἱ δύο ἀδελφοὶ μετέβησαν εἰς Φανάρι τὴν 27-2-2004 καὶ συνεργασθέντες μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ τῶν ἐπιτελῶν του, ἐπέτυχον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἀντιπρότασίς μας, ἐνῶ συνεζήτησαν καὶ ἐπὶ τινῶν ἄλλων λεπτομερειῶν καὶ ἔλαβον διαβεβαιώσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐνημέρωσε τὴν ΔΙΣ ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως γραπτῶς κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1-3-2004.

Τὸ δι' ἐπανειλημμένων ἐπαφῶν καὶ διαβουλεύσεων διαμορφωθὲν τελικὸν τοῦτο κείμενον συμφωνίας κινεῖται, ὡς προελέχθη, πράγματι ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῶν ὑπὸ τῆς ΙΣΙ (Νοεμβρίου 2003) υἱοθετηθεισῶν ἐπὶ τοῦ θέματος προτάσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναγκαίας περιεκτικῆς διατυπώσεως τῆς συγκλινοῦσης προσεγγίσεως τῶν ὑποκειμένων αὐτῶ γνωστῶν νομικῶν προεκτάσεων αἵτινες ἐπηρέασαν ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προβληματισμὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω, τὸ συμφωνηθὲν τοῦτο κείμενον συνετάχθη πράγματι **«ἐν ἀκροαφνεὶ ἐκκλησιαστικῇ εὐθύνη καὶ πρὸς τὸ μείζον τῆς**

Ἐκκλησίας συμφέρον» ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς ἀναγκαίας λύσεως εἰς τὴν ἀναφύεϊσαν, ὡς μὴ ὄφελε, δοκιμασίαν εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν κραταίωσιν τῆς ἐνότητος πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Διότι τὸ κείμενον τοῦτο:

α. Ἀποδίδει εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ζητούμενον δηλ. τὴν ἐπίσημον διακήρυξιν ὅτι αἱ Ν. Χῶραι ἔχουν παραχωρηθῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικοῦνται ὑπ' αὐτῆς ἐπιτροπικῶς, τοῦθ' ὅπερ οὐδεὶς ποτὲ ἐξ ἡμῶν ἠμφεσβήτησε.

β. Διασαφηνίζει ὅτι ἡ ἄσκησις τῆς διοικήσεως αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας καὶ τοὺς κανόνας Δικαίου ἥτοι τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς νόμους, οἵτινες μᾶς δεσμεύουν.

γ. Ὁ Κατάλογος ἀποστέλλεται μὲν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον πρὸς ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, ἐντὸς ἐννοεῖται τῶν κανονικῶν καὶ τῶν νομίμων πλαισίων.

9. Ἡ ΔΙΣ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς τῆς 1-3-2004 μελετήσασα τὸ ἀνωτέρω κείμενον ὁμοφώνως τὸ ἐνέκρινε πιστεύουσα ὅτι οὕτω λήγει ἡ διάστασις ἀπόψεων μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας. Ὡστόσο τὸ Πατριαρχεῖον, ἂν καὶ κατ' ἀρχὴν ἀπεδέχθη Συνοδικῶς τὸ κείμενόν μας, ἂν καὶ ὁ Παναγιώτατος διεβεβαίωσε τοὺς δύο ἀδελφοὺς ὅτι δὲν πρόκειται ἐκ τοῦ Καταλόγου νὰ διαγράψῃ κανένα, ἐν τούτοις διετύπωσε τὴν ἀπαίτησιν ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τὸ Γράμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέστειλε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον συνοδεύουσα τὸ ἐγκριμένον κείμενον, καὶ τὸν Κατάλογον νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὰ ἐξῆς 3 θέματα.

α. ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου προταθησόμενοι πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον θὰ θεωροῦνται ἐγγεγραμμένοι τελεσιδίκως χωρὶς τὴν διαμεσολάβησιν ἄλλης διαδικασίας.

β. ὅτι θὰ ζητῆται συγκατάθεσις τοῦ Πατριαρχείου, ὅταν πρόκειται νὰ πληρωθῇ διὰ μεταθέσεως μία κενὴ Μητρόπολις τῶν Ν. Χωρῶν.

γ. ὅτι ἡ ἐγκρισὶς τοῦ τελικοῦ κειμένου θὰ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ τὴν ΙΣΙ καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ΔΙΣ, τροποποιουμένης τῆς προγενεστέρως ἀποφάσεως τῆς ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου 2003, ὡς ὁ Παναγιώτατος ἀξιῶναι μὲ τὴν ἀπὸ 20-4-04 ἐπιστολὴν του.

Ἡ ΔΙΣ ἔκρινεν ὅτι αἱ ἀνωτέρω τρεῖς νέες ἀξιῶσεις, παρὰ τὴν εὐρείαν συζήτησιν ποὺ ἐπροκάλεσαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, μὲ στόχον τὴν ἀναζήτησιν τυχόν δυνατῶν νομίμων λύσεων, θὰ ἔδει νὰ συζητηθῶν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου.

10. Τοιουτοτρόπως, νέα τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καὶ Βεροῖας κ. Παντελεήμονος, μετὰ καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιμ. Χρυσ. Σκλήφα, ἀνέλαβε νὰ μεταφέρει εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 692/8-3-04 Συνοδικὸν ἔγγραφο, περιέχον τὴν ἀνωτέρω συναινετικὴν ἡμῶν πρότασιν, ὡς καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς ἐπικειμένης πληρώσεως τῶν χηρευσῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν, εἴτε διὰ καταστάσεως, εἴτε δι' ἐκλογῆς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ΙΣΙ, καὶ συνοδεῦον τὸν Κατάλογον, μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν Ἐπιτροπὴν εἶχον τὴν ἐξουσιοδότησιν μας νὰ ἐπεξηγήσῃ εἰς τὸν Πατριάρχη «τὰς ἐπὶ τινῶν διαδικαστικῶν ζητημάτων προσθέτως παρὰ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου προβληθέντων» ἀπόψεις καὶ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω τριῶν ζητημάτων, ἐτονίσθη παρὰ τῶν ἡμετέρων ὅτι τυχὸν τοιαύτη τελεσιδικία ὑπὸ μόνου τοῦ Πατριάρχου ἐγγραφὴ τινος εἰς τὸν Κατάλογον θὰ ἦτο παράνομος καὶ κατὰ συνέπειαν ἄκυρος. Ἐπροτάθησαν δὲ καὶ τινες λύσεις ἀνάγκης, ὡς λ.χ. ὅτι τὰς σχετικὰς ἐπιθυμίας τοῦ Πατριάρχου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος νὰ προωθήσῃ ὡς ἰδικὰς του ἐξασφαλίζων καὶ τὴν τελικὴν ἐγκρισὶν τῆς ΙΣΙ. Ἀλλὰ δὲν ἔγιναν δεκταί. Τελικῶς, οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι ἐδέχθησαν νὰ ἐγγράψῃ τὸ Πατριαρχεῖον ὅποιους κρίνει καὶ «θὰ ἴδωμεν πῶς θὰ καλυφθῇ τὸ θέμα ἐν συνεννοήσῃ μετ' αὐτῶν».

Ὡς πρὸς τὸ μεταθετὸν ὑπεστηρίχθη ὑφ' ἡμῶν ὅτι συμφώνως καὶ πρὸς σχετικὴν δήλωσιν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου, ἀρκεῖ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἡ ἐγκαίρος ἀπλὴ ἀνακοίνωσις περὶ τῆς διὰ μεταθέσεως πληρώσεως κενῆς τινὸς Ἱ. Μητροπόλεως τῶν Ν. Χωρῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ θέμα τῆς ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῆς ΙΣΙ τῆς συναινετικῆς προτάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν δέσμευσιν νὰ γίνῃ ἡ τοιαύτη ἐπικύρωσις.

Οὐδεμία ὥστόσο ὑποχρέωσις ἀνελήφθη περὶ νομοθετικῆς ρυθμίσεως τῶν ἐκκρεμοτήτων, ἀντιθέτως ἐδηλώθη εἰς σχετικὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρέμβασίν τινα εἰς τὸν Καταστατικὸν τῆς Χάρτην διὰ γενικωτέρους εὐνοήτους λόγους.

11. Ἡ τοιαύτη συναινετικὴ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Πατριαρχικῆς Συνόδου συνοδευθὴ διὰ σεπτοῦ Πατριαρχι-

κοῦ Γράμματος, τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 292/31-3-04, δι' οὗ ἀνηγγέλθη εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐγκρίνεται ὁ Κατάλογος διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ πλήρωσιν τῶν τριῶν χηρευουσῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἄνευ ὑποδείξεως ἰδίων ὑποψηφίων, καὶ ὅτι παρέχεται ἡ εὐλογία διὰ τὴν κατ' οἰκονομίαν πλήρωσιν διὰ μεταθέσεως μόνον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μὴ συντρεχόντων τῶν ἀναγκαίων κανονικῶν λόγων διὰ τὰς ἄλλας δύο Ἱερὰς Μητροπόλεις. Τέλος, τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα ζητεῖ ὅπως ἡ συναινετικὴ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ περιληφθεῖσα εἰς τὸ ἡμέτερον ὑπ' ἀριθμ. 692/8-3-04 ἔγγραφο καὶ διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς ΔΙΣ, ἔστω καὶ ἐχούσης τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς ΙΣΙ, τύχη τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ὑπ' αὐτῆς, λαβούσης, κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα, «*ἀλλοίαν θέσιν κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους*».

Ἄλλ' ὡς ἐτονίσσαμεν προηγουμένως καμμίαν ἀλλοίαν θέσιν δὲν ἔλαβεν ἡ ΙΣΙ τοῦ Νοεμβρίου. Ἀντιθέτως, ἡ συναινετικὴ ἡμῶν πρότασις κινεῖται ἐντὸς τῶν πλαισίων, τὰ ὅποια ἔθεσεν ἡ ἀπόφασις ἐκείνη. **Τὸ μόνον ὅπερ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν εἶναι νὰ ἐπικυρώσωμεν ἄνευ ἐτέρου τὴν συναινετικὴν πρότασιν, τὴν ὁποίαν διέτύπωσεν ἡ ΔΙΣ κινήθεισα καὶ αὐτὴ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτὴν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.**

**Βεβαίως ἐκκρεμοῦν κανονικά τινα ζητήματα τεθέντα εἴτε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1073/1-12-03 Πατριαρχικὸν ἔγγραφο, εἴτε εἰς τὸ προσφάτως ληφθὲν ὑπ' ἀριθμ. 292/31-3-2004 τοιοῦτον. Ἡ ἀπάντησις εἰς ταῦτα δεόν νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ΔΙΣ, ἢ ὁποία καὶ θὰ κληθῇ νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνη εὐθέως ἢ θὰ προτείνῃ τὴν παραπομπὴν τῶν ζητημάτων αὐτῶν εἰς διμερεῖς συνομιλίαν.** Τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν διότι δὲν προβλέπεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς παρουσίας ἐκτάκτου ΙΣΙ ἢ περαιτέρω ἐνασχόλησις αὐτῆς καὶ μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, δεύτερον δὲ διότι πρόκειται περὶ λίαν σοβαρῶν καὶ εὐαισθητῶν ζητημάτων, ἢ ἀπάντησις εἰς τὰ ὅποια προϋποθέτει σοβαρὰν μελέτην καὶ εἰς βάθος ἐξέτασιν.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως δηλονότι τῆς εἰς τὸ ἡμέτερον Συνοδικὸν ὑπ' ἀριθμ. 692/8-3-2004 Γράμμα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διατυπωθείσης συναινετικῆς προτάσεως

ἡμῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῆς ΙΣΙ εἰσηγοῦμαι, ἐπιθυμῶ ἅπαξ ἔτι νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι ἀξιολογῶ ὡς εὐλογον καὶ προτείνω ὡς λυσιτελεῖ τὴν ἀπὸ κοινοῦ συνομολογηθεῖσαν συμφωνίαν ταύτην, ἵνα μὴ διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐξεζητημένης διχογνωμίας ζημιῶνται μείζονα καὶ οὐσιώδη εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Διότι ἡ ὑπεύθυνος ἐκκλησιαστικὴ θέσις δεόν ὅπως ἐννοῇ τὴν μὲν μακρὰν παρατάσιν τῶν διαφωνιῶν ὑπὸ τὴν προοπτικὴν τῆς ἐπιθυμητῆς συναινετικῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος, τὴν δὲ ἐπιτευχθεῖσαν συναινετικὴν διευθέτησιν ὑπὸ τὸ πρῶτον τοῦ δεοντολογικοῦ χαρακτηῖρος τῶν ἀναφεισῶν διαφωνιῶν διότι ἀμφότερα ἀναφέρονται εἰς τὴν κοινὴν βούλησιν διὰ τὴν ἁρμονικὴν λειτουργίαν τῶν παραδοσιακῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων εἶναι κοινὴ πάντων συνείδησις ὅτι ἡ διχογνωμία ἀνεφέρετο εἰς τὴν συνεπῆ πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐν Ἑλλάδι νομοθεσίαν, καὶ τὰς κοινὰς μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν συμφωνίας τοῦ 1929, ἐφαρμογὴν τοῦ Ε' Ὁροῦ τῆς Πράξεως.

Εἶναι λοιπὸν προφανές ὅτι διὰ τῆς συναινετικῆς αὐτῆς λύσεως βεβαιοῦται ἐναργέστερον ὁ κοινὸς σεβασμὸς εἰς τε τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ γράμμα τῶν κανονικῶν κειμένων εἴτε τῆς Πράξεως τοῦ 1928, εἴτε τῆς ὁμοίας Πράξεως ἀποδοχῆς τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τοῦ ἰδίου ἔτους 1928, πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῶν ἀνεπιθυμητῶν συγκύσεων. Βεβαίως θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ διατυπωθοῦν ὑπὸ τινῶν ἐπιφυλάξεως ἢ καὶ ἀντιρρήσεις ἐπὶ τινῶν σημείων τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας, ἀλλ' αὗται ἔχουν ἤδη ἐξαντληθῇ καὶ δὲν ὑπηρετοῦν πλέον τὸ μείζον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, **διὸ καὶ καλούμεθα ἵνα ὡς Σύνοδος χωρήσωμεν «εἰς τὸ μείζον καὶ κυριώτερον» ὅπερ εἶναι ἡ κίνησις τῆς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προβλεπομένης διαδικασίας διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν καταρτισθέντος καὶ νομικῶς τελειωθέντος Καταλόγου ἐκλογίμων.** Οὕτως ἡ χαρὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνομολογηθείσης συμφωνίας ἀπωθεῖ εἰς τὸ περιθώριον τῆς μνήμης τῆς Ἐκκλησίας πᾶσαν πικρίαν ὀποθενδήποτε καὶ ἂν αὐτὴ προήρχετο, καὶ «*οὕτως ὁμόνοια ἔσται καὶ δοξασθήσεται ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Κυρίου ἐν ἁγίῳ Πνεύματι*» κατὰ τὸν ΛΔ' Ἀποστολικὸν Κανόνα.

## ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῆ 27ῃ Ἀπριλίου 2004

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ  
ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ  
ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ  
ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ**

Ἐξ ἀφορμῆς αὐθαίρετων σημερινῶν δημοσιευμάτων, καθὼς καὶ ἀτυχῶν τηλεοπτικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν παρεμβάσεων πολλῶν προσώπων, σχετικῶν ἢ καὶ ἀσχέτων πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ προκειμένου ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς νὰ πληροφορηθεῖ τὴν ἀλήθεια περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς χθεσινῆς Ι.Σ.Ι., ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινώνει τὰ ἑξῆς:

1. Κατὰ τὴ χθεσινὴ πολὺωρη συνεδρία, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρέμεινε ἀπολύτως ἐνωμένη, παρὰ τὶς περὶ τοῦ ἀντιθέτου σημερινῆς τοποθετήσεις ὁρισμένων. Τοῦτο φαίνεται καθαρὰ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ συνόλου 71 παρόντων Ἀρχιερέων στίς διεξαχθεῖσες τέσσαρις ψηφοφορίες γιὰ τὴν πλήρωση τῶν χηρευσῶν Μητροπολιτικῶν ἐδρῶν συμμετέσχον 66, 65, 64 καὶ 66 ἀντιστοίχως.

2. Διὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας πρέπει νὰ διευκρινισθεῖ ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων δὲν ἀπεχώρησε ἐκ λόγων διαφωνίας, ἀλλὰ διὰ λόγους ὑγείας, ἐπιστρέψας εἰς τὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ προσῆλθε. Πρὸς τοῦτο ἐνημέρωσε διὰ σημειώματος τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο.

3. Ἡ ἐπικύρωση διὰ 52 ψήφων τῆς συναινετικῆς προτάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐγινε κατόπιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως τὸ συμφωνηθὲν κείμενο μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τύχει τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ περιβληθεῖ μὲ τὸ κῦρος τῆς.

4. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὸ μὲ ἡμερομηνία 31 Μαρτίου ἐ.ἔ. Πατριαρχικὸ Γράμμα ἄφηγε νὰ ἐννοηθεῖ σαφῶς στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἡ ἐπικύρωση τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθέντος κειμένου θὰ ἄνοιγε τὸν δρόμο στὴν Ι.Σ.Ι. γιὰ τὴν πλήρωση τῶν χηρευσῶν Μητροπολιτικῶν ἐδρῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ὑποβληθεὶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Κατάλογος τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία ἐκλογίμων ἐπεστράφη, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἄσκησε τὰ δίκαιά του.

5. Ἀκούγεται καὶ γράφεται ἐκτενῶς ἡ βλάβη καὶ ἐπικίνδυνη θέση ὅτι ἡ χθεσινὴ Ι.Σ.Ι. συνεκλήθη μὲ τρόπο «πραξικοπηματικόν». Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δηλώνει καὶ ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ Ι.Σ.Ι. συνεκλήθη μὲ τρόπο καθ' ὅλα νόμιμο καὶ κανονικό. Μὴν ἐκφεύγει τῆς προσοχῆς ἄλλωστε ὅτι τὰ περὶ συγκλήσεώς της συνεζητοῦντο ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀναβολὲς ἡ σύγκλησὴ τῆς ὁρίσθηκε γιὰ τὴν 26ῃ Ἀπριλίου. Ἐπίσης, γνωστὸ εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταία συνεδριάσῃ τῆς ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε τὴν σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησε ἐν λευκῷ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο.

6. Κατόπιν τούτων, ὅσοι ὀμιλοῦν περὶ «πραξικοπήματος» (ἢ χειρότερα περὶ «εἰσβολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὰ κανονικά δίκαια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου») κινδυνολογοῦν σκοπίμως καὶ παραπληροφοροῦν συστηματικὰ τὸν ἑλληνικὸ λαόν.

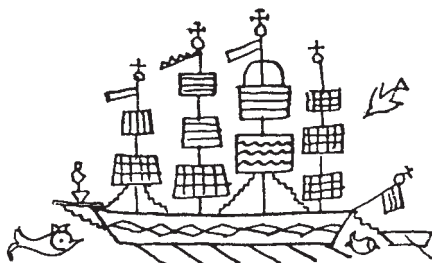
7. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴ χθεσινὴ Ι.Σ.Ι. ἐφήρμοσε πιστὰ τοὺς Ἱε-

ρους Κανόνες, τὸν Καταστατικὸ τῆς Χάρτη (Ν. 590/1977), καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ 75 ἔτη κρατήσασα ἐκκλησιαστικὴ πρακτικὴ. Τὰ δὲ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱεραρχίας.

8. Ἡ Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Προκαθήμενός Της, μὲ βαθιὰ συναίσθηση τοῦ βάρους τῆς εὐθύνης τους, παραμένουν ἀμετακίνητοι στὴ συναινετικὴ καὶ εἰρηνικὴ διευθέτηση τοῦ ζητήματος, πού, ὡς μὴ ὄφειλε, ἀνέκλυψε στίς σχέσεις μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ

Πατριαρχείου καὶ Αὐτῆς. Ἀπὸ τὴν ἑναρξη τῆς κρίσης μέχρι καὶ σήμερα κινοῦνται μὲ μοναδικὸ γνώμονα τὴν ἐνότητα καὶ τὸ μείζον συμφέρον τῆς Ὁρθοδοξίας. Σέβονται τὰ δίκαια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας. Μὲ σύνεση, νηφαλιότητα καὶ μετριοπάθεια θεωροῦν ὅτι ὅποιες διαφορῆς μόνον μὲ διάλογο ἀγάπης θὰ ἐπιλυθοῦν. Καὶ σὲ αὐτὸν τὸν διάλογο πίστευαν ἀκράδαντα καὶ πιστεύουν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)



**ΤΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ  
ΤΩΝ 4  
ΕΚΛΕΓΕΝΤΩΝ  
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ**



**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος**

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ  
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΥ**

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ νῦν Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος (Διονύσιος) Ρούσσας ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1934 εἰς Ἡλείαν. Ὁ Σεβασμιώτατος τυγχάνει πτυχιούχος τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς Σχολῆς Π.Α. Ἐχειροτονήθη Διάκονος τὸ 1964, Πρεσβύτερος τὸ 1965 καὶ ἐξελέγη καὶ ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης τὴν 14.7.74. Διετέλεσε: α) Φιλολόγος καθηγητῆς Μ.Ε., β) Προϊστάμενος Ἱ. Ν. Ἁγίου Βασιλείου Ἀθηνῶν, γ) Συντάκτης τῆς «Φωνῆς Κυρίου» 1965-72, δ) Γραμματέας Τύπου Ι. Σ., ε) Διευθυντῆς Ὑπηρεσιῶν καὶ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀποστολικῆς Διακονίας. Συνέγραψε καὶ ἐξέδωκε πολλὰς μελέτας.



**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος**

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ  
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ  
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος (κατὰ κόσμον Ἰωάννης) Ἀβαγιανὸς ἐγεννήθη εἰς Μεσαγρὸν Λέσβου τὸ 1947. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἔνθα φοιτητῆς ὦν ὑπηρέτησε

παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ Καθηγητῇ Γ. Κονιδάρη ὡς ἔκτακτος Βοηθὸς Ἐδρας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας. Ἐν συνεχείᾳ, ἐξεπλήρωσε ἐπὶ τριετίαν τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός. Διάκονος ἐχειροτονήθη τὸ 1973 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 1977. Ὑπηρέτησεν ὡς Ἱεροκλήρυξ εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Φλωρίνης, Μυτιλήνης καὶ τέλος εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἀπεσπάρθη εἰς τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν ὡς ἐφημέριος, πνευματικός, Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ Καθηγητῆς. Ἐπίσης, εἰργάσθη ἐπὶ βραχὺ διάστημα καὶ ὡς κωδικογράφος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκτὸς τούτων, ἐν Μυτιλήνῃ ἐκατήχησε καὶ ἐβάπτισε περὶ τοὺς 150 ἐκ Βορείου Ἠπείρου φυγάδας καὶ ἀλλοδόξους. Ἀκόμη εἶχε τακτικὴν συνεργασίαν μὲ τὸν τοπικὸν τύπον καὶ ἦτο ὑπεύθυνος ἐβδομαδιαίας Ρ/Φ ἐκπομπῆς εἰς ΕΡΑ Αἰγαίου. Ἠσχολήθη δὲ ἐπισταμένως καὶ μὲ τὴν συγγραφήν, δημοσιεύσας πλεῖστας μελέτας, ἰδίως περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου, δύο συλλογὰς γραπτῶν κηρυγμάτων, καθὼς καὶ μεταφράσεις ἐπιστημονικῶν-θεολογικῶν περιοδικῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐντύπων.



**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης  
Σερβίων καὶ Κοζάνης  
κ. Παῦλος**

#### ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ  
κ. ΠΑΥΛΟΥ

Ἐγεννήθη τὴν 27ην Μαΐου 1942. Εἶναι πτυχιούχος τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἶναι γνώστης τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης. Μονὴ τῆς Μετανοίας του εἶναι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης Ἀθηνῶν. Ἐχειροτονήθη Διάκονος τὴν 24ην Ὀκτωβρίου

1971 ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Ἱερωνύμου, Πρεσβύτερος τὴν 13ην Μαΐου 1973 ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου τότε Ἐπισκόπου Βρεσθῆνης καὶ νῦν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου καὶ Ἀρχιμανδριτῆς τὴν 19ην Φεβρουαρίου 1978 ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου.

Διηκόνησεν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς διαφόρους ἐπιτελικὰς θέσεις καὶ συγκεκριμένως:

– Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πεντέλης, διετέλεσεν ἐπὶ τετραετίαν Σύμβουλος καὶ Οἰκονόμος καὶ παραλλήλως εἶχεν τὴν εὐθύνην τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Νέας καὶ Παλαιᾶς Πεντέλης, καθὼς καὶ τοῦ Κέντρου Νεότητος Παλαιᾶς Πεντέλης.

– Μετὰ τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν του τὴν 13ην Μαΐου 1973 ἐτοποθετήθη Ἐφημέριος - Προϊστάμενος τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νέας Φιλοθέης. Εἶχεν ἐπίσης τὴν εὐθύνην καὶ ἐπιμέλειαν τεσσάρων Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος καὶ τοῦ κηρύγματος καθ' ἑκάστην Κυριακὴν. Πρωτοστάτησεν εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγερσιν τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων Φιλοθέης. Ἠξιώθη παρὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Κυρίας Θεοτόκου νὰ φέρει εἰς πέρας τοῦτο τὸ Ἔργον ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν.

– Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1979, ἐτοποθετήθη Ἱεροκλήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤσκησεν καθήκοντα Πρωτοσυγγέλλου. Ὑπηρέτησεν εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, ἀναπτύξας φιλανθρωπικὴν καὶ κηρυκτικὴν δρᾶσιν καὶ δημιουργήσας εὐκαιρίας ἐσπερινῶν Κηρυγμάτων εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ἐνοριακοὺς ναοὺς Αἰγίου καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ὅπως καὶ εἰς τὰς Κομοπόλεις καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Περιοδεύειν καὶ ἐκήρυσσεν εἰς τὴν ὄρεινὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρυτῶν τοὺς θερινοὺς μῆνας, θεραπεύων τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως.

– Εἶχεν τὴν εὐθύνην τῆς Νεότητος εἰς τὰ Κέντρα Νεότητος, τὰ Κατηχητικά, τὰ Κατασκηνώσεις καὶ τὰς λοιπὰς δραστηριότητας.

– Εἶχεν ἐπίσης τὴν εὐθύνην τοῦ κηρύγματος καθ' ἑκαστον Σάββατον εἰς τὸν τοπικὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῆς πόλεως τοῦ Αἰγίου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἦτο ὑπεύθυνος τοῦ ἐντύπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «*Διακονία καὶ Μαρτυρία*».

– Μέγας διὰ τὴν ἐλαχιστότητά του διακαῆς πόθος καὶ

ἐπιθυμία ἦτο καὶ εἶναι ὁ Μοναχισμός. Ἠξιώθη δὲ παραλλήλως πρὸς τὰ προαναφερθέντα, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τὴν οἰκονομικὴν συνδρομὴν τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν πνευματικῶν τοῦ παιδιῶν νὰ ἀναστυλώσῃ τὴν πλήρως ἠρειπωμένην Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας Τριάδος Βουρᾶς, πλησίον τοῦ Αἰγίου, μετὰ στόχον νὰ ἀποτελέσῃ τὸ Ἱεραποστολικὸν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Παραλλήλως, διετέλεσεν προσωρινῶς, ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον ἔτος, Ἡγούμενος τῆς Ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιαρχῶν Αἰγίου.

— Ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας τὴν 27ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1990 καὶ ὑπηρέτησεν ὡς Ἱεροκέρυξ, ἐν ἀποσπάσει, ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν μέχρι τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1991, ὅτε καὶ ἀνεχώρησεν δι' Ἀμερικὴν, ἔνθα καὶ ὑπηρέτησεν ὡς Ἱερατικός Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος — Ἐνορίας Ἀστορίας. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἠσχολήθη κυρίως, πέραν τοῦ Λειτουργικοῦ καὶ Τελετουργικοῦ, μετὰ τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καὶ τὸ γραπτὸν κήρυγμα καθ' ἑκάστην Κυριακὴν. Ἰδρυσε Βυζαντινὴν χορωδίαν. Δημιούργησεν κατηχητὰς καὶ κατηχητρίας κατὰ τὰ ὀρθόδοξα πρότυπα. Ἀνεκαινίσθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῆς Ἀστορίας, ἦτοι: 1) ὁ Ἅγιος Δημήτριος καὶ 2) ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, καθὼς καὶ τὰ σχολεῖα, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ θαυμάζωνται ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Πολιτείαν.

— Διετέλεσεν Καθηγητὴς εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τετραετίαν.

Τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 2001 ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Ἀθήνας καὶ διεκόνησεν μέχρι σήμερον ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὰς ιδιότητας: α) τοῦ Γραμματέως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, β) τοῦ Γραμματέως Ὁρησκευτικῶν Περιηγήσεων (Ὁρησκευτικός Τουρισμός), γ) τοῦ Γραμματέως τῆς Ὑποεπιτροπῆς «ΔΙΠΤΥΧΩΝ» καὶ δ) τοῦ Ἱεροκέρυκος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέχρι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς του ὡς Μητροπολίτου εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σεργίων καὶ Κοζᾶνης τὴν 26ην Ἀπριλίου 2004.



**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης  
Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς  
κ. Νικόλαος**

#### ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ὁ π. Νικόλαος Χατζηνικολάου σπούδασε Φυσικὴ στὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ἀπ' ὅπου καὶ ἀποφοίτησε μετὰ ἀρίστη τὸ 1972. Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, συνέχισε τὴν μεταπτυχιακὴν του σπουδὴν ἐν τῷ τομέᾳ τῆς Ἀστροφυσικῆς στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Harvard (Master of Arts). Στὴ συνέχεια, ἀσχολήθηκε μετὰ τὴν μελέτην τῆς Μηχανικῆς τῶν Ρευστῶν καὶ τῆς Μαθηματικῆς Φυσιολογίας καὶ ἔλαβε τὸ Master of Science τοῦ Τμήματος Μηχανολόγων τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μασσαχουσέτης (MIT).

Οἱ διδακτορικὴν σπουδῆν του στὸ HST (κοινὸ πρόγραμμα Harvard καὶ MIT) ἐπικεντρώθηκαν ἐν τῷ τομέᾳ τῆς Βιοϊατρικῆς Τεχνολογίας. Ἀντικείμενόν του ἦταν ἡ Αἰμοδυναμικὴ μελέτη τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος (καρδιᾶς καὶ ἀγγείων) μετὰ τὴν ἔκτακτον ἀσθένειαν τῶν Ρευστῶν καὶ Ἐφαρμοσμένων Μαθηματικῶν. Πιὸ συγκεκριμένα ἀσχολήθηκε μετὰ τὴν ἐπινόησιν, τὸν σχεδιασμὸν καὶ τὴν μελέτην μιᾶς μὴ αἱματηρῆς μεθόδου διαγνώσεως βαλβιδικῶν παθήσεων μετὰ τὴν ἀκουστικὴν ἀνάλυσιν.

Ἐργάστηκε ὡς ἐρευνητὴς καὶ ἐπιστημονικὸς συνεργάτης στὸ Ἀγγειολογικὸ Ἐργαστήριον τοῦ New England Deaconess Hospital, ἐν τῷ τμήματι Ἀναισθησιολογίας τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τῆς Μασσαχουσέτης καὶ ἐν τῇ Μονάδᾳ Ἐντατικῆς Θεραπείας τοῦ Νοσοκομείου Παίδων τῆς Βοστώνης. Παράλληλα, διετέλεσε ἐπὶ διετία ἐπιστημονικὸς σύμβουλος τῆς NASA καὶ τῆς ἐταιρείας Arthur D. Little ἐν θέματι Διαστημικῆς Ἱατρικῆς Τεχνολογίας.

Τὴν τελευταία χρονία τῆς παραμονῆς του ἐν τῇ ΗΠΑ, δίδαξε ἐν τῷ προγράμματι HST (Health-Sciences-Technology)



του Harvard - MIT ἐπὶ δύο ἐξάμηνα τὸ Σεμινάριο τῶν «*Βιορευστῶν καὶ Αἰμοδυναμικῆς*», ἀπὸ δὲ τὸ 1990, διδάσκει κάθε χρόνο, στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης, τὸ μάθημα τῆς «*Αἰμοδυναμικῆς Παθολογίας τῶν Ἀγγειακῶν Παθήσεων καὶ τῶν Ἀγγειοχειρουργικῶν Ἐπεμβάσεων*», τὸ ὁποῖο φέτος γιὰ πρώτη φορὰ θὰ διδάξει καὶ στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἐρευνητικὴ του ἐνασχόληση μὲ τὸν φυσικὸ κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἡ προσωπικὴ του ἀναζήτησις τὸν ὀδήγησαν στὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν, τὴν ὁποία σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης, ἀπ' ὅπου καὶ ἔλαβε τὰ διπλώματα Master of Theological Studies καὶ Master of Theology, καὶ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὅπου ἀνακηρύχθηκε διδάκτορας στὸν τομέα τῆς Βιοηθικῆς, μὲ θέμα τὴς Μεταμοσχεύσεις.

Ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1993 ἔχει ἰδρύσει καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴ διεύθυνση τοῦ πρώτου στὴν Ἑλλάδα Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας καὶ συστηματικὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Βιοηθικὴν, τὴς κοινωνιολογικῆς ἐπιπτώσεως τῆς Βιοϊατρικῆς, τὴν ὀργάνωσιν σχετικῶν διαλέξεων, σεμιναρίων καὶ συνεδρίων καὶ τὴν κατάρτιση νέων ἐπιστημόνων στὰ θέματα Βιοηθικῆς. Οἱ συνεδριακῆς ἐγκαταστάσεις τοῦ Κέντρου Βιοηθικῆς βρίσκονται ἐντὸς τοῦ Ἁγιορείτικου Μετοχίου τῆς Ἀναλήψεως, στὸν Βύρωνα Ἀττικῆς, ὅπου καὶ λειτουργεῖ ὡς ὑπεύθυνος ἱερέας ἀπὸ τὸ 1990.

Τέλος, εἶναι μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁργανισμοῦ Μεταμοσχεύσεων, μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς καὶ Δεοντολογίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.



Ἀθήνα 30 Ἀπριλίου 2004

**Γνωμοδότησις  
περὶ τῆς ἐγκρίσεως  
τοῦ μεταθετοῦ διὰ  
τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν  
Θεσσαλονίκης**

Τὴν 26ην μηνὸς Ἀπριλίου 2004 συνεδρίασεν ἐκτάκτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκειμένου νὰ προβῆ εἰς τὴν πλήρωσιν τεσσάρων κενῶν μητροπολιτικῶν ἐδρῶν, μία τῶν ὁποίων ἦτο ἡ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης. Διὰ τὴν Μητρόπολιν αὐτὴν ἐτέθη εἰς τὴν Ἱεραρχίαν ζήτημα πληρώσεώς της διὰ καταστάσεως (μεταθέσεως) καὶ ἔπρεπε νὰ ληφθῆ ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ἱεραρχῶν (ἄρθρο 24 παράγρ. 3 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ν. 590/1977).

Ἐν ὄψει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συγκεκριμένης ψηφοφορίας ἐγεννήθη ζήτημα ἐὰν εἶχαν συγκεντρωθῆ πράγματι τὰ 2/3 τῶν ψήφων τῶν παρόντων καὶ ἡ Ι.Σ.Ι., ἀμφιβάλλουσα, διέκοψε τὴν συνεδρίασίν της καὶ μοῦ ζήτησε νὰ διατυπώσω τὴν ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου ζητήματος γνώμη μου ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς Εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ (ἄρθρον 1 παράγρ. 1 καὶ 3 τοῦ ὑπ' ἄριθμ. 123/1999 Κανονισμοῦ).

Μετὰ σύντομον μελέτην τοῦ θέματος ὑπεστήριξα τὴν ἄποψιν ὅτι εἶχον πράγματι συγκεντρωθῆ τὰ 2/3 τῶν ψήφων τῶν παρόντων καὶ τὴν γνώμην μου αὐτὴν ἐδέχθη ἡ Ἱεραρχία, ἡ ὁποία προχώρησε ἐν συνεχείᾳ εἰς ψηφοφορίαν διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸν Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος θὰ κατελάμβανε διὰ μεταθέσεως τὸν Θρόνον τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπελέγη δὲ διὰ ψήφων 49 ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, 5 ψήφων δοθεισῶν ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος καὶ μιᾶς ψήφου ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου.

Ἡ γνώμη μου αὐτή, ἡ ὁποία διευτυπώθη εἰς τὴν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 2004 γνωμοδότησίν μου συνταγεῖσαν περιληπτικῶς λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς χρόνου (διευτυπώθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀλιγόλεπτου διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως τῆς Ι.Σ.Ι.) ἠνώχλησεν ὀρισμένους, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ με κατηγορήσουν ὅτι διεστρέβλωσα τὶς κείμενες διατάξεις, ὅτι «ἐφευρον» νέαν διάταξιν καὶ ἄλλα τινά.

Καὶ μὲ τοὺς ἐν λόγῳ «ἐπικριτάς» τῆς γνώμης μου δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῶ, ὀφείλω ὁμως νὰ παράσχῳ, εἰς ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ γνωρίζουν τὴν κατὰστασιν ἐξ ἀπόψεως κειμένου δικαίου, τὴν δυνατότητα μιᾶς τεκμηριωμένης πληροφόρησης καὶ γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν συνέταξα, δύο ἡμέρες μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι. ἐν πλήρῃ ἡρεμίᾳ καὶ χωρὶς πίεσιν χρόνου, τὸ παρὸν κείμενον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀνάπτυξιν ἀπλῶς τῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν διτύπωσα κατὰ τὴν ὀλιγόλεπτον διακοπὴν τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἐξῆς:

Κατὰ τὸ ἄρθρο 24 παρ. 3 τοῦ Ν. 590/77 (Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας):

«Διὰ τὴν πλήρωσιν Μητροπόλεως διὰ καταστάσεως ἀπαιτεῖται ὅπως ληφθῆ προηγουμένως ἀπόφασις ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. κατὰ τὴν πρὸς τοῦτο συνεδρίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν παρόντων. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ι.Σ.Ι. προβαίνει εἰς ἐκλογὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐνὸς ἐκ τῶν δικαιουμένων κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ παρόντος Μητροπολιτῶν. Ὡς ἐκλεγείς θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὰ 2/3 τῶν ψήφων τῶν παρόντων. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἐπιτευχθῆ κατὰ τὴν

Τοῦ

Δρος Ἀναστασίου Μαρίνου,  
Ἐπιτίμου Ἀντιπροέδρου Σ.τ.Ε. –  
Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου  
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

πρώτην ψηφοφορίαν ἢ πλειοψηφία αὐτῆ τῶν 2/3 ἢ χη-  
ρεύουσα Μητροπολιτικὴ ἔδρα πληροῦται δι' ἐκλογῆς  
κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς διατάξεως».

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν ὀρίζει πῶς θὰ ὑπολογισθοῦν  
τὰ 2/3 ἐὰν τινὲς ἐκ τῶν παρόντων Ἀρχιερέων ρίψουν  
«λευκὴν» ψῆφον ἢ ἐὰν δηλώσουν ὅτι «ἐπέχει» τὴν  
ψῆφον τους.

Περὶ τοῦ θέματος τούτου ὁμως διαλαμβάνει τὸ  
ἄρθρον 15 τοῦ Ν. 2690/1999. «Περὶ τοῦ Κώδικος Διοι-  
κητικῆς Διαδικασίας», τὸ ὅποιν εἰς τὸ τέλος τῆς παρα-  
γράφου 1 ὀρίζει ὅτι: «Τὸ μέλος (τοῦ συλλογικοῦ ὄργα-  
νου) πού ἀπέχει ἀπὸ τὴν ψηφοφορία ἢ δίδει λευκὴ ψῆφον  
θεωρεῖται ἀπόν».

Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ἐὰν ἓνα ἢ πε-  
ρισσότερα μέλη τοῦ συλλογικοῦ ὄργανου ἀπόσχουν τῆς  
ψηφοφορίας ἢ δώσουν λευκὴν ψῆφον θεωροῦνται μὴ πα-  
ριστάμενα εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ συλλογικοῦ ὄργανου.  
Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῆ καὶ  
ἡ ἀπαρτία τοῦ συλλογικοῦ ὄργανου (βλ. Ἄ. Τάχου, Ἑρ-  
μηνεία Κώδικα Διοικητικῆς Διαδικασίας, Ἀθήνα - Θεσ-  
σαλονίκη 2002, σελ. 210-211).

Ἐξ ἄλλου, ὁ Κώδιξ Διοικητικῆς Διαδικασίας ἄρα καὶ  
ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 αὐτοῦ ἐφαρμόζεται καὶ  
εἰς τὰ συλλογικὰ ὄργανα τῶν νομικῶν προσώπων δημο-

σίου δικαίου, οἷον εἶναι καὶ ἡ Ι.Σ.Ι., ὑπὸ τὴν αὐτονόητον  
προϋπόθεσιν ὅτι ὁ ἐκάστοτε εἰδικὸς νόμος δὲν ὀρίζει δια-  
φορετικά. Τέλος, ὡς «ἀπέχων» τῆς ψηφοφορίας νοεῖται  
ὄχι ὁ μὴ παριστάμενος εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ συνεπῶς  
μὴ ψηφίζων λόγῳ ἀπουσίας, ἀλλὰ ὁ παριστάμενος καὶ  
δηλῶν ὅτι δὲν ψηφίζει ἢ ὅτι «ἐπέχει» τὴν ψῆφον του ἢ ὅτι  
εἶναι ἀπλῶς «παρών».

Εἰς τὴν συγκεκριμένην συνεδρίασιν τῆς Ι.Σ.Ι. παρί-  
σταντο ἑβδομηκόντα (70) ἀρχιερεῖς καὶ ἡ ψηφοφορία,  
διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπόφασιν περὶ «καταστάσεως» ἢ ὄχι,  
ἔδωκε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα: Ὑπὲρ τῆς καταστάσεως ἐψή-  
φισαν 46, ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἐψήφισαν ἑνδεκα (11), εἰς (1)  
ἐδήλωσαν ὅτι «ἐπέχει» τὴν ψῆφον του ἑννέα (9) ἐψήφισαν  
λευκὴ καὶ τρεῖς (3) ψῆφοι ἦσαν ἄκυροι.

Ὑπὸ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα καὶ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰ  
ὡς ἄνω ἐκτεθέντα, ὡς παρόντα μέλη τοῦ συλλογικοῦ  
ὄργανου δηλαδὴ τῆς Ι.Σ.Ι. πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἐξήκοντα  
(60), πρέπει δηλαδὴ νὰ θεωρηθοῦν ἀπόντες οἱ δέκα (10),  
ἧτοι ὁ ψηφίσας ὅτι «ἐπέχει» τὴν ψῆφον του καὶ οἱ ἑννέα  
(9) ψηφίσαντες λευκόν. Τὰ 2/3 τοῦ 60 εἶναι 40. Ἐφ' ὅσον  
λοιπὸν ἐψήφισαν, ὡς ἐλέχθη, ὑπὲρ τοῦ μεταθετοῦ 46, νο-  
μίμως ἀπεφασίσθη ἡ πλήρωσις τῆς συγκεκριμένης Μη-  
τροπόλεως νὰ γίνῃ διὰ καταστάσεως.



**ΠΕΡΙ  
ΤΗΣ  
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗΣ  
ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ  
ΤΩΝ  
«ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ»**

Τοῦ  
**κ. Χρήστου Παπαδοπούλου**  
Διεθνολόγου - Ἱστορικοῦ  
τοῦ Δικαίου

Ἡ σοβούσα κρίση μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στήν ὁποία ἐμπλέκεται ἄμεσα καί ἡ ἑλληνική πολιτεία βάσει τῆς εἰδικῆς νομικῆς σχέσης πού διατηρεῖ μέ τήν Ἑλλαδική Ἐκκλησία σέ πολιτειακό ἐπίπεδο, διέπεται ἀπό τρία κύρια ἐρωτήματα μέ νομικό (καί ὄχι ἀποκλειστικά ἐκκλησιαστικό περιεχόμενο) καί ἴσως ἓνα ἐπιπλέον κρίσιμο τελικό ἐρώτημα μέ πολιτικό περιεχόμενο. *Πρῶτον*, ποῖο εἶναι τὸ καθεστῶς τῶν «*Νέων Χωρῶν*» καί ποιά ἡ νομική του φύση, *δεύτερον*, ποιά εἶναι ἡ τυπική ἰσχὺς τῆς Πράξης τοῦ 1928 σέ σχέση μέ ἄλλα νομοθετήματα τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, ὅπως οἱ νόμοι, ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τὸ τυπικὸ Σύνταγμα καί *τρίτον*, ποιά ἡ τυπική ἰσχὺς τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν γένει, πρωτογενοῦς, ἢ δευτερογενοῦς, ὡς ἔννομης τάξης, σέ σχέση μέ τὸ κοσμικὸ (ἢ πολιτειακὸ) δίκαιο καί ποιά ἡ διαχρονική ἰσχὺς τους; *Τέταρτον* καί μείζον ζήτημα, λιγότερο νομικὸ καί περισσότερο πολιτικὸ εἶναι ἂν ὑπάρχουν τέτοιες πολιτικῆς μεταβολῆς σέ διεθνῆς ἐπίπεδο στήν περιοχὴ μας πού θὰ ἐπέτρεπαν μιὰ ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος πρὸς ὄφελος τοῦ Πατριαρχείου. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτο ζήτημα μπορεῖ νὰ εἰπωθεῖ ὅτι μέ βάση τὸ περιεχόμενο τῆς Πράξης τοῦ 1928, τὸ ἰσχύον καθεστῶς τῶν «*Νέων Χωρῶν*» εἶναι αὐτὸ τῆς «*παραχώρησης τῆς (ἐκκλησιαστικῆς) διοίκησης τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπιτροπικῶς*». Δηλαδή οἱ ἐπαρχίες παραμένουν «*κανονικὸ ἔδαφος*» τοῦ Πατριαρχείου, ἐνῶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἔχει παραχωρηθεῖ ν' ἀσκειῖται ἐπιτροπικῶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Τὸ νῆμα τῆς ἔννοιας «*ἐπιτροπικῶς*» προκύπτει ἀπὸ τοὺς τέσσερις πρώτους Ὁρους τῆς Πράξης (Α', Β', Γ', Δ'), ἐνῶ ὁ πέμπτος (Ε') Ὁρος ρυθμίζει τὸ εἰδικὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν Μητροπολιτῶν στὶς «*Νέες Χῶρες*». Εἰδικότερα ὁ Α' Ὁρος ὑποδηλώνει ὅτι οἱ ἐπαρχίες αὐτὲς ὑπόκεινται στήν ἄμεση διοικητικὴ ἐξουσία καί ἐν γένει ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναφέροντας ὅτι ἡ τελευταία «*ἐκτείνει καί σέ αὐτὲς τὶς ἐπαρχίες ἐν γένει τὸ σύστημα διοικήσεως καί τὴν τάξη τῶν ἰδίων ἐπαρχιῶν τῆς*», ἐνῶ ὁ Β' Ὁρος ἀναφέρεται στὸ ὅτι οἱ Μητροπολίτες τῶν ἐπαρχιῶν τῶν «*Νέων Χωρῶν*» συμμετέχουν κατ' ἴσον ἀριθμὸ στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί μέτεχουν σ' αὐτὴ κατὰ τὸ ἴδιο σύστημα διοικήσεως καί μέ τὰ ἴδια δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις, ἀναγνωρίζοντάς τιν ὡς «*ἄμεση καί ἀνώτερη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή*». Συνεπῶς, ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση καί τάξη ἀσκειῖται καί στὶς ἐπαρχίες αὐτὲς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαμέσου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς προϊσταμένης ἀρχῆς γιὰ λογαριασμὸ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι γιὰ λογαριασμὸ τρίτων. Κατὰ τὰ περιγραφόμενα στήν Πράξη, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκπροσωπεῖ ὡς ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ὄργανο. Ἡ Πράξη κάνει ἐπίσης λόγο γιὰ «*ἐντολή*» ὡς νομικὴ σχέση μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ὁποία ἀποδέχθηκε ἡ πρώτη γιὰ λογαριασμὸ («*κατὰ τὴν παράκληση*») τοῦ δευτέρου. Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς αὐτῆς δὲν καθορίζεται στὸ κείμενο τῆς Πράξης τοῦ 1928, θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ γίνῃ ἐρμηνεία τῆς νομικῆς ἔννοιας «*ἐντολή*» ἀπὸ τὸ σκοπὸ πού διέπει τὸ περιεχόμενο τῆς σχέσης μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τὴν ἴδια τὴ φύση τῆς ἔννομης σχέσης κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο καί τέλος, σύμφωνα μέ τὸ ἱστορικὸ καί σύγχρονό της περιεχόμενο. Ἡ ἄσκηση τοῦ παραχωρηθέντος δικαιώματος ἄσκησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς

Ἑλλάδος καὶ γιὰ λογαριασμό τῆς ἴδιας, θὰ πρέπει νὰ ἐρμηνευθεῖ μὲ βάση τὸ περιεχόμενο καὶ τὸ σκοπὸ τῆς ἐντολῆς, πρὸς τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ὡς «*ἱεροῦ καθιδρύματος*» πού εἶναι ἡ διαποίμανση τῶν κατοικούντων Ὁρθοδόξων στὸ σύνολο τῶν ἐπαρχιῶν πού ἀνήκουν στὴν ἐκκλησιαστικὴ τῆς διοίκησης εἰς τὸ διηνεκές, ἐνῶ δὲν προκύπτει ἀντίθετα μία οἰκονομικὴ, στηριζόμενη σὲ περιοδικὲς παροχὲς μισθωτικῆ σχέσης, ξένη πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ κανονικοῦ δικαίου ὡς πνευματικοῦ δικαίου, σύμφυτου μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἐντολὴ αὐτὴ εἶναι διαρκῆς ἀπὸ τὸ σκοπὸ καὶ τὴ φύση τῆς, δὲν ὑπόκειται σὲ χρονικοὺς περιορισμούς, ἀλλὰ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κανονικοῦ δικαιώματος στὴ διοίκηση θὰ ἐπέλθει μόνον ὅταν γιὰ *κάποιους λόγους ἐξέλιπε στὸ μέλλον τὸ νομικὸ πρόσωπο πού λέγεται Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος*. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερο ἐρώτημα, ἡ Πράξη τοῦ 1928 ἀποτελεῖ ἓνα νομικὸ κείμενο πού τὸ περιεχόμενό του συνομολογήθηκε μεταξὺ τριῶν μερῶν, τῶν δύο ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ του χαρακτηριστικά, ἡ Πατριαρχικὴ Πράξη φέρει ὡς νομικὸ κείμενο στοιχεῖα νομοθετικοῦ κειμένου καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐμφανίζεται ὡς νομοθέτης ἐνὸς κανονικοῦ κειμένου τοῦ πρωτογενοῦς κανονικοῦ δικαίου. Ἀπὸ πλευρᾶς κανονικοῦ δικαίου, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶναι ὁ νομοθέτης καὶ ρυθμιστὴς κανονικῶν δικαιωμάτων πού παραχωρεῖ ἐντὸς τοῦ «*κλίματός*» του (πεδίου δικαιοδοσίας του), ἀφετέρου μὲ τὸν ὄρο «*Πράξη*» ὑποδηλώνεται ἡ σχέση ἀνισοτιμίας τοῦ πρώτου μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι ὁ ἀποδέκτης τῆς Πράξης. Ταυτόχρονα ὁμως, ἐξαιτίας τῆς διασύνδεσης τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους μὲ τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία σύμφωνα μὲ τὴν «*ἀρχὴ τῆς συναλλαγίας*», μέρος καὶ ἀποδέκτης τῶν συνομοληθέντων στὴν Πράξη εἶναι καὶ ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία, ἡ ὁποία κύρωσε τὸ περιεχόμενο τῆς Πράξης μὲ τὴν μορφή νόμου (Ν. 3615/1928). Ὡς πρὸς αὐτὴν ἡ Πράξη ἀποτελεῖ ἓνα νομοθετικὸ κείμενο κανονικῆς προελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνσωματώνονται ἐκκλησιαστικῶς καὶ διοικητικῶς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς Πράξης τοῦ 1928, οἱ ἐπαρχίαι τῶν «*Νέων Χωρῶν*» στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἑλληνικὴ ἔννομη τάξη. Συνεπῶς, ἀπὸ πλευρᾶς τυπικῆς ἰσχύος, ἡ Πράξη τοῦ 1928 ὑπόκειται στοὺς ἑλληνικοὺς νόμους καὶ τὸ ἑλληνικὸ Σύνταγμα. Ἰδίως τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 προστατεύει στὸ ἄρθρο 3 ρητῶς τὴ συγκεκριμένη Πράξη ὅπως καὶ τὸν Τόμο τοῦ 1850 καὶ ἀναγνωρίζει τὶς ἐκκλησια-

στικὲς παραδόσεις, ἐνῶ κάνει μνεία στὸ «*ὑφιστάμενο ἐκκλησιαστικὸ καθεστῶς*» σὲ διάφορες περιοχὲς τῆς χώρας ὡς μὴ ἀντικείμενο στὸ Σύνταγμα, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα καὶ τὰ ὅρια ἀνοχῆς τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτη, ὁ ὁποῖος δὲν εὐνοεῖ μία μεταβολὴ τοῦ «*ὑφιστάμενου*» καθεστώτος. Περαιτέρω, μία ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος πού προβλέπεται ἀπὸ τὴν Πράξη τοῦ 1928 καὶ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος, θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ μία ἐκχώρηση ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης καὶ μείωση τῆς κυριαρχίας καὶ δημόσιας ἐξουσίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας του, ἐνῶ δὲν θὰ εἶχε κατ' οὐσίαν ἔλεγχο νομιμότητας καὶ σκοπιμότητας ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῶν «*Νέων Χωρῶν*». Τέτοιου εἶδους μειώσεις τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Συντάγματος, ἐνῶ θὰ πρέπει νὰ πληροῦν τοὺς ὅρους αὐτοῦ, δηλ. νὰ ἐκχωροῦνται σὲ διεθνῆ ὄργανισμὸ καὶ νὰ ὑπαγορεύονται πρὸς ἐξυπηρέτηση ἑθνικοῦ συμφέροντος, κάτι πού ἐναπόκειται ἀποκλειστικῶς στὴν κρίση τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας. Πέραν αὐτῶν, οἱ Πατριαρχικὲς Πράξεις ἔχουν μόνον κανονικὴ καὶ ὄχι νομοθετικὴ ἰσχὺ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ὅπου νομοθέτης κατὰ κύριο λόγο εἶναι ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία καὶ γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία. Συνεπῶς, εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ κρίση ὅτι τὸ κανονικὸ δικαίωμα τοῦ Πατριαρχείου ὑπερτερεῖ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτειακοῦ δικαίου, κάτι τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν προβλέπει τὸ Σύνταγμα. Ὡς πρὸς τὴ φύση τοῦ κανονικοῦ δικαίου ὡς δικαίου τῆς ἐκκλησίας, αὐτὴ εἶναι ἰδιάζουσα καὶ μοναδικὸ σταθερὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμά της εἶναι ὅτι ἡ πηγὴ τοῦ δικαίου αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐκκλησία, τὴν ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸ κράτος. Οὔτε ὁμως καὶ τὸ ἀντίθετο μπορεῖ νὰ συμβεῖ, δηλ. νὰ ἀγνοεῖ ἡ ἐκκλησία τὴν ὑπαρξὴ κρατικῶν ὄντοτήτων καὶ τῆς δημόσιας τάξης αὐτῶν, λαμβάνοντας ὑπόψιν ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα ζεῖ σ' ἓνα διεθνές – διακρατικὸ περιβάλλον, καὶ ὄχι σὲ μία χριστιανικὴ Οἰκουμένη τῆς ἐποχῆς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Τὸ κανονικὸ δίκαιο ἔχει ὡς χαρακτηριστικὸ γνώρισμα ὅτι κύριοι νομοθέτες καὶ ἀποδέκτες του εἶναι οἱ ἐκκλησίες καὶ τὰ μέλη αὐτῶν. Ὡστόσο, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποτελεῖ μία ἰδιαίτερη ἔννομη τάξη, κανένα κράτος ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ὑπάρχουν κυρίαρχα κράτη, δηλ. τὴν ἐποχὴ τῆς θρησκευτικῆς Μεταρρύθμισης ἀπέναντι στὸν καθολικισμὸ στὴν Εὐρώπη δὲν ἀποδέχθηκε τὴν ἀνωτερότητα καὶ ἄμεσο ἰσχὺ τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐντὸς τῶν ὁρίων

τῆς ἐπικρατείας του, ἀντιθέτως σὲ πολλές περιπτώσεις παρέισφρυσε τὸ ἴδιο σὲ τομεῖς πού ἀνήκαν ὡς τότε παραδοσιακὰ στὴν ἐκκλησία, ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐποπτεία τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι καὶ τὸ ἰσχύον συνοδικὸ σύστημα στὴν Ἑλλάδα εἶναι κληρονομιά τοῦ Μεγάλου Πέτρου τῆς Ρωσίας, ἑνὸς κοσμικοῦ ἡγεμόνα πού τὸ 1721 μεταρρύθμισε τὸ συνοδικὸ σύστημα τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἐνῶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτησε τὸ 1833 ὁ Ὁθωνας καὶ ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ Βαυαρικῆς προέλευσης ἡγε-

μόνα. Συνεπῶς, στὸ βαθμὸ πού ἐμπλέκεται στὴν Πράξη τοῦ 1928 καὶ τὸ ἐλληνικὸ κράτος σὲ σχέση ἰσοτιμίας ἀπέναντι στὸ Πατριαρχεῖο, ἡ Πράξη, παρὰ τὸ κανονικὸ περιεχόμενό της καὶ παρὰ τὸν ἐξωτερικὸ τύπο ὡς νομοθέτημα, στηρίζει τὴν ἰσχύ της στὴν ἐκατέρωθεν συναίνεση τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, καθίσταται δηλ. συμβατικὸ κείμενο, ἡ ἐρμηνεία καὶ ἰσχύς τοῦ ὁποίου ὑπόκειται στοὺς κανόνες τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν συμβαλλομένων μερῶν.



**ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ  
ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΛΟΓΟ:  
Η ΜΟΝΗ  
ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ  
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ  
ΚΡΙΣΗ**

«*Ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας*» (Β' Κορ. 2,4), ὅπως μὲ πολλή σοφία διατύπωνε σὲ ἀκριβῶς παρόμοια περίπτωση στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀναγκάζομαι νὰ παρέμβω στὴν ὄντως θλιβερὴ ἱστορία τῆς παρούσης ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως. Τὸ πρᾶττω μὲ αἶσθημα ἱεραποστολικῆς ἀλλὰ καὶ ἀκαδημαϊκῆς εὐθύνης, μὲ τὴ θεσμικὴ ιδιότητά μου ὡς Ὁρθοδόξου ἐπιτρόπου τοῦ παγκόσμιου ἱεραποστολικοῦ κινήματος καὶ ὡς ἀκαδημαϊκοῦ δασκάλου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν τιμὴ νὰ ἀνήκει στὴν πνευματικὴ δικαιοδοσία τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου (ὡς Θεσσαλονικεὺς) καὶ ταυτόχρονα νὰ διακονεῖ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σὲ διάφορες συνοδικές ἐπιτροπές.

Σὲ λιγότερο ἀπὸ ἓνα χρόνο ἡ παγκόσμια χριστιανικὴ ταυτότητα, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία, θὰ συναντηθεῖ στὴν Ἀθήνα, φιλοξενούμενη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ Παγκόσμιου Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου μὲ θέμα τῆ... συμφιλίωση («*Ἐλθέ, πνεῦμα Ἅγιο, θεράπευσε καὶ συμφιλίωσε μας*»). Ἄς φανταστοῦμε γιὰ λίγο τὴν εἰκόνα ποὺ θὰ δώσει ἡ Ὁρθοδοξία στὴν παγκόσμια χριστιανικὴ κοινότητα, ἡ ὁποία θὰ συμμετάσχει σὲ ἓνα γεγονός, ἡ ἐμβέλεια καὶ διεθνῆς σημασία τοῦ ὁποίου μόνο μὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες –τηρουμένων βέβαια τῶν ἀναλογιῶν– μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ!

Ἕνας ἄλλος λόγος ποὺ μὲ ἀναγκάζει νὰ παρέμβω τὴν ὑστατὴ αὐτὴ στιγμή, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀπαράδεκτη παραπληροφόρηση ποὺ δυστυχῶς ἐνίοτε ὑποδαυλίζεται καὶ ἀπὸ τοὺς ὑποστηρικτὲς τῶν δύο πλευρῶν, εἶναι γιὰτὶ διαβλέπω μιὰ ἐπικίνδυνη διολίσθηση ἐνὸς καθαρὰ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος σὲ ἀλλότριους κοσμικοὺς ἀτραπούς. Ὅλοι καλοῦνται νὰ συμβάλουν στὴν ἐκτόνωση τῆς κρίσεως, ἐπικοινωνιολόγοι, συνταγματολόγοι, ἱστορικοί, ἀκόμη καὶ ὁ «*καίσαρας*», στὸ πρόσωπο τῆς καθ' ὅλα σεβαστῆς ὑπουργοῦ Παιδείας, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς καθ' ὕλην ἀρμόδιους, δηλαδὴ τοὺς θεολόγους.

Ὅλοι οἱ αὐτόκλητοι ἐπαῖοντες, ἐστιάζουν τὴν προσοχή τους μόνο στὶς νομικὲς καὶ πολιτιστικὲς παραμέτρους τοῦ θέματος, τὶς περισσότερες φορὲς μάλιστα περιορίζοντάς το ἐσφαλμένα ἐντὸς τῶν στενῶν πλαισίων τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀγνοώντας προκλητικὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἑλληνισμοῦ Ὁρθοδοξία. Μιὰ τέτοια θεώρηση τοῦ προβλήματος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀτελέσφορη, κινδυνεύει μακροπρόθεσμα νὰ ἀπομονώσει σὲ διορθόδοξο ἐπίπεδο τὸν ἑλληνισμό, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀμαυρώσει τὴν εἰκόνα τῆς Ὁρθοδοξίας σὲ ὁλόκληρο τὸ χριστιανικὸ κόσμο.

Ἔχοντας βιώσει τοὺς τελευταίους δέκα μῆνες, ὅπως φυσικὰ καὶ οἱ περισσότεροι θεολόγοι, τὴν πλήρη ἀπαξίωση τοῦ θεολογικοῦ λόγου, πρὸς ὄφελος τῆς ἐπικοινωνιακῆς πολιτικῆς, τῆς νομικίστικης κανονιστικῆς (καὶ ὄχι ἐκκλησιολογικῆς) ἀκόμη καὶ πολιτικῆς ἀντιπαράθεσης, *κάνω ἔκκληση στοὺς ὑπευθύνους νὰ ἐπαναφέρουν τὴ συζήτηση σὲ ἐκκλησιαστικό, καὶ μάλιστα γνήσια θεολογικὸ ἐπίπεδο.* Ἡ διολίσθηση μιᾶς τόσο σοβαρῆς ὑπόθεσης, ὅπως ἡ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, σὲ καθαρὰ κοσμικὰ πλαίσια, ποὺ μερικὲς φορὲς μάλιστα φτάνουν στὸ ἀπαράδεκτο ἐπίπεδο τῆς «*δίκης προθέσεων*» (ἀξιοκατάκριτο κατάλοιπο τῆς προνεωτερικότητας) δὲν «*περιποιεῖ τιμὴν*» σὲ κανέναν, οὔτε στοὺς κοσμικοὺς ὑπερασπιστὲς τῆς νεωτερικότητας, οὔτε πολὺ περισσότερο στοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντες!

Τὰ παραπάνω, καὶ ὅσα ἀκολουθοῦν στὴ συνέχεια, τὰ καταθέτω μετὰ λόγου

γνώσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπιγνώσεως τῆς κρισιμότητος τοῦ θέματος, ἐλπίζοντας σὲ ἓνα γνήσιο θεολογικὸ διάλογο, τὸν μόνον δυνατὸ νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο. Παράλληλα, ὁμως, προκαλῶ ὅσους ἔνθεν καὶ ἔνθεν συνεχίζουν ἀκόμη νὰ πιστεύουν στὴν ἀξία τοῦ θεολογικοῦ λόγου νὰ παύσουν νὰ σιωποῦν καὶ ἀντὶ νὰ παίρνουν διατεταγμένη θέση στὰ πολεμικὰ χαρακώματα τῶν ἀντιμαχομένων στρατοπέδων, νὰ συμβάλουν μὲ τὴ σοφία τους στὴ λύση τοῦ προβλήματος.

Προσωπικά, λοιπόν, φρονῶ ὅτι οἱ σχέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὀφείλουν νὰ βασιζοῦνται στὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία, ὅπως αὐτὴ ἀπορρέει ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Κανόνες. Τὰ ὅποια προβλήματα ἀναφύονται θὰ πρέπει νὰ ἐπιλύονται μὲ γνώμονα τὴν οὐσία καὶ ταυτότητα τῆς «ἐκκλησίας», ἔχοντας πάντοτε κατὰ νοῦν τὴν εὐθύνη καὶ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν κόσμον. Δὲν θὰ πρέπει οὔτε νὰ ἐγκλωβίζονται σὲ κανονιστικὲς ἀποφάσεις καὶ συμφωνίες τοῦ παρελθόντος, ὅταν μάλιστα μερικὲς ἀπ' αὐτὲς ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία, οὔτε νὰ ἐκφυλίζονται σὲ ὑποθέσεις πού ἀφοροῦν τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Πολὺ περισσότερο δὲν θὰ πρέπει νὰ δίνουν στροβιλὴ εἰκόνα τῆς καθολικότητος καὶ οἰκουμενικότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀμαυρώνοντας ἔτσι τὴν αὐθεντικὴ τῆς εἰκόνα καὶ μαρτυρία.

Τὸ πρόβλημα πού ἀνέκυψε ὀφείλεται ἐν μέρει στὸ ὅτι ὁ χώρος ἱεραποστολικῆς δράσεως εἶναι κοινὸς καὶ γιὰ τὶς δύο αὐτοκέφαλες ἐκκλησίες. Ἡ οὐσία τοῦ προβλήματος, ὅσο καὶ ἂν θέλουν ὀρισμένοι ἐπιμελῶς νὰ τὸ ἀποκρύψουν, βρίσκεται ὄχι στὴν Πράξη τοῦ 1928, ἀλλὰ στὸν Τόμο τοῦ 1850, μὲ τὸν ἐκκλησιολογικῶς ἀπαράδεκτο τρόπο παραχώρησης τῆς αὐτοκεφαλίας στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πράξη τοῦ 1928 ἀπλῶς ἐπιτείνει τὴν ἐκκλησιολογικὴ ἀνωμαλία. Αὐτὸ ἄλλωστε τὸ ὁμολογοῦν εὐθέως καὶ οἱ ἐμπνευστὲς τῆς μεσοπολεμικῆς ἐκείνης ρυθμίσεως.

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος *de facto* (ὄχι ὁμως καὶ *de jure*) ζεῖ σὲ καθεστῶς αὐτοκεφαλίας, ἡ ὁποία ὁμως δὲν ἀποτυπώνεται ὡς ὄφειλε στὴ λειτουργικὴ (εὐχαριστιακὴ) τῆς πρακτικῆς. Ἡ μνημόνευση συλλογικοῦ σώματος (τῆς ἱερᾶς συνόδου) καὶ ὄχι «πρώτου», καὶ πολὺ περισσότερο δύο ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν (στὶς Νέες χῶρες), θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς θεολογικοὺς κύκλους σὲ διεθνῆ διορθόδοξο ἐπίπεδο ὡς ἐκκλη-

σιολογικῶς ἀπαράδεκτη. Ἡ σχέση «ἐνός» - «πολλῶν», τόσο σὲ ἐπίπεδο «πρώτου» - «λοιπῶν ἐπισκόπων», ὅσο καὶ σὲ ἐπίπεδο συνοδικὸ (καὶ μάλιστα σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησία μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο κύτταρό της, τὴν ἐνορία), ἀποτελεῖ *sine qua non* τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταυτότητας τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὲ βάση τὸν 34ο ἀποστολικὸ κανόνα, τὸν ὁποῖο ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπικαλούμαστε, τίποτε δὲν μποροῦν νὰ κάνουν οἱ «πολλοὶ» (ἐπίσκοποι... λαὸς) χωρὶς τὸν «ἓνα» (πρῶτος... προεστῶς), ἀλλὰ καὶ ὁ «ἓνας» χωρὶς τοὺς «πολλοὺς». Καὶ αὐτὸ σὲ ὅλο τὸ φάσμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴ διοίκηση ὡς τὴ λατρεία τῆς ἐκκλησίας.

Τὸ οὐσιαστικὸ (καὶ ὄχι ἀπλᾶ τιμητικὸ) «πρωτεῖο» τοῦ ἐκάστοτε, καὶ σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες, «πρώτου», δὲν ἀποτελεῖ ἀπλᾶ καὶ μόνον χρήσιμο ἐργαλεῖο, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησιολογικὴ ἀναγκαιότητα γιὰ τὴν ἔκφραση ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ μνημόσυνο τοῦ «πρώτου» τῆς αὐτοκεφαλίου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν) ἀπὸ τοὺς συνεπισκόπους του, φαίνεται αὐτονόητο, ὅπως αὐτονόητη εἶναι καὶ ἡ ἀδυναμία ὁποιασδήποτε ἐνέργειάς του χωρὶς τὴ «συνοδική» συναίνεσή των.

Ἡ Πράξη τοῦ 1928 ἔχει περιπλέξει ἐκκλησιολογικῶς τὴν κατάσταση, γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται μὲ πνεῦμα ἀγάπης, σύνεσης, ἀμοιβαιότητος καὶ πρὸ παντός προσήλωσης στὴν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιολογία, νηφάλια ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος. Ἡ ἐπιτεινόμενη κρίση μεταξὺ Φαναρίου καὶ Ἀθηνῶν, μπορεῖ νὰ ἀποβεῖ μοιραία γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ «οὐσιαστικὸ» πρωτεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲ θὰ πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ διακυβευθεῖ, ὅταν εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ὅλη ἡ λεγόμενη Ὁρθόδοξη διασπορὰ βαίνει ὀλοταχῶς (μὲ ἐπιτάχυνση μάλιστα λόγω παντελοῦς ἀπουσίας οὐσιαστικῆς «συνοδικότητος» στοὺς κόλπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου) πρὸς κάποιο εἶδος αὐτονομίας. Ὅπως καὶ ἡ ἀμφισβήτηση τῆς πλήρους αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ κλονίσει τὴν ἀξιοπιστία τῆς ἑλληνόφωνης Ὁρθοδοξίας μὲ τεράστιες συνέπειες γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς καθόλου Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἡ οἰκουμενικὴ αὐτοσυνειδησία τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως τὴ διακονεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού μέχρι σήμερα συμπαρέσυρε ἀπλῶς τὶς περισσότερες πρὸς βορρᾶν ὁμόδοξες ἀδελφές Ἐκκλησίες, ἀμφιβάλλω ἂν θὰ μπορέσει νὰ συνεχιστεῖ, σὲ περίπτωσι πού θὰ κλονίζοταν τὸ κύρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Κά-



τι τέτοιο θὰ εἶχε ὀλέθριες συνέπειες, ἀκόμη καὶ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὲ δεδομένο τὸ ἔλλειμμα ρωμαλέου θεολογικοῦ λόγου στὶς περισσότερες αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, λόγῳ κυρίως τοῦ προσφάτου παρελθόντος των, ἀλλὰ καὶ τὶς διαφαινόμενες – ἂν ὄχι ραγδαῖα ἀναπτυσσόμενες – ἐθνικιστικὲς τάσεις σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς Ὁρθόδοξης ἐγκαταβίωσης, οἱ προοπτικὲς δὲν εἶναι καθόλου εὐοίωνες. Ὁφείλω, βέβαια, νὰ ὑπενθυμίσω, καὶ μάλιστα μὲ ὄλο μου τὸ σεβασμὸ, ὅτι καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο θὰ πρέπει νὰ διευρύνει τὴ συνοδικότητά του, ὅπως πολὺ σωστά ὑποστηρίζει λόγιος ἱεράρχης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἂν ἐπιθυμῆ νὰ μὴ ἀμφισβητεῖται τὸ ἱστορικὰ κατοχυρωμένο «*πρωτεῖο*» του.

Οἱ θετικὲς πρωτοβουλίες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν τελευταία πενταετία, πού διευρύνουν τόσο τὸ οἰκουμενικὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅσο καὶ τὴν αὐθεντικὴ εὐχαριστιακὴ διάσταση καὶ ἱεραποστολικὴ μαρτυρία της, οἱ ὁποῖες δυστυχῶς συστηματικὰ ἀγνοήθηκαν ἀπὸ τὰ ΜΜΕ, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν ὀδηγήσει σὲ σύσφιγξη καὶ ὄχι σὲ ρήξη τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ταπεινὰ φρονῶ ὅτι καὶ τὸ τελευταῖο μὲ τὴ σειρὰ του ὀφείλει νὰ ἀποδεχτεῖ καὶ νὰ ἀναγνωρίσει τὸ σημαντικὸ ρόλο τὸν ὁποῖο μπορεῖ – θὰ ἔλεγα μάλιστα πρέπει – νὰ διαδραματίσει ἡ Ἐκκλησία τῆς

Ἑλλάδος σὲ διορθόδοξο καὶ διαχριστιανικὸ ἐπίπεδο. Ὅπως εἰσηγήθηκα πρὸ ἐτῶν καὶ στὴν ἀρμόδια συνοδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*ἡ ἐντονη δραστηριοποίησή της στὸ παγκόσμιο θεολογικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ γίνεσθαι δὲ θὰ πρέπει νὰ δώσει τὴν ἐντύπωση ἀμφισβήτησης τοῦ συντονιστικοῦ ρόλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅμως, ἡ “αὐτόνομη” παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ πρέπει νὰ γίνεῖ κατανοητὴ ὡς ἐπικουρικὴ καὶ ὄχι ὡς ἀντιπολιτευτικὴ τῆς πάγιας πολιτικῆς τοῦ Φαναρίου. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μπορεῖ καὶ ὀφείλει νὰ παίξει ἐνωτικὸ ρόλο στὸ σῶμα τῆς Ὁρθοδοξίας.*»

Ἡ ἀναμφισβήτητα τρωθεῖσα τιμὴ καὶ ὑπόληψη τῆς Ὁρθοδοξίας μπορεῖ – ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμή – νὰ ἀποκατασταθεῖ, μόνον ἂν τὴν ἐκατέρωθεν ἐπικοινωνιακὴ, ἐθνοκάπηλη, ἐλληνοκεντρικὴ καὶ νομικίστικη κανονιστικὴ προσέγγιση τοῦ ἀνακύψαντος προβλήματος διαδεχθεῖ νηφάλιος θεολογικὸς διάλογος. Καὶ μάλιστα ἂν αὐτὸς ὁ διάλογος διευρύνει (ἀντὶ νὰ συρρικνώνει) τὴ συνοδικότητα, τὸν ἀπαραίτητο αὐτὸ πυλῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἂν προωθεῖ (ἀντὶ νὰ ὑποσκάπτει) τὴν ἐνότητά της, καὶ ἂν προβάλλει (ἀντὶ νὰ ὑποβαθμίζει μὲ κάθε λογῆς ἐλληνοκεντρικὲς συμπεριφορὲς) τὴν οἰκουμενικότητά της.



**ΠΑΤΕΡΙΚΗ  
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ  
ΔΙΔΑΧΗ**

**Βασιλείου Χαρώνη, Παιδαγωγική Ἀνθρωπολογία Μεγάλου Βασιλείου, σχ. 26Χ18, τόμ. Α', Ἀθήνα 2002, σσ. 618· τόμ. Β', Ἀθήνα 2003, σσ. 791· τόμ. Γ', Ἀθήνα 2004, σσ. 728.**

Ὁ θεολόγος καὶ παιδαγωγὸς κ. Βασίλειος Δ. Χαρώνης, ποὺ διακρίθηκε κατὰ τὸ παρελθὸν ὡς Ἐπόπτης (Γενικὸς Διευθυντὴς) Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἶναι γνωστὸς στὸν ἐκπαιδευτικὸ κόσμον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐκτὸς αὐτῆς Ἑλληνισμοῦ ὄχι μόνον γιὰ τὴ μακρὰ καρποφόρο θητεία του στὴ Μέση Ἐκπαίδευσι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πλούσια συγγραφικὴ του παραγωγή, ἡ ὁποία δὲν περιλαμβάνει μόνον δεκάδες ἄρθρων καὶ βιβλιοκρισιῶν, ἀλλὰ καὶ δεκάδες πραγματειῶν, μονογραφιῶν καὶ συγγραφεῶν, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες ξεχωρίζουν ἑπτὰ ὀγκῶδεις τόμοι μεγάλου σχήματος, ποὺ προβάλλουν τὴν παιδαγωγικὴ σκέψι μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅπως τὸ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὀγκῶδες τετράτομο ἔργο περὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀνθρωπολογίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὁποῖο συνεγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Χαρώνη μὲ τὴν συνεργασία τῆς διακεκριμένης φιλολόγου Οὐρανίας Λανάρα καὶ προβλήθηκε στὸ παρελθὸν ἀπὸ τὸν γράφοντα σὲ δημοσιευθεῖσα στὸ περιοδικὸ «Θεολογία» ἑκτενὴ βιβλιοκρισία, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ τὸ ὡς ἄνω νέον ὀγκῶδες τρίτομον ἔργον περὶ τῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀνθρωπολογίας θεμελιωμένης παιδαγωγικῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καθιστᾷ φανερόν ὅτι οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἦσαν μόνον οὐρανοβάμονες, ἀλλὰ καὶ προσγειωμένοι παιδαγωγοί.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τρίτομον ἔργον περιλαμβάνει βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ Μ. Βασιλείου (σσ. 13-28), τὶς παιδαγωγικὲς του ιδέες μὲ σύντομα εὐστοχα σχόλια (σσ. 29-181), τὴν Ἀνθρωπολογίαν του (σσ. 182-198) καὶ 629 περικοπὲς κειμένων στὸ πρωτότυπον καὶ σὲ νεοελληνικὴ μετάφρασι, ταξινομημένων ἀλφαβητικῶς (ἀπὸ τὸ Α ἕως τὸ Δ) (σ. 199 ἕως τέλος).

Στὶς σελίδες τοῦ Β' τόμου ἔχουν περιληφθῆ στὸ πρωτότυπον καὶ μεταφρασμένα στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα 873 περικοπὲς κειμένων ἀπὸ τὸ Ε ἕως τὸ περὶ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΥ. Στὸ κεφάλαιον περὶ Μοναχισμοῦ (σσ. 672-752) προβάλλεται συστηματοποιημένη ἢ –ὡς γνωστόν, τόσο ἐπιδράσασα στοὺς Βενεδικτίνους τῆς Δύσεως– διδασκαλία τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὴν ζωὴν τῶν ἀσκητῶν καὶ τῶν κοινοβίων.

Στὸν Γ' (καὶ τελευταῖο) τόμο καταχωροῦνται κατὰ παρόμοιον τρόπον 756 περικοπὲς κειμένων (ἀλφαβητικῶς ἀπὸ τὴ λέξι ΜΟΥΣΙΚΗ ἕως τὸ Ω) (σσ. 15-664). Ὁ ἴδιος τόμος περιλαμβάνει ἐπίσης μίαν εὐχὴν τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου· Πίνακα περιεχομένων· Εἰδικὸν Πίνακα παιδαγωγικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ διδακτικῶν θεμάτων τῶν τριῶν τόμων (γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς)· Ἀλφαβητικὸν εὔρετήριον τῶν θεμάτων καὶ τῶν τριῶν τόμων· Πίνακα τῶν Πηγῶν (ὄλων τῶν γνησιῶν ἔργων τοῦ Μ. Βασιλείου, καθὼς καὶ τῶν τόμων τῶν ἀντιστοίχων σελίδων τῆς Πατρολογίας MIGNE, τῆς σειρᾶς ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, ποὺ δημοσιεύεται τόσο ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» (Θεσσαλονίκη), ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)· Ἀνθολόγιο Βοηθητικῆς Βιβλιογραφίας καὶ Πίνακα τῶν δημοσιευμάτων τοῦ συγγραφέως (σ. 665 ἕως τέλος).

Στοὺς τρεῖς τόμους ἔχουν περιληφθῆ συνολικῶς 2258 λήμματα, ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἐπὶ μέρους 433 θέματα. Ἡ ἀλφαβητικὴ κατάταξις τῶν διευκολύνει τὸν ἀναγνώστη νὰ βρῆσκη ἀμέσως τὸ ἀναζητούμενον θέμα. Δίπλα (ἀντικρουστὰ) στὸ ἀρχαῖο

Τοῦ  
**Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου**  
Ὁμοτ. Καθηγητοῦ  
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν  
Τακτικοῦ Μέλους  
τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας  
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

πρωτότυπο κείμενο, ὁ σ. παραθέτει ἐπιτυχημένη καὶ γλαφυρὴ νεοελληνικὴ μετάφρασι. Στὸ τέλος ἐκάστου λήμματος ὑπάρχουν 4 παραπομπές (μια στὸ συγκεκριμένον ἔργο τοῦ Ἱεράρχου καὶ τρεῖς στὶς μνημονευθεῖσες τρεῖς σειρές τῶν πατερικῶν ἐκδόσεων). Ἔτσι τὸ ἔργο εἶναι πολὺ εὐχρηστον. Ἐπὶ πλέον διακρίνεται γιὰ τὴ μεθοδικότητα, τὴ σαφήνεια καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν πιστὴν στὸ πρωτότυπο νεοελληνικὴν ἀπόδοσιν τῶν κειμένων. Εἶναι προφανές ὅτι τὸ ἐξαιρετικὸν ἔργο τοῦ κ. Χαρώνη προϋποθέτει πολυετὴ κοπιώδη καὶ πολὺπτυχὴ ἐργασία μελέτης ὄλων τῶν ἔργων τοῦ Οἴκουμενικοῦ Διδασκάλου, ἐπιλογῆς καὶ ταξινομήσεως καθ' ὕλην τῶν λημμάτων καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν στὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. Ἐπίσης, πρέπει νὰ ἐξαρθοῦν ἰδιαιτέρως οἱ εὐστοχες ἐπισημάνσεις αὐτοῦ στὴν ἐκτενὴ Εἰσαγωγὴν τοῦ Α' τόμου (σσ. 198).

Οἱ ἀναφερόμενοι στὴν Παιδαγωγικὴν Ἀνθρωπολογίαν τοῦ Μ. Βασιλείου τρεῖς τόμοι, ὅπως καὶ τὸ σχετικὸν τετράτομον ἔργον, πού προβάλλει τὴν ἀνθρωπολογικὴν παιδαγωγικὴν σκέψιν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἔχουν μεγάλην ἐπικαιρότητα, διότι ἀνταποκρίνονται πλήρως στὸ αἶτημα τῶν ἡμερῶν μας περὶ ἀνανεώσεως καὶ ἐπικρατήσεως τοῦ ὑγιοῦς ἀνθρωπιστικοῦ μορφωτικοῦ ιδεώδους, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ ἀληθὴς παιδεία δημιουργεῖ ὠλοκληρωμένους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐναρμονίζουν στὴν ζωὴν τους ὅλες τὶς θεόδοτες πανανθρώπινες ἀξιολογικὰς ροπές (ὕλικές, οικονομικὰς, βιολογικὰς, γνωστικὰς, αἰσθητικὰς, κοινωνικὰς, πολιτικὰς, ἠθικὰς) κατὰ τρόπον ὥστε αὐτὲς νὰ βιώνονται κατὰ τρόπον ἰσόρροπον, χωρὶς ἢ νεοπλασματικὴ ἐξόγκωσις τῆς μᾶς νὰ συρρικνῶνῃ τὶς ἄλλες καὶ χωρὶς νὰ ἀνατρέπεται ἡ ἱεραρχικὴ ἀξίς αὐτῶν διὰ τοῦ παραμερισμοῦ τοῦ κρείττονος ἢ βελτίονος ἢ μείζονος ὑπὸ τοῦ χείρονος ἢ τοῦ ἥσσονος. Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Χαρώνη παρουσιαζομένη ἀνθρωπολογικὴ καὶ παιδαγωγικὴ διδασκαλία τοῦ Μ. Βασιλείου, —ὅπως ἄλλωστε καὶ ἡ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ ὄλων τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας— ἀποδεικνύει ὅτι τὸ γνήσιον αὐτὸ παιδαγωγικὸν ἰδεῶδες πραγματοποιεῖται στὸν ὕψιστον δυνατὸν βαθμὸν μέσα στὰ χριστιανικά, μυσταγωγικά, ἀναγωγικά καὶ ἐσχατολογικά πλαίσια τῆς ἐν Χριστῷ «καινῆς κτίσεως». Πρόκειται γιὰ παιδαγωγικὸν ἰδεῶδες πού ἱκανοποιεῖ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς ὑπαρξιακὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, ἡ τρίτομη θαυμασιὰ καλλιτεχνικῶς τυπωμένη καὶ βιβλιοδετημένη ἐργασία τοῦ κ. Χαρώνη ρίπτει στὰ προβλήματα τῆς ἀγωγῆς τὸ φῶς τοῦ ιδεώδους αὐτοῦ, τὸ ὅποιο, ὅπως σημειώνει ὁ σ. στὸν Πρόλογον τοῦ Α' τόμου, «μπορεῖ ὄλους, γονεῖς καὶ ἐκπαιδευτικούς, νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὰ ἀδιέξο-

δα καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν αὐτοκάθαρση, σὲ μιὰ ἀποτελεσματικὴ ἀγωγή καὶ στὴ βεβαιότητα ὅτι δὲν χάθηκε τὸ πᾶν γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα».

Ἄς ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσωμε, ὅτι τὸ Ἐπιτομικὸν Ἑθνικῆς Παιδείας θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν τοῦ κ. Χαρώνη, πού διατυπώνεται στὸν Πρόλογον τοῦ Γ' τόμου: «Ἡ διδασκαλία τῶν Πατέρων ἀνήκει στὴν Ἑλληνικὴ κληρονομία μας. Εἶναι ἀνάγκη τὸ ταχύτερον δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ στὰ Σχολεῖα τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης ἢ διδασκαλία τῶν Πατερικῶν κειμένων, πού θὰ ἐξοπλίσει ἠθικὰ τοὺς νέους γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ θὰ διακρατήσῃ τὸ πνεῦμα τους σὲ ἐργήγορη γιὰ τὴ διαφύλαξιν τῶν ἀξιῶν τῆς ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΜΑΣ. Συγχρόνως θὰ προσφέρει μὲ τὸ κήρυγμά της περὶ θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου μιὰ νέα παιδεία, μιὰ νέα ἀγωγή, ἓνα νέο ὄραμα στὴν Ἑνωμένη Ἑυρώπῃ τοῦ 21ου αἰῶνα» (Πρόλογος Γ' τόμου).

Ἡ ἐξαιρετικὴ καὶ ἀξίεπαινη ἐργασία τοῦ κ. Χαρώνη, ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποιηθῇ στὸ μέλλον ἀπὸ πολλὰς γενεάς, ἀποτελεῖ μεγάλη προσφορὰ στὴν Ἐκκλησία, στὴ Θεολογία, στὴν Παιδαγωγικὴ Ἐπιστήμη καὶ στὴ Θεωρία τοῦ ὑγιοῦς ἀτομικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ βίου. Τὸν συγχαίρομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ τὶς προσπάθειές του στὴν προβολὴν καὶ ἄλλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πάντοτε ἐπίκαιρη σοφία τῶν Πατέρων πρέπει νὰ γίνῃ κτῆμα τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ προσπάθειά του ἔχει —θὰ προσθέταμε— πανευρωπαϊκὴν καὶ παγκόσμιαν ἐμβέλειαν καὶ ἐπικαιρότητα, δοθέντος ὅτι ὡς ἐπεσήμανε προσφάτως στὸ ἄρθρον του ὁ διακεκριμένος ἀρχιμανδρὴς πατὴρ Ἡλίας Μαστρογιαννόπουλος, «ἡ Δύση ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιζητῇ τὴν Ἀνατολήν. Ἀξιόλογοι θεολόγοι καὶ ἱστορικοὶ τῆς Ἑυρώπης δὲν παύουν νὰ ἐρευνοῦν παλαιοχριστιανικὰ κείμενα τῶν πρώτων αἰώνων, προερχόμενα ἀπὸ ἐκκλησιαστικούς Πατέρες καὶ ἀσκητικούς συγγραφεῖς. Τὸ Γαλλικὸν θεολογικὸν περιοδικὸν *Collectanea Cisterciensia* στὸ τρίτον τεῦχος τοῦ 2003 μᾶς δίδει μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἐπισκόπησιν τέτοιων ἐργασιῶν». Πρόκειται γιὰ ἀρκετὰς δεκάδας σχετικῶν ἐργασιῶν, τὶς ὁποῖες ἀναφέρει λεπτομερῶς ὁ πατὴρ Ἡλίας σὲ ἄρθρον του, γιὰ νὰ καταλήξῃ: «Ὁ 21ος αἰῶνας ἀνακαλύπτει καὶ πάλιν τὴν ἀρχαία Παράδοσιν. Ὁλοένα ἐξάγει νέα μεταλλεύματα ἀπὸ τὸ ἀστεῖρεντο μεταλλεῖον» (Η.Δ.Μ., *Στὴν Ἑυρώπῃ οἱ Πατέρες στὸν 21ον αἰῶνα*, περιοδικὸν «Ἀνάπλασις», Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2004, σσ. 9-10). Τέτοια πολὺτιμα μεταλλεύματα μᾶς παρουσιάζει καὶ τὸ ὀγκῶδες τρίτομον ἔργον τοῦ κ. Χαρώνη.

**Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ Βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν**

Ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση προκάλεσε σὲ κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανὸ τῆς χώρας μας ἡ πρόσφατη δήλωση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει καὶ μπορεῖ νὰ ἔχει λόγον ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν σχολικῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ἡ δήλωση αὐτὴ ἐγένετο εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς κριτικῆς περὶ τῶν βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν, τὴν ὁποία ἤσκησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴν ὁμιλία του στοὺς φοιτητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ἡ ἔκφραση γνώμης τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα εἶναι κάτι τὸ αὐτονόητο, δεδομένης τῆς προσηλώσεως τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Πίστη. Ἔχει, ὁμως, ἰδιαίτερα βαρῦτητα καὶ κῦρος ἡ διαπίστωση αὐτὴ ὅταν ἀκούεται ἀπὸ ἐπίσημα χεῖλη καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Ὑφυπουργὸ πού εἶναι ἀρμόδιος γιὰ τὴν Στοιχειώδη καὶ Μέση Παιδεία. Ἡ θρησκευτικὴ καὶ πολιτιστικὴ ταυτότητα τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἄρρηκτα δεμένη μὲ τὶς θεμελιώδεις ἀλήθειες τῆς Ὁρθοδοξίας, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Μακαριώτατος ζήτησε νὰ παραμείνει ὁμολογιακὸς ὁ χαρακτήρας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὴν συμπερίληψη στοιχείων Θρησκευσιολογίας, ὅπως ἤδη γίνεται στὴν Β' τάξη τοῦ Λυκείου. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἑτεροδόξων ἢ ἀλλοθρήσκων μαθητῶν Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἔχουν ἀποδεχθεῖ ὅτι εἶναι ἀπολύτως σεβαστὸ τὸ δικαίωμά τους νὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ νὰ μὴ βαθμολογοῦνται σ' αὐτό.

Κ.Χ.

**Ἱστορικὴ Ἔκδοση τῆς Ἰ. Μ. Φθιώτιδος**

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν περιῆλθε στὰ χεῖρια μας ἡ ἔκδοση «Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Ἡ ἐκπόνηση ἀποτελεῖ ἔργο τῶν Δημητρίου Θ. Νάτσιου καὶ τῆς Βαρβάρας Δ. Νάτσιου, Φιλολόγων καὶ περιλαμβάνει τὴν ἱστορία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λαμίας, ἀλλὰ καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα ὄλων τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς πόλεως. Ἡ ἔκδοση προλογίζεται ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο, στὴν πρόταση τοῦ ὁποίου γιὰ «ὑπεύθυνη ἱστορικὴ γραφὴ γιὰ τὸν Ναὸ» ἀνταποκρίθηκαν οἱ ὡς ἄνω φιλόλογοι. Στὴν ἔκδοση, ἡ ὁποία ἔχει τὴ μορφή καὶ τὸ σχῆμα καλαίσθητου λευκώματος, καταγράφονται ἡ πρώτη (1891-1898), ἡ δευτέρη (1898-1923), ἡ τρίτη (1923-1980) καὶ ἡ σύγχρονη (1980-σήμερα) περίοδοι τῆς ἱστορίας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ εἰκονογράφησή του. Οἱ ἐνόητες ἐμπλουτίζονται μὲ ἀξιόλογο φωτογραφικὸ ὑλικό, τὸ ὁποῖο ἀποτυπώνει διάφορες ἱστορικὲς στιγμὲς τοῦ Ναοῦ, τὸ ἐσωτερικὸ του, τὶς μορφὲς τῶν διατελεσάντων Μητροπολιτῶν, καθὼς καὶ διάφορα ἔγγραφα πού ἀφοροῦν τὴν ἀνοικοδόμησή του. Ἐξίσου σημαντικὲς εἶναι καὶ οἱ πληροφορίες, συνοδευόμενες ἐπίσης ἀπὸ φωτογραφίες, πού παρέχονται καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ναοὺς τῆς πόλεως τῆς Λαμίας. Ἡ ἔκδοση αὐτὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀποτελεῖ σημαντικὴ συνεισφορὰ στὴν καταγραφή καὶ προβολὴ σπουδαίων ἐκκλησιαστικῶν μνημείων,

**Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ Βιβλία  
τῶν Θρησκευτικῶν****Ἱστορικὴ Ἔκδοση  
τῆς Ἰ. Μ. Φθιώτιδος****Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ  
ἡ Χριστιανικὴ Παράδοση****«Ὑποκριτικὴ» ἢ ἀπαγόρευση  
τῶν Θρησκευτικῶν Συμβόλων**

μέ τὰ ὁποῖα εἶναι κατάσπαρτος ὁ ἱστορικός - γεωγραφικός χώρος τῆς Φθιώτιδος.

Χρ. Κ.

### Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Χριστιανικὴ Παράδοση

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα ΗΜΕΡΗΣΙΑ τῆς 15/4/2004 ἀναδημοσιεύουμε τὴν ἀκόλουθη ἀνταπόκριση τοῦ δημοσιογράφου Γιώργου Δαράτου ἀπὸ τὶς Βρυξέλλες: «Ἡ μεγάλη ἕως καὶ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν πολιτῶν τῶν 25 χωρῶν-μελῶν τῆς Ε.Ε. θέλει στὸ Προοίμιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος νὰ γίνεταί ρητὴ ἀναφορὰ στὶς Χριστιανικὲς ρίζες τῆς Εὐρώπης. Αὐτὸ δείχνει πρόσφατη ἀπόρρητη δημοσκοπὴση πού διεξήγαγε ἡ Κομισιὸν (Σ.Σ. Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ) σὲ ὅλες τὶς Κοινοτικὲς χώρες, ἢ ὁποῖα ὁμως δὲν φαίνεται ὅτι θὰ δημοσιευθεῖ γιὰ νὰ γνωρίσει ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη ὅλες τὶς λεπτομέρειές της. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἡγέτες τῶν 25 χωρῶν-μελῶν ἔχουν ἀποφασίσει νὰ μὴν ὑπάρξει καμία συγκεκριμένη ἀναφορὰ στὸ εὐρωσύνταγμα στὶς θρησκευτικὲς –χριστιανικὲς, ἑβραϊκὲς, μουσουλμανικὲς– ρίζες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ δημοσίευση αὐτῆς τῆς εὐρωδημοσκοπῆσης ἐλάχιστους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν τῆς 13ης Ἰουνίου γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, θὰ ἐπικέντρωνε τὴν προεκλογικὴ μάχη πού μόλις τώρα ἀρχίζει γύρω ἀπὸ ἓνα ζήτημα, τὸ ὁποῖο οἱ κοινοτικὲς κυβερνήσεις θέλουν πᾶση θυσία νὰ ἀποφύγουν!» Ὁμολογουμένως ἐντυπωσιακὸ τὸ γεγονός. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Εὐρωπαίων πολιτῶν ἐπιθυμεῖ τὴν ρητὴ ἀναφορὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης στὸν Χριστιανισμό, ἀλλὰ κάποιοι ἀποφεύγουν νὰ δημοσιοποιήσουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημοσκοπῆσεως. Οἱ δημοκρατικὲς ἀρχές πού διέπουν τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσὴ ἐπιβάλλουν τὴν εὐρυτάτη δημοσιοποίησιν τῆς ἐρεῦνης. Πάντως θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ ὅλη συζήτηση περὶ τοῦ θέματος δὲν ἔχει λήξει καὶ ὅτι θὰ ἀυξηθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν κυβερνήσεων, οἱ ὁποῖες τοποθετοῦνται σαφῶς ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης.

Κ.Χ.

### «Υποκριτικὴ» ἢ ἀπαγόρευση τῶν Θρησκευτικῶν Συμβόλων

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ τῆς 24ης-25ης Ἀπριλίου 2004 ἀναδημοσιεύουμε τὸ ἀκόλουθο ἀπόσπασμα εἰδήσεως, ἢ ὁποῖα προέρχεται ἀπὸ τὴν Γαλλία: «Σὲ φάρσα κινδυνεύει νὰ ἐξελιχθεῖ ἡ προσπάθεια τῆς γαλλικῆς κυβέρνησης νὰ ἀπαγορεύσει τὰ “ἐπιδεικτικὰ” θρησκευτικὰ σύμβολα στὰ δημόσια σχολεῖα τῆς χώρας. Ἡ ἐπεξηγηματικὴ ἐγκύκλιος πού κυκλοφόρησε στὰ σχολεῖα εἶναι τόσο παράλογη πού τὰ συνδικάτα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἔκαναν λόγο γιὰ “ἄκρατη ὑποκρισία”. Ἡ ἐγκύκλιος ἀπαγορεύει ρητὰ τὶς ἰσλαμικὲς μαντῆλες, τὰ ἑβραϊκὰ κιπὰ (σκουφάκια) καὶ τοὺς μεγάλους χριστιανικοὺς σταυροὺς, ἐξαιρεῖ ὡστόσο ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευση τὰ τουρμπάνια πού φοροῦν οἱ Σίχ καὶ ἄλλες “παραδοσιακὲς μορφές ἔνδυσης”. Διευκρινίζει πὼς οἱ θρησκευτικὲς μαντῆλες ἀπαγορεύονται, ἀλλὰ τὰ μὴ “θρησκευτικὰ” μαντήλια ἐπιτρέπονται. Πὼς μπορεῖ νὰ τὰ διαχωρίσει κανεὶς αὐτὰ τὰ δύο, ἀποροῦν δάσκαλοι καὶ καθηγητές; “Πᾶνε γυρεύοντας γιὰ προβλήματα” δήλωσε ἓνας λυκειαρχῆς σὲ βρετανικὴ ἐφημερίδα...». Εἶναι ὄντως χαρακτηριστικὰ τῆς γενικότερης συγχύσεως περὶ τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων, τὰ ὅσα παρουσιάζει τὸ δημοσίευμα. Ἐξ ἀρχῆς ἦταν φανερὸ ὅτι ὁποιαδήποτε ἀπαγόρευση τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων θὰ προκαλέσει προβλήματα καὶ ἀναταραχὴ. Δὲν εἶναι δυνατὸν στὸ ὄνομα τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων νὰ παραβιάζονται τὰ... Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καὶ νὰ περιορίζεται ἡ ἐλευθερία ἐκφράσεως τοῦ κάθε πολίτη. Δυστυχῶς ὅπως ὑπάρχουν θρησκευτικοὶ φονταμενταλισμοὶ ἔτσι ὑπάρχουν καὶ ἀντιθρησκευτικοὶ καὶ ἀντιεκκλησιαστικοὶ φονταμενταλισμοὶ. Ὑπενθυμίζουμε ἐν προκειμένῳ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐτάχθη κατὰ τοῦ συγκεκριμένου γαλλικοῦ νόμου καὶ ὑπεγράμμισε ὅτι εἶναι δικαίωμα τοῦ κάθε μαθητοῦ, ἀλλὰ καὶ καθενὸς ἐλευθέρου ἀνθρώπου νὰ φέρει δημοσίως καὶ κατὰ τρόπο διακριτὸ τὰ σύμβολα τῆς θρησκευτικῆς του ταυτότητος, ὅπως εἶναι οἱ μικροὶ χριστιανικοὶ σταυροὶ πού φοροῦμε γύρω ἀπὸ τὸν λαμό.

Κ.Χ.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****Οἱ Ἔργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 20ῆς καὶ 21ῆς Ἀπριλίου 2004****Ἱερά Σύνοδος τῆς  
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος****Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν****Ἱεραὶ Μητροπόλεις****Χαλκίδος****Νέας Σμύρνης****Ἰθάκης, Σπετσῶν, Αἰγίνης,****Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας****Γλυφάδας****Κερκύρας, Παξῶν****καὶ Διαποντίων Νήσων**

Συνήλθε τὴν Τρίτη 20 Ἀπριλίου 2004, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 147ῆς Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Ὁ Μακαριώτατος κατ' ἀρχὰς εὐχήθηκε γιὰ τὴν Ἀναστάσιμη περίοδο στοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς. Ἐν συνεχείᾳ, τοὺς ἐνημέρωσε γιὰ τὶς συναντήσεις ποὺ εἶχε:

α) Μὲ τὸν Πρωθυπουργὸ τῆς Χώρας κ. Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ, τὴν Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαριέττα Γιαννάκου, τὸν Ὑφυπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλὸ καὶ τὸν Ὑφυπουργὸ Πολιτισμοῦ κ. Πέτρο Τατούλη. Τόνισε ὅτι τὸ κλίμα στὶς συναντήσεις ἦταν ἐξαιρετικὰ καλὸ καὶ ὅτι ὑπάρχει καλὴ θέληση γιὰ συνεργασία καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές.

β) Μὲ τὴν Γενικὴ Γραμματέα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος κ. Ἀλέκα Παπαρήγα καὶ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συνασπισμοῦ κ. Νικόλαο Κωνσταντόπουλο καὶ

γ) Μὲ τὸν κ. Πάτρικ Κόξ, Πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐκκρεμεῖ ἡ αἰτηθεῖσα συνάντηση μὲ τὸν κ. Γεώργιο Παπανδρέου, Πρόεδρο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Τέλος, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(20.4.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ**

Συνήλθε τὴν Τετάρτη 21 Ἀπριλίου 2004, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 147ῆς Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνακοίνωσε στὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ὅτι ἀποφάσισε νὰ συγκαλέσει ἑκτακτὴ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, (Ι.Σ.Ι.) κατ' ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 περιπτ. α' τοῦ Ν. 590/1977, σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ὀρισμένων ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ ὀρισθοῦν μέσῳ τῆς ὑπ' Αὐτοῦ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 πρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, καταρτισθησομένης Ἡμερησίας Διατάξεως.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος προέβη σὲ σύντομη ἐνημέρωση τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν σχετικὰ μὲ τὴν ἀπὸ 20.4.2004 ἐπιστολὴ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ ἡ Δ.Ι.Σ. ὁμοφώνως ἀποφάσισε ὅπως, τόσο ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ὅσο καὶ οἱ προηγούμενες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς Ι.Σ.Ι. κατὰ τὴν προσεχῆ ἑκτακτὴ συνεδρία Της.

Τέλος, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(21.4.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

## ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

### Θεία Λειτουργία στὸν Ἱ. Ναὸ Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν – Ἐγκαίνια τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

«Ἡ παρουσία τῶν θεολόγων μέσα στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι δυναμικὴ». Τὴν ἐπισήμανση αὐτὴ ἔκανε, μεταξύ ἄλλων, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ τέλεσε στὸ Ἱ. Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπισημάνουσα δέση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, σημείωσε ὅτι «ἡ παρουσία τῶν θεολόγων πρέπει νὰ εἶναι δυναμικὴ, διότι ὁ κόσμος ἔχει ὑπερπληρωθεῖ ἀπὸ τίς ἐνέργειες τῶν κακῶν δαιμόνων, οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκουν νὰ διασπείρουν μέσα στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες φαινόμενα διαλυτικά». Καὶ συνέχισε: «Σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα διαθέτει μέσα αὐτοκαταστροφῆς τῆς. Καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι σὲ μία σύρραξη μεταξύ τῶν λαῶν ἢ καὶ μεταξύ τῶν πολιτισμῶν δὲν θὰ ὑπάρξουν νικητὲς καὶ ἡττημένοι. Ὁλόκληρὴ ἡ ἀνθρωπότητα θὰ βυθιστεῖ στὸ τέλμα. Ἡ κακία καὶ τὸ μῖσος, ποὺ καλλιεργοῦνται, μὲ τὴ μορφή τοῦ ρατσισμού, τῆς τρομοκρατίας, τῶν διακρίσεων καὶ τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν σὲ τραγικὰ ἀδιέξοδα. Μόνον ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστη σὲ πανανθρώπινες ἀξίες σώζουν».

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος, παρουσία τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γ. Καλοῦ, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντῆ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Καθολικῶν κ. Νικολάου, τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Κ. Σκουτέρη καὶ πολλῶν Καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν, τέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ κτίριο τῆς Σχολῆς.

Ὁ Μακαριώτατος, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χαιρετισμοῦ του, ἐπισήμανε ὅτι τὸ νέο βιβλιοπωλεῖο δὲν ἀποβλέπει στὸ κέρδος, ἀλλὰ στὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τῶν

φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, καθὼς τὰ βιβλία θὰ τοὺς χορηγοῦνται μὲ σημαντικὴ ἔκπτωση. «Οἱ Ἕλληνες ἐπιστρέφουν ξανά στὸ βιβλίο», ὑπογράμμισε, «ἴσως γιὰτὶ δὲν ἀντέχουν ἄλλο νὰ παρακολουθοῦν ἀνούσια τηλεοπτικὰ προγράμματα». Καὶ συνέχισε: «Ὁ λαὸς μας πρεσβεύει στὴ συντριπτικὴ του πλειοψηφία τὴν Ὀρθοδοξία. Δὲν στρέφεται ἐναντίον τῶν ἑτεροδόξων, τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ ὡς ἀδελφούς, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ καὶ νὰ ἀπεμπολήσει τὰ ὀρθόδοξα δόγματα καὶ τὴν ὀρθόδοξη Παράδοση... Εἴμαστε κάθετα ἀντίθετοι μὲ αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκουν ὀρισμένοι κύκλοι, τὴν ὑποβάθμιση δηλαδὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τὴν μετατροπὴ του ἀπὸ καθαρὰ ὁμολογιακὸ σὲ μάθημα γενικῆς θρησκευολογίας».

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Γ. Καλὸς τόνισε ὅτι «τὰ βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν πρέπει νὰ εἶναι οὐσιαστικὰ καὶ σεβαστὰ ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες καὶ τοὺς διδασκόμενους». Καὶ πρόσθεσε: «Ἡ Ἐκκλησία βέβαια μπορεῖ, πάντα ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου ποὺ ἔχει τὴν τελικὴ εὐθύνη, νὰ προσφέρει τὴ βοήθειά Της, ὥστε ἡ ὕλη τοῦ μαθήματος νὰ καθορίζεται ὡς πρὸς τὸ δικαιότερο καὶ ὠφελιμότερο γιὰ τίς πραγματικὲς συνθήκες τῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν».

(22.4.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

## Ἀγώνας γιὰ τὴν Πίστη

### ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

«Κάθε καλὸ ἔργο ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἐχει ὁμως καὶ δυσκολίες, τίς ὁποῖες προκαλοῦν ἐνίοτε οἱ ἀνθρώποι». Τὴν ἐπισήμανση αὐτὴ ἔκανε μεταξύ ἄλλων, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Παναγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Χαροκόπου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀναφερόμενος στὸ πολυεπίπεδο φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χαροκόπου καὶ ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας, τόνισε ὅτι «μπροστὰ σὲ αὐτὸ ὁ διάβολος δὲν στέκεται μὲ σταυρωμένα χέρια». Καὶ συνέχισε: «Εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀντιστρατεύεται στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, χρησιμοποιώντας ὡς ὄργανά του ἀνθρώπους, μερικὲς φορές καλόπιστους, ποὺ προσπαθοῦν νὰ

τὸ ἐμποδίσουν, ὥστε τελικὰ νὰ μὴ δοξάζεται ὁ Θεὸς «ἐν τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ». «Ἀλλὰ ὅσο κανεὶς ἐχθρεύεται τὴν Ἐκκλησία», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «τόσο ἐμεῖς, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν Πίστη μας». «Γιατὶ ξέρομε», σημείωσε, «ὅτι τὰ ἔργα ποὺ γίνονται δὲν γίνονται ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ, κατὰ τρόπο θαυμαστό, ἀπὸ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ». Ὑπογράμμισε δὲ ὅτι «μερικὲς φορὲς ἡ κριτικὴ γιὰ ὅ,τι συμβαίνει στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἀδυσώπητη, πολλές φορὲς κακόπιστη, τὶς λιγότερες καλόπιστη». Καὶ κατέληξε: «Ἐμεῖς πρέπει νὰ ἀποδεχόμαστε τὴν καλόπιστη κριτικὴ καὶ νὰ διορθώσουμε τυχὸν ἐσφαλμένες ἀποφάσεις μας. Ὅταν ὅμως ἡ κριτικὴ δὲν εἶναι ἐποικοδομητικὴ, τότε ὀφείλομε νὰ ἐπιμένουμε στὸ καλὸ τὸ ὁποῖο ἔχουμε σχεδιάσει».

(23.4.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

### Πικρία γιὰ τὴν ἀπόφαση τῆς διευρυμένης Πατριαρχικῆς Συνόδου

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἐκφράζω τὴν βαθύτατη πικρία μου γιὰ τὴν ἀποφινὴ ἀπόφαση τῆς διευρυμένης Πατριαρχικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δικαιοσύνη.

Οἱ ἐνέργειες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βασίστηκαν πλήρως σὲ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ποὺ ἐλήφθησαν μὲ συντριπτικὴ πλειονοψηφία, σύμφωνα μὲ τὴν Πράξη τοῦ 1928, ὅπως ἴσχυσε μέχρι σήμερα, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ τηρεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸ ἡμερῶν συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία ἀποτυπώθηκε στὸ κείμενο ποὺ ἐνέκρινε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐνέργειες αὐτὲς κινήθηκαν στὸ πλαίσιο τῶν ὅσων ἐπὶ 75 χρόνια ἐφαρμόζονται ἀδιατάρακτα καὶ μὲ κοινὴ συναίνεση. Τίποτε περισσότερο καὶ τίποτα λιγότερο. Παρὰ τὴν προσωπικὴ μου πικρία δὲν ἐπιτρέπω στὸν ἑαυτό μου λόγους παραπόνων. Ἀρκοῦμαι στὴ διαβεβαίωση ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας θὰ συνεχίσει νὰ στηρίζει, ὅπως ἔπραττε καὶ πράττει μέχρι σήμερα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀποφεύγοντας ἀκόμη καὶ τώρα, κατὰ τὴν πάγια τακτικὴ μου, τὴν οἰανδήποτε ἀντιπαράθεση.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸ περιεχόμενο τῶν ἀποφάσεων τοῦ Φαναρίου, θὰ συγκαλέσω τὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ νὰ τὶς ἐκτιμήσει.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει τὴν ἀλήθεια καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θὰ δικαιώσει τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

(30.4.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

### Ἐνότητα στὴν Ἱεραρχία, τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸ λαὸ μας

Τῆ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀθηνῶν τέλεσε σήμερα τὸ πρωτὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀπευθυνόμενος στὸν πιστὸ λαὸ ἀνέφερε τὰ ἐξῆς:

«Σήμερα ἦρθα στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ προσευχηθῶ. Δὲν εἶχα σκοπὸ νὰ σᾶς ὀμιλήσω. Ὅμως οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης σας καὶ τὰ θερμὰ συναισθήματά σας ἀπέναντί μου, ὅπως αὐτὰ ἐκφράζονται αὐτὴν τὴ στιγμή, μὲ ἀναγκάζουν καὶ μοῦ ὑπαγορεύουν νὰ σᾶς ἀπευθύνω, δύο μόνο λόγια. Τὴν παγωνιά ποὺ νοιώσαμε ὅλοι μέσα στὶς καρδιές μας ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα, θερμαίνουν τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς Πίστεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας. Σᾶς εὐχαριστῶ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου.

Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή θελήσαμε νὰ ἐξαντλήσουμε κάθε μέσο φιλειρηνικὸ ποὺ ἔχουμε στὴ διάθεσή μας, προκειμένου νὰ ἀναζητήσουμε καὶ νὰ ἐξεύρουμε λύση συναινετικὴ στὸ πρόβλημα ποὺ ἔχουμε μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο. Ἐπιδιώξαμε μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ σεμνότητα νὰ ὑποβάλουμε τὶς ἀπόψεις μας καὶ νὰ ὑπερασπιστοῦμε τὰ δίκαιά μας. Μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν πολὺ σεβασμὸ αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ ὑπερασπιζόμαστε αὐτὰ τὰ δίκαια χωρὶς νὰ σημαίνει ὅτι παραθεωροῦμε τίποτε ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς νόμους ποὺ ἰσχύουν στὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία. Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτῆς τῆς διαφορᾶς θελήσαμε νὰ μὴν ἔρθουμε σὲ ἀντίθεση μὲ κανένα. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπερασπιζόμαστε τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς καταστήσει ἐνόχους ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία.

Πιστεύουμε ὅτι σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἐμεῖς μὲ μεγάλη νηφαλιότητα, μὲ ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης, μὲ Πίστη στὸ Θεὸ καὶ στὸ δίκαιο καὶ ἰδιαίτερα στὴ μεγάλη δύναμη τῆς ἀλήθειας, πορευθήκαμε καὶ ἔτσι θὰ πορευόμαστε



μέχρι τέλους. Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης εἶναι πολὺ πιὸ ἰσχυρὴ ἀπὸ ὅποι-  
αδήποτε ἄλλη δύναμη ποὺ ὑπάρχει σὲ τοῦτο τὸν κόσμον.

Βεβαίως μέσα στὴν Ἐκκλησία ἔχουμε καθῆκον καὶ ὑποχρέωση νὰ διαφυλάξουμε τὴν ἐνότητά Της. Ἐνόη-  
τα μέσα στὴν Ἱεραρχία, τὸν Ἱερό Κλήρο καὶ τὸ λαὸ μας. Καὶ εἶμαι βέβαιος καὶ τὸ γνωρίζω ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνότητα ὑπάρχει σήμερα καὶ μέσα στὴν Ἱεραρχία καὶ μέσα στοὺς λαὸ μας. Διαφορετικὲς ἀπόψεις καὶ διαφωνίες σὲ δευ-  
τερεύοντα θέματα μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν. Ἐπίορκοι ὅμως καὶ ὑπονομευτὲς τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, εἶμαι βέ-  
βαιος ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξουν ποτέ. Προβλήματα πάντοτε ὑπῆρχαν. Αὐτὰ τὰ προβλήματα τὰ δημιουργοῦν πάντο-  
τε οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καλοῦνται νὰ τὰ ἐπιλύσουν, κάθε φορὰ ποὺ στέ-  
κονται ἐμπόδιο στὴν πορεία μας πρὸς τὸ Θεό. Ἡ ἱστο-  
ρία δὲν ἔχει ἀδιέξοδα καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐνωμένη.

Θέλω νὰ συγχαρῶ τὸ λαὸ μας γιατί ἔχει ἐπιδείξει θαυ-  
μαστὴ ὠριμότητα καὶ κατανόηση ἀπέναντι στὰ πράγμα-  
τα τοῦ κόσμου. Αὐτὴν τὴν ὥρα προσευχόμαστε καὶ πα-  
ρακαλοῦμε καὶ ὅλους ἐσᾶς μὲ τὴ δύναμη τῆς ἀγάπης καὶ  
μὲ τὴ δύναμη τῆς κατανόησης νὰ δεῖτε πρόσωπα καὶ γε-  
γονότα αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Παρακαλῶ νὰ δεχθεῖτε μαζί  
μὲ τίς εὐχαριστίες μου καὶ τὴν ὀλοκάρδια διαβεβαίωση ὅτι  
θὰ παραμείνω θεματοφύλακας τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλη-  
σίας. Θὰ παραμείνω ὄρθιος πάνω στὴν ἐπαλξη, στὴν  
ὁποία μὲ ἔταξε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν  
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας. Κι αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτε-  
ρη νίκη, ἡ νικήσασα ὅλον τὸν κόσμον.

Δὲν πρόκειται ἐμεῖς νὰ ἀνταποδώσουμε τίποτε ἀπὸ  
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤρθαν καὶ μᾶς βρῆκαν. Ἐμεῖς θὰ ἀπαν-  
τήσουμε μὲ τὴν ἀγάπη μας. Δὲν διαγράφουμε κανένα  
ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά μας. Ὅλους τοὺς ἀγαποῦμε  
καὶ γιὰ ὅλους προσευχόμαστε».

(2.5.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

## ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

### Ἱερά Μητρόπολις Χαλκίδος

#### Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου Νέου Κοιμητηρίου Χαλκίδος

Μὲ μεγάλη ἐκκλησιαστικὴ μεγαλοπρέπεια ἔλαβαν χώ-

ρα τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ  
Λαζάρου τοῦ Νέου Κοιμητηρίου στοὺς ΠΕΙ Δοκοῦ Χαλκί-  
δος, τὸ Σάββατο 3 Ἀπριλίου 2004.

Τὴν Παρασκευὴ 2 Ἀπριλίου, ἔγινε στὴν Εἴσοδο τοῦ  
Κοιμητηρίου, ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων (Ἀγ. Χα-  
ραλάμπους, Ὁσ. Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», Ἀγ. Μοδέ-  
στου, Ἀγ. Πέντε Νεομαρτύρων Σαμοθράκης καὶ Ἀγίου  
Νεομάρτυρος Παύλου τοῦ Χίου), τὰ ὁποῖα κατετέθησαν  
τὴν ἐπομένη ἡμέρα στὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ  
καὶ τὰ ὁποῖα μετέφερε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης  
Χαλκίδος, Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σπουράδων κ. Χρυσό-  
στομος. Στὴ συνέχεια, ἔλαβε χώρα, χοροστατοῦντος τοῦ  
Σεβασμιωτάτου ὁ Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς τῶν Ἐγκα-  
νίων, μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν κληρικῶν τῆς Χαλκίδος.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, Σάββατο 3 Ἀπριλίου, κυριώνυμη  
ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης  
μας καθιέρωσε τὸν Ἱερό Ναὸ καὶ στὴ συνέχεια προ-  
εξήρχε στὴν πρώτη Θεία Λειτουργία. Κατὰ τὴν διάρκειά  
τῶν Ἐγκαινίων, ὁ ἴδιος ἔδιδε ἐξηγήσεις στοὺς πιστοὺς  
περὶ τῶν τελουμένων.

Σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν, δό-  
θηκε εἰδικὴ εὐλογία ἀπὸ τὰ Ἐγκαίνια καὶ μία Εἰκόνα τῆς  
Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου.

(5.4.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

### Ἱερά Μητρόπολις Νέας Σμύρνης

#### Ἐπίδοση ἀδειῶν γάμου σὲ μελλονύμφους

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία καὶ εὐμενῆ ἀποδοχὴ ποὺ εἶχε ἡ  
πρὸ τῶν Χριστουγέννων 2003 εἰδικὴ ἐκδήλωση πρὸς  
τιμὴν τῶν μελλονύμφων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ν. Σμύρ-  
νης –τότε γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικά τῆς Μητροπό-  
λεως μας ὁ Ποιμενάρχης μας κ. ΣΥΜΕΩΝ ἐπέδωσε προ-  
σωπικὰ σὲ ἑκατὸν περίπου ζεύγη τὴν ἀδεια γάμου τους  
μαζὶ μὲ τίς ὀλοκάρδιες πατρικὲς του εὐχὲς καὶ παραιné-  
σεις– προσκάλεσε ἐκ νέου τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔτους  
στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίου Σώστη (Λ. Συγγροῦ - Ν. Σμύρνη)  
ὅλα τὰ ζεύγη Μελλονύμφων –περίπου 280 ζεύγη– ποὺ  
ἔχουν προγραμματίσει τὸν γάμο τους ἀπὸ τὸ Πάσχα  
2004 μέχρι τέλος Αὐγούστου 2004.

Ἡ προσέλευση ἀθρόα καὶ συγκινητικὴ. Ὁ Ἐπίσκοπος  
καλωσόρισε τὰ νέα παιδιά καὶ μὲ πολλὴν ἀγάπη ἐπαίνε-  
σε τὴν ἀπόφασή τους νὰ ἔλθουν σὲ κοινωνία γάμου μὲ

τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας. Εὐλόγησε μὲ ὅλη του τὴν καρδιά τὸ ξεκίνημα τῆς κοινῆς πορείας των. Εὐχήθηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ἐμπνέει μὲ τὴν ἀγάπη Του τὴν ζωὴ τους καὶ νὰ κατευθύνει μὲ τὸ αἰώνιο Εὐαγγέλιό Του τὰ βήματά τους.

Ἄνελυσε πῶς ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἐπεσήμανε τὰ προβλήματα τοῦ γάμου καὶ ποιῆς Ἄγιοπνευματικὲς λύσεις κατέθεσε στὰ συγγράμματά του γιὰ ἓνα κατὰ Θεὸν εὐλογημένο γάμο.

Ἐπιστεγάζοντας τὴν ὅλη του ποιμαντικὴ μέριμνα ὁ Ἐπίσκοπος ἐγγχείρισε –μαζὶ μὲ τὴν ἄδεια Γάμου– προσωπικὴ του ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κάθε ἓνα μελλονύμφο. Συνόδευσε τὸ ἐγγχείρημά του μὲ τὴν προσφορὰ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ μὲ νεοελληνικὴ μετάφραση καὶ ἐνὸς βιβλίου σχετικοῦ μὲ τὴν πορεία τοῦ Γάμου.

Ἀκολούθησε μικρὴ δεξίωση.

(21.4.2004) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

### **Ἱερὰ Μητρόπολις ᾿Υδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας**

#### **Σύναξη Στελεχῶν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ᾿Εργου**

Τὴν Τρίτη 4ῃ Μαΐου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία εἰς τὸν συνεδριακὸν χώρον τοῦ μεγάλου καὶ περικαλλοῦς Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐν Αἰγίνῃ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. ΕΦΡΑΙΜ ἡ ἐτήσια σύναξις στελεχῶν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ, προνοιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Μετὰ τὴν τέλεση τῆς Ἀρχιερατικῆς θ. Λειτουργίας εἰς τὸ καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος (Ἁγίου Νεκταρίου) ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς συνάξεως στὴν ὁποία συμμετεῖχαν περὶ τὰ 300 στελέχη τοῦ ἐνοριακοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κήρυξε τὴν ἑναρξὴ τῆς ἡμερίδος μὲ σύντομο εἰσαγωγικὸ λόγο, ἀκολούθησε ὁμιλία μὲ θέμα: «*Ἡ Θεολογία καὶ ἡ Ἐκκλησιολογία τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς ἐνορίας*» ἀπὸ τὸν Πρωτοπρ. π. Ἀκίνδυνον Δαρδανὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνακοινώθηκε ὁ Γενικὸς Ἀπολογισμὸς τοῦ ὅλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ εἰδικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως ὡς ἐξῆς:

• *Κατασκηνώσεις Πόρου καὶ Αἰγίνης.* Φιλοξενοῦνται περὶ τοὺς 800 νέους καὶ νέους ἀπὸ ἡλικίας 10-18 ἐτῶν

καὶ ἀσχολοῦνται περὶ τὰ 150 στελέχη, ὅλοι ἐπιστήμονες καὶ φοιτηταί.

- *Πνευματικὰ κέντρα Πόρου, ᾿Υδρας, Αἰγίνης, Σπετσῶν, Κρανιδίου καὶ Ἐρμιόνης.* Ὅλα λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν Ἱερέων Νεότητος καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων καὶ ἀπασχολοῦν ἑκατοντάδες παιδιὰ σχολικῆς ἡλικίας δημιουργικὰ καὶ εὐχάριστα.
- *Στέγη Ἀγάπης Ἐρμιόνης, Σπετσῶν, ᾿Υδρας καὶ Αἰγίνης.* Εὐρίσκουν στέγην, τροφὴν καὶ περιθαλψίν ἄτομα μοναχικὰ καὶ ἄπορα. Προσφέρονται ἡμερησίως περὶ τὰς 100 μερίδας φαγητοῦ.
- *Ταμεῖον Πολυτέκνων.* Ἐνδιαφέρεται διὰ τὶς πολύτεκνες οἰκογένειες καὶ ἐπιδοτεῖται κάθε τρίτο παιδί μὲ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 450 Εὐρώ. Κατὰ τὸ ἔτος 2003 ἐπιχορηγήθηκαν 37 οἰκογένειες οἱ ὁποῖες ἀπέκτησαν τρίτον τέκνον.
- *Προσκύνημα Παναγία Μυρτιδιώτισσα.* Καλύπτει τὰ προγράμματα νεότητος τῆς Νήσου Αἰγίνης.
- *Ἐκκλησιαστικὰ Νοσοκομεῖα ᾿Υδρας καὶ Αἰγίνης.* Σπουδαῖο καὶ λίαν σημαντικὸν ἔργον προσφέρουν τὰ δύο Νοσοκομεῖα ᾿Υδρας καὶ Αἰγίνης, μοναδικὰ στὸν ἐλληνικὸν χῶρον ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ᾿Υδρᾷ στὸ Νοσοκομεῖο Ἀθανασίου καὶ Βέρας Κουλοῦρα «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ» λειτουργοῦν τὰ ἐξῆς τμήματα: Ἀκτινοδιαγνωστικὸ, Μικροβιολογικόν, Παθολογικόν, Καρδιολογικόν, Μαιευτικόν, Χειρουργικόν, Ἐξωτ. Ἱατρεῖα ἄριστα ἐξοπλισμένα μὲ ἱατρικὰ μηχανήματα. Ἐν Αἰγίνῃ στὸ Νοσοκομεῖο «Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ» λειτουργοῦν τὸ παθολογικὸν τμῆμα μὲ δύναμη 28 κλινῶν καὶ ἀκτινοδιαγνωστικὸν τμῆμα μὲ τὰ τελειότερα καὶ σύγχρονα μηχανήματα. Ἐνοσηλεύθησαν 600 ἀσθενεῖς καὶ ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια ἐξετάσθησαν 15.000 ἀσθενεῖς.
- *Ἰδρυμα Διακονίας Νεότητος.* Καλύπτει ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν προγραμμάτων Νεότητος καὶ συμπαρίσταται σὲ ἀπόρους μαθητὲς, φοιτητὲς καὶ ὑποψηφίους κληρικούς, σὲ συλλόγους μαθητῶν.
- *Τὸ Γ.Φ.Τ. καὶ τὸ Ε.Φ.Τ.* Συμπαράσταση σὲ ἀναξιοπαθοῦντας, ἀπόρους, ἀσθενεῖς κ.λπ. Γ.Φ.Τ. ᾿Εσοδα: 106.537,66 Ε. ᾿Εξοδα: 42.184,21 Ε.Φ.Τ. ᾿Εσοδα: 147.546,53 Ε ᾿Εξοδα: 109.733,65. Πέραν τούτου ἀνεφέρθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πνευματικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Λειτουργοῦν μὲ ἐπιτυχία Σχολὴ Γονέων ἐν Σπέτσες, μηνιαία σύναξις στελεχῶν νεανικοῦ ἔργου ἐν Αἰγίνῃ, Σχολὴ Βυζαν-

τινῆς Μουσικῆς, μέριμνα δι' ὑποψηφίους κληρικούς κ.λπ.

Δι' ὅλα τὰ ὡς ἄνω κατὰ τὸ ἔτος 2003 ὁ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἔσοδα: 1.750.809,96 Ε

Ἐξοδα: 1.578.566,33 Ε

Υπόλοιπον: 182,243,63 Ε

Εἰς Δραχμὰς δηλ. ἔδαπανήθη ποσὸν 537.896.477 δρχ.

Τὴν ἡμερίδα ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος συνοψίζοντας ἐπιγραμματικὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης, συνεχάρη καὶ εὐχαρίστησε ὅλα τὰ μέλη καὶ εὐχήθηκε καλὴ συνέχεια. Τέλος, εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἱ. Μονῆς παρετέθη πλοῦσιον γεῦμα πρὸς τιμὴν ἀπάντων τῶν συνεργατῶν Προέδρων Ε.Φ.Τ. καὶ μελῶν.

(5.5.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

### Ἱερὰ Μητρόπολις Γλυφάδας

#### Οἱ δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Παύλου

Χιλιάδες ἦσαν οἱ πιστοί, οἱ ὅποιοι συμμετεῖχαν μὲ πολλὴν εὐλάβειαν καὶ ἱερὰν κατάνυξιν εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα τόσον εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναόν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Μητροπόλεως μας.

Εἰς τὴν λαμπρὰν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τὸν κατάμεστον Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Γλυφάδας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Παύλου, ἀνεγνώσθη τὸ ἐμπνευσμένον Πασχάλιον Μήνυμα τοῦ Ποιμενάρχου μας, πρὶν ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος διένειμεν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τὰ καθιερωμένα πασχαλινὰ αὐγά, τυρόν, καὶ ἐπιπροσθέτως μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἓνα «τσουρεκάκι», ὡς πασχάλιον εὐλογίαν.

Τὴν πρωΐαν τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τοὺς ἀσθενεῖς ἀδελφοὺς εἰς τὸ «Ἀσκληπιεῖον» Νοσοκομεῖον Βούλας, εὐχήθεις εἰς αὐτοὺς ταχεῖαν ἀνάρρωσιν, προσέφεραν δὲ εἰς ὅλους ἀσθενεῖς, ἰατροὺς καὶ νοσηλευτικὸν προσωπικόν, ὡς

εὐλογίαν, ἀπὸ ἓνα «*πασχαλινὸν αὐγόν*», μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως μὲ Πασχαλίους εὐχὰς καὶ ἐπίκαιρα ἔντυπα.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὰς στρατιωτικὰς μονάδας τῆς περιοχῆς του καὶ ἠλόγησεν τὴν Πασχάλιον τράπεζαν, ἀνταλλάσσων τόσον μὲ τοὺς Ἀξιωματικοὺς ὅσον καὶ μὲ τοὺς ὀπλίτας καὶ λοιποὺς προσκεκλημένους ἑορτίους εὐχὰς, προσφέρων «*πασχαλινὰ αὐγά*».

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου 24-4-04 ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ἡμῶν κ. Παῦλος παρηκολούθησεν τὴν παράστασιν Παραδοσιακῶν Ἑλληνικῶν Χορῶν, τὴν ὁποίαν ἐπεχορήγησεν ἡ Μητρόπολις μας, τοῦ 4ου Λυκείου Γλυφάδας καὶ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς Πανελλήνιον διαγωνισμόν.

Πρὸ τῶν ἁγίων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη, τὴν Τρίτην 29-3-04, καὶ ἐτέλεσεν τὸ Μυστήριον τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου εἰς τὴν 128 Σ.Ε.Τ.Η. καὶ τὴν Πέμπτην 31-3-04 ἐτέλεσεν τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, ὁμιλήσας καταλλήλως εἰς ὅλους τοὺς Εὐέλπιδας καὶ τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

Τέλος τὴν Δευτέραν 28-3-04 συμμετεῖχεν εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Γλυφάδας, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ποιμενάρχου μας καὶ ἐξέθεσεν ἐν συντομίᾳ τὰ προβλήματα τῆς νεοσυσταθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου καὶ οἱ κυρίες καὶ κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι ἄκουσαν μὲ μεγάλη προσοχὴν τὸν Σεβασμιώτατον «*καὶ ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ*» τὸν διαβεβαίωσαν, ὅτι ἐκτιμώντας τὴν ἐν γένει διακονίαν Του εἰς τὴν περιοχὴν, θὰ κάνουν, ὅ,τι εἶναι δυνατόν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, προκειμένου τὸ θεοφιλὲς ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας νὰ διεξάγεται ἀπροσκόπτως.

Εἰς ὅλας τὰς Ἑνορίας καὶ τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας, τυρὸς καὶ ρύζι, δωρεὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

(7.5.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

#### Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Γενικὴ Ἱερατικὴ Σύναξις μὲ θέμα τὴν ποιμαντικὴ ἀντι-

μετώπιση τῶν αἰρέσεων πραγματοποίησε τὴν Τρίτη 4 Μαΐου 2004 ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων. Ἡ σύναξη, στὴν ὁποία προήδρευσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, διεξήχθη στὸ Ἄμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «*Ἡ Πλατυτέρα*», ἐνῶ κατ' αὐτὴν μίλησαν ὁ Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Πρωτοπρεσβύτερος Κυριακὸς Τσουρός, μὲ θέμα «*Οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ οἱ παραθρησκευτικὲς ὁμάδες: προτάσεις ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισής τους*», καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Αὐγουστίνος Μύρου, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, μὲ θέμα «*Οἱ Πεντηκοστιανοὶ χωρὶς θεμέλιο*». Ἡ σύναξη διεξήχθη στὰ πλαίσια τῆς συνεχοῦς κατάρτισης τῶν κληρικῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας πᾶν ὡς ποικίλα θέματα ποιμαντικῆς ἐνδιαφέροντος, ἐνῶ μετὰ τὴν εἰσηγήσει τῶν ὁμιλητῶν ἀκολούθησε συζήτηση πᾶν ὡς τὴν δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τὴν παρουσία καὶ δράση τῶν αἰρετικῶν.

(5.5.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

### **Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων**

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις, Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 140 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἑνωσι τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα, διοργάνωσε σειρά ἐκδηλώσεων τὸ διήμερο 9 καὶ 10 Μαΐου 2004.

Συγκεκριμένα, τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς 9 Μαΐου 2004 τελέσθηκε Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερ-

κύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νησιοῦ, καὶ στὴ συνέχεια ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τοὺς Πρωτοπαπάδες τοῦ τόπου μας, ποὺ διέσωσαν τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Παράδοση τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ.

Στὶς 7 τὸ ἀπόγευμα, στὴν πάνω πλατεία τῆς Κέρκυρας, πραγματοποιήθηκε ἡ 1η Γιορτὴ Νεολαίας τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μὲ θέμα: «*Κέρκυρα: τὸ νησι τῶν Ἀγίων καὶ τῶν παραδόσεων*». Κατ' αὐτὴν, νέοι καὶ παιδιὰ ἀπὸ Ἐνορίες τόσο τῆς πόλης, ὅσο καὶ τῆς ἐπαρχίας, παρουσίασαν ἓνα ποικίλο πρόγραμμα μὲ θεατρικὰ δρώμενα, παραδοσιακὰ τραγοῦδια, χορούς καὶ κείμενα, ἐνῶ συμμετεῖχε στὴν ἐκδήλωση καὶ ἡ Μπαντίνα τοῦ Μουσικοῦ Σχολεῖου Κέρκυρας. Συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ παρουσία τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νησιοῦ μας, ἐνῶ πέρα ἀπὸ κάθε προσδοκία ἦταν ἡ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου, ποὺ κατέκλυσε τὸ χῶρο καὶ παρακολούθησε τὸ δῶρο πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης μὲ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον. Στὴν ἐκδήλωση μίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος τόνισε τὴ σημασία τοῦ νὰ εἶναι τὰ παιδιά μας κοντὰ στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία κοντὰ στοὺς νέους μας καὶ τὴν ἀνησυχίαν τους. Ἡ βραδιά ἐκλείσει μὲ τὴν διανομὴ ἀναμνηστικῶν καρτῶν, ἐνῶ πολυχρῶμα πυροτεχνήματα στόλιζαν τὸν κερκυραϊκὸ οὐρανό.

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ὁλοκληρώθηκαν τὴν Δευτέρα 10 Μαΐου 2004, μὲ ἐκδήλωση στὸ Ἄμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος Χρονίως Πασχόντων «*Ἡ Πλατυτέρα*», μὲ ὁμιλητὴ τὸν Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό, καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «*Ἡ Κερκυραϊκὴ –ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ– στάση στὸ ἐνωτικὸ ζήτημα*». Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία ἐβράβευσε τὸν π. Γεώργιο γιὰ τὴν ποικίλη προσφορὰ στὸν τόπο, ἐπιστημονικὴ, πνευματικὴ καὶ ἱστορικὴ.

(10.5.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ  
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-  
μίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑ-  
ΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-  
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ»****Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ  
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ**

Ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα καὶ δὴ τὴν κατὰ Χριστὸν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 211/6.3.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

5. Τὴν ἀπὸ 17.2.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 3.3.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

**Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι**

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Χαλκίδος Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ θὰ ἐδρεῦθῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**Ἄρθρον 1****Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα**

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐκκλησιαστικὴς Κατασκηνώσεις», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐξαρτημένη ἀπὸ αὐτό, αὐτοτελοῦς διαχείρισις καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τῆς Χαλκίδος. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ σὲ ιδιόκτητη ἔκτασις τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία εὐρίσκεται στὴ με-  
ταξὺ Ροβιῶν καὶ Λουτρῶν Αἰδηψοῦ περιοχῇ «*Ταξιάρχης*» καὶ τὴν ὁποία δώρησε σ' αὐτὴν πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἡ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Ἡλίων Λουτρῶν Αἰδηψοῦ.

## Ἄρθρον 2

## Σκοποὶ καὶ μέσα πρὸς ἐπίτευξη αὐτῶν

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) ἡ ἐν γένει συμβολὴ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας,

β) ἡ συμβολὴ στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐφήβων,

γ) ἡ παροχὴ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλοῦς στέγασης καὶ παραμονῆς, ὑγιεινῆς καὶ ἐπαρκοῦς διατροφῆς μὲ σωστὴ ποιοτικὴ σύνθεση, τακτικῆς ἰατρικῆς παρακολούθησης καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθαλψῆς, ὑπηρεσιῶν καθαριότητος μὲ τήρηση τῶν ὄρων ὑγιεινῆς, διαπαιδαγωγῆσης, καλλιέργειας, δημιουργικῆς ἀπασχόλησης, ποιοτικῆς ψυχαγωγίας, ἀναψυχῆς, μέριμνας γιὰ τὴν ὁμαλὴ ψυχοσυναισθηματικὴ καὶ ὑγιὴ ἀνάπτυξη, καὶ ἀγάπης σὲ μαθητὲς καὶ μαθήτριες ποὺ προέρχονται κατὰ προτεραιότητα, ἀπὸ τὶς περιφέρειες τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, καὶ δευτερευόντως καὶ συμπληρωματικῶς ἀπὸ τὶς περιφέρειες ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν,

δ) ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν στελεχῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ἀλλὰ καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ ἡ ἀνάπτυξη καὶ συζήτηση θεολογικῶν καὶ λοιπῶν θεμάτων.

2. Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν εἶναι:

α) ἡ διοργάνωση καὶ λειτουργία, κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες κάθε ἔτους, Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος γιὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα στὶς ἰδιόκτητες ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος,

β) ἡ διοργάνωση συναντήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

γ) ὁποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

## Ἄρθρον 3

## Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, ὡς Πρόεδρο,

β) τὸ νόμιμο ἀναπληρωτὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου (Πρωτοσύγκελλο ἢ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως), ὡς Ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶνει αὐτὸν κατόπιν ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεώς του, καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.,

γ) τρία πρόσωπα κληρικούς ἢ λαϊκοὺς, καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω τρία τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παραγράφου 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται, μαζὶ μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικὰ τους μέλη, γιὰ μία τριετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο, οἱ δὲ διορισθέντες, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται πάντως ἐξόδων παραστάσεως ποὺ καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἀσκηση αὐτῶν, ἢ δὲν συμβάλλουν στὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, ἢ παραιτοῦνται πρὶν ἀπὸ τὴ λήξη τῆς θητείας τους, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμῖα.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε δίμηνο καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση

τοῦ Προέδρου ἢ, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο τριῶν τουλάχιστον μελῶν του.

6. Τὸ Δ.Σ., στὶς συνεδριάσεις τοῦ ὁποίου δύνανται, κατὰ τὴν κρίση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, νὰ μετέχουν μὲ δικαίωμα λόγου, ἀλλὰ ὄχι ψήφου καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων, εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὡς ἑξῆς: ὁ Πρόεδρος ἢ, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

#### Ἄρθρον 4

##### Ἄρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, στὴ διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση ἐν γένει τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων, ποῦ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος, καὶ στὴ διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος.

β. ἐπεξεργάζεται, καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

γ. συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἰγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φιλανθρωπικῶν, κοινωφελῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καὶ φιλανθρωπικούς συλλόγους, καθὼς καὶ μὲ τὴ Νομαρχιακὴ καὶ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση, τοὺς τοπικούς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

δ. μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος,

ε. προτείνει στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο καὶ ἀποφασίζει σχετικὰ, τὴν πρόσληψη ἀπὸ τὸ Νο-

μικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως τυχόν ἔμμισθου προσωπικοῦ –ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τὶς περιόδους λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ μόνον ἐφόσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του– σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας, καὶ τὸ διορισμὸ στὸ αὐτὸ Νομικὸ Πρόσωπο τοῦ ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἐποπτεύει τὸ σύνολο αὐτοῦ,

στ. καθορίζει τὶς κατασκηνωτικὲς περιόδους κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες κάθε ἔτους, οἱ ὁποῖες εἶναι διαφορετικὲς ἀναλόγως τοῦ φύλου τῶν κατασκηνωτῶν, τὸν ἀριθμὸ τῶν κατασκηνωτῶν γιὰ κάθε περίοδο καὶ τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τῶν τυχόν εἰσφορῶν συμμετοχῆς σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες καταβάλλονται –μόνον ἐφόσον παραστῆ ἀνάγκη– ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς ἔχοντες, μὲ ἀπόφαση Δικαστηρίου, τὴν ἐπιμέλεια τῶν κατασκηνωτῶν,

ζ. ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς στὸ Ἰδρυμα, τὶς ὁποῖες ὑποβάλλουν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι γονεῖς ἢ οἱ ἔχοντες, μὲ ἀπόφαση Δικαστηρίου τὴν ἐπιμέλεια τῶν ὑποψηφίων κατασκηνωτῶν, κατόπιν ἐξετάσεως καὶ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν (ληξιαρχικὴ πράξη γέννησης τοῦ/τῆς ὑποψηφίου ἢ πιστοποιητικὸ οἰκογενειακῆς κατάστασης ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ προκύπτει ἡ ἡλικία του/της, πιστοποιητικὸ ὑγείας τοῦ/τῆς ὑποψηφίου ἀπὸ ἰατρό, πιστοποιητικὸ χρηστοθήθειας τοῦ/τῆς ὑποψηφίου εἴτε ἀπὸ Ἐφημέριο τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος –εἴτε ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη– ὅταν αὐτὸς/αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν περιφέρεια ἄλλης Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας),

η. ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἀποβολῆς, κατόπιν εὐλόγου αἰτίας, κατασκηνωτῆ ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα,

θ. ἀποφασίζει γιὰ τὴ φιλοξενία συναντήσεων, σεμιναρίων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ τὴν παραχώρηση, ὑπὸ τοὺς ὅρους ποῦ θέτει, τῶν ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεων πρὸς χρῆση σὲ ἄλλους φορεῖς, τῶν ὁποίων οἱ δραστηριότητες δὲν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ αὐτὲς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν πραγματοποιήση ἐκδηλώσεων ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἰτιολογημένη αἴτηση τῶν ἐνδιαφερομένων,

ι. καταρτίζει στὸ τέλος τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων κάθε ἔτους τὸν Ἀπολογισμὸ γι' αὐτὲς, καθὼς καὶ στὸ τέλος κάθε ἔτους τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ τὸν ἐτήσιο Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους καὶ

υποβάλλει για ἔγκριση στο οἰκεῖο Μητροπολιτικό Συμβούλιο,

ια. ἀποφασίζει για κάθε θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό κατὰ τὴν κυρίαρχη κρίση του.

#### Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Προέδρου, Ἀντιπροέδρου,  
Γραμματέα, Ταμία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) ἔχει τὴν ἐποπτεία ὅλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. για τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος,

β) ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις με ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα,

γ) λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει με τὸ Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καὶ συνυπογράφει με τὸν Ταμία τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα,

δ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἔκτακτες συνεδριάσεις, διευθύνει τὶς σὲ αὐτὲς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει με τὸν Γραμματέα τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων,

ε) ἀσκεῖ ἐποπτεία καὶ ἔλεγχο στὸ Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.,

στ) ἐν γένει μεριμνᾷ για τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ κατόπιν ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεώς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου με τὴν συνδρομὴ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος για τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει με αὐτόν. Ἐπίσης τηρεῖ λοιπὸν Γενικὰ Βιβλία, ἀπαραίτητα για τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, τῶν ὁποί-

ων τὴν τήρηση ἢ θελε ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ, τὸ Βιβλίον Κατασκηνωτῶν καὶ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει με τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ τὰ ὁποία συντάσσει καὶ φυλάσσει τὰ ἐγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ Βιβλία καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖ για λογαριασμό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ με τὰ κάθε φύσης περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ προβλεπόμενα νόμιμα παραστατικὰ διαχειρίσεως, εἰσπράττει κάθε εἴσοδο τοῦ Ἰδρύματος με διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποία ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσης ἐγγραφα, με τὸν Πρόεδρο, εὐθύνεται για τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμό μίας ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τῆς Χαλκίδος στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως με τὴν ἔνδειξη «*Διὰ τὶς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις*», ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ αὐτῶν ποσὸν ἀναγκαῖο για τὴν κάλυψη τῶν ἔκτακτων καὶ ἐπείγουσων δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται με ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καὶ διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., για τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικῶν.

#### Ἄρθρον 6

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος (διοικητικὴ, ὑγειονομικὴ, οικονομικὴ - διαχειριστικὴ, ἐιδικὴ - βοηθητικὴ), τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ ὄντας ὑπόλογο σὲ αὐτό, πρέπει νὰ εἶναι ἐξειδικευμένο καὶ ἐπιλεγμένο με κριτήριον καὶ γνώμονα τὴν ἀγάπη για τὴ νεότητα, διακρίνεται δὲ σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμισθο. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ, τὸ ὁποῖο διορίζεται στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συγκαταλέγονται τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, ἄνδρες ἢ γυ-



ναϊκες (Ἀρχηγοί, Ὑπαρχηγοί, Κοινοτάρχες, ὁμαδάρχες, γραμματεῖς, ἰατροί, νοσηλευτές, φύλακας, νυκτοφύλακας, θυρωρός, διαχειριστής, ἀποθηκάριος, βοηθὸς διαχειριστή, προμηθευτὴς τροφίμων, ναυαγοσώστης, ἠλεκτρολόγος, ὕδραυλικός, τεχνίτες, ἐργάτες - ὑπάλληλοι καθαριότητας κ.λπ.) ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους, τὶς ἐξειδικευμένες γνώσεις καὶ ἐμπειρίες τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μὲ μόνη τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἴδρυμα. Στὸ ἐμμισθο προσωπικὸ συγκαταλέγονται τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, ἄνδρες ἢ γυναῖκες (μάγειρος/μαγειρίσσα καὶ βοηθοὶ του/της, φύλακας, νυκτοφύλακας, θυρωρός, ναυαγοσώστης, ἠλεκτρολόγος, ὕδραυλικός, τεχνίτες, ἐργάτες - ὑπάλληλοι καθαριότητας κ.λπ.) ποὺ διακρίνονται ὁμοίως καὶ προσλαμβάνονται ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως –ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τὶς περιόδους λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ μόνον ἐφόσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του—ἀπασχολοῦνται, λαμβάνουν ἄδειες ἀπουσίας, ἀμείβονται καὶ παύονται, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

2. Τὴ γενικὴ εὐθύνη τῆς εὐρυθμῆς, ὁμαλῆς, ἀπρόσκοπτης καὶ ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μὲ τοὺς σκοποὺς του, καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς χρηστῆς διαχείρισης τῶν ἀγαθῶν ποὺ διατίθενται γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του ἔχει ὁ Ἀρχηγὸς κάθε κατασκηνωτικῆς περιόδου. Ὁ Ἀρχηγός, μεταξὺ ἄλλων, συντονίζει, καθοδηγεῖ, ἐνισχύει, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὸ προσωπικὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος (τὸ ὁποῖο δὲν ἀναμειγνύεται σὲ ἄλλα θέματα ὀργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας καὶ ζωῆς τοῦ Ἰδρύματος πέραν τῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμο νὰ προσφέρει κάθε στιγμή τὶς ὑπηρεσίες του γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτακτῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ) πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς πληρέστερης ἄσκησης τῶν καθηκόντων καὶ ἐν γένει τοῦ ἔργου του καὶ προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου Κοινοταρχῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου Ὁμαδάρχων. Τὸν Ἀρχηγὸ ἐπικουρεῖ στὸ ἔργο του καὶ ἀναπληρώνει, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματός του, σὲ ὅλες τὶς ἀρμοδιότητές του ὁ ὑπαρχηγός, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

3. Οἱ θέσεις πάντως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται μὲ τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας αὐτοῦ, ποὺ καταρτίζει τὸ Δ.Σ. του. Στὸν ἐν λόγω Κανο-

νισμό, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ἐξειδικεύονται, μεταξὺ ἄλλων, οἱ ὑποχρεώσεις, οἱ ἀρμοδιότητες καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως καὶ ἡ διάρθρωση τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

## Ἄρθρον 7 Τηρούμενα Βιβλία

1. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ, μὲ τὴ μέρμινα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικὰ καὶ τὰ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φέρουν ἰδίᾳ ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύλλο καὶ νὰ εἶναι θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Χαλκίδος, ἦτοι:

1) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

2) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.,

3) Βιβλίον Κατασκηνωτῶν, στὸ ὁποῖο ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα τῶν κατασκηνωτῶν τοῦ Ἰδρύματος κάθε κατασκηνωτικῆς περιόδου,

4) Βιβλίον Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος,

5) Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος,

6) Βιβλίον Ὑλικῶν, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ, περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ἐπίσης, μὲ τὴ μέρμινα μελῶν τοῦ προσωπικοῦ του καὶ σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα στὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας αὐτοῦ, Βιβλίον Συμβάντων, Ἀτομικὲς Κάρτες Ὑγείας Κατασκηνωτῶν, Βιβλίον Ἐκδρομῶν, Ἐπισκέψεων, Ὁμιλιῶν καὶ Διαλέξεων, Βιβλίον Παρουσίας Προσωπικοῦ κατὰ Ὑπηρεσία καὶ Βιβλίον Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς Ὑλικῶν Ἀποθήκης (τροφίμων καὶ ἄλλων ἀπαραίτητων εἰδῶν διαβίωσης).

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω βιβλία καὶ στοιχεῖα, τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει τὴν τήρηση καὶ ἄλλων βιβλίων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα κρίνει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχείρισης τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτέλεσης τῶν σκοπῶν του.

Ἄρθρον 8  
Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, καθὼς καὶ οἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορές τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων,

β) οἱ τυχόν εἰσφορές συμμετοχῆς στίς κατασκηνώσεις, οἱ ὁποῖες καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς ἔχοντες, μὲ ἀπόφαση Δικαστηρίου, τὴν ἐπιμέλεια τῶν κατασκηνωτῶν,

γ) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράων νόμιμα διενεργουμένων κ.ἄ.,

δ) δωρεές, ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἰδία τόκοι ἀπὸ τίς καταθέσεις τοῦ Ἰδρύματος,

ε) εἰσφορές, σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος,

στ) κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὁργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση,

ζ) κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγή ποὺ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Ἡ περιέλευση οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκίνητου πράγματος στὴ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οικείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομῆ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη δὲ τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικότερη μνεῖα καὶ ἀναφοὰ μὲ τὴν ἔνδειξη «*Διὰ τίς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις*», πού, ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, θὰ ἔχει τὴν χρῆση, γιὰ ὅσο χρόνον ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ποὺ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ:

α) τὴ φιλοξενία, διαμονή, διατροφή, ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ἐξυπηρέ-

τηση, φύλαξη, προστασία, διαπαιδαγώγηση, καλλιέργεια, δημιουργικὴ ἀπασχόληση, ποιοτικὴ ψυχαγωγία, ἀναψυχὴ καὶ ἐν γένει φροντίδα τῶν κατασκηνωτῶν,

β) τὴ διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ τὴ διοργάνωση συναντήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

γ) τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν συντήρησης, ἐπισκευῆς, βελτίωσης κ.λπ. τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος,

δ) τὴν κάλυψη τῶν ποικίλων παγίων καὶ λοιπῶν δαπανῶν διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος,

ε) τὴν προμήθεια, διαφύλαξη καὶ συντήρηση τοῦ ἀπαραίτητου κατασκηνωτικοῦ καὶ ἄλλου ἐξοπλισμοῦ καὶ λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἀναλώσιμων πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν,

στ) τίς ἀμοιβές καὶ τίς ἀσφαλιστικὲς ἐργοδοτικὲς εἰσφορές τοῦ τυχόν ἔμμισθου προσωπικοῦ, σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας,

ζ) τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης τοῦ Ἰδρύματος ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό αὐτοῦ κάθε δαπάνης ποὺ ἀνακύπτει καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9  
Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἢ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐλογοῦντος τὰ παιδιά. Στὸ μὲν ἐξωτερικὸ κύκλο ἀναγράφονται οἱ λέξεις «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ*», στὸ δὲ ἐσωτερικὸ ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «*ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ*».

Ἄρθρον 10  
Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκπληρώνει τίς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστρεῖ

ἀδύνατη ἢ λειτουργία του. Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωση καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἢ χρήση τῶν κάθε φύσης περιουσιακῶν στοιχείων, ἢ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στοῦ Ἰδρυμα, ἐπανερχεται αὐτοδικαίως στοῦ Νομικοῦ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στήν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλωστε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν.

#### Ἄρθρον 11

Ἐναρξη ἰσχύος καὶ τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στοῦ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν λήψη τῆς

ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψῆφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρὼν Κανονισμὸς.

#### Ἄρθρον 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθήνα 3 Μαρτίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος  
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς  
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας



**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ  
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΑΠΟΦΑΣΙΣ**

Ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 159/77/1.3.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.
5. Τὴν ἀπὸ 26.3.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
6. Τὴν ἀπὸ 21.4.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

**ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ**

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἰδρυμα Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων "Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων" – Ἄσυλον Ἀνιάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης*», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ μετὰ τὴν πνευματικὴ εὐθύνη, ἐπίβλεψη καὶ ἐποπτεία αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, ποῦ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἰδρυμα Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων "Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων" – Ἄσυλο Ἀνιάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης*», τὸ ὁποῖο θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, θὰ στεγάζεται δὲ στὸ ὑπάρχον κτιριακὸ συγκρότημα ποῦ εὑρίσκεται πλησίον τῆς Μαγούλας τοῦ Δήμου Μυστρά.

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα σὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους ποῦ θὰ φέρει στὸ κέντρο του τὸ μονόγραμμα Ⲅ στὸν ἐξωτερικὸν κύκλον τὶς λέξεις «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ*» καὶ στὸ ἐσωτερικὸν τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Ἰδρύματος, δηλαδὴ «*ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ "Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων" – ἈΣΥΛΟ ἈΝΙΑΤΩΝ*» καὶ τὴν χρονολογία Ἰδρύσεώς του, 2004.

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ "Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων" – Ἀσυλον Ἀνιάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης»**

## Ἄρθρον 2

## Σκοποὶ

Οἱ Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ παροχὴ στέγης, τροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ κάθε ἄλλης περιθαλψῆς καὶ προστασίας εἰς ἡλικιωμένους, εἰς κατακοίτους καὶ γενικὰ εἰς ἄτομα μὲ Εἰδικές Ἀνάγκες μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν λόγῳ ἡλικίας ἢ ἀσθένειας ἢ καὶ ἀπὸ ἔλλειψη συγγενῶν.

β) Ἡ προσφορὰ πνευματικῆς τροφῆς, ἀγάπης, στοργῆς καὶ συμπαράστασης πρὸς τοὺς τροφίμους.

γ) Ἡ παροχὴ ἀναψυχῆς, ψυχαγωγίας καὶ κατάρτισης, γιὰ τοὺς ἐπιδεκτικούς ἐκ τῶν τροφίμων, σὲ εἰδικὴ Σχολὴ ἢ μὲ εἰδικὰ προγράμματα διὰ τὰ Α.Μ.Ε.Α.

δ) Ἡ ἐν γένει συμβολὴ στὴν πληρέστερη καὶ ἀριότερη ποιμαντικὴ, κοινωνικὴ, φιλανθρωπικὴ, Ἱεραποστολικὴ καὶ πνευματικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας.

ε) Ἡ ὑλοποίηση σχετικῶν Ἐθνικῶν Προγραμμάτων ἢ Προγραμμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἢ ἄλλων διεθνῶν προγραμμάτων.

στ) Ἡ διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὸ προσφορὰ ποικίλων ὑπηρεσιῶν εἰς μοναχικὰ ἄτομα, κατάκοιτα, μὴ αὐτοεξυπηρετούμενα καὶ διαμένοντα στὰ σπίτια τους μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τους στὸ Ἴδρυμα.

## Ἄρθρον 3

## Ὁργάνωση - Διοίκηση

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ποῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ὡς Πρόεδρο καὶ

β) ἀπὸ τέσσερα ἄτομα κληρικούς ἢ λαϊκούς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες τῆς περιοχῆς ποῦ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν εὐσέβεια, τὴν ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἀνωτέρω τέσσερα ἄτομα μαζί μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικὰ μέλη καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, διορίζονται γιὰ μιὰ τριετία δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο μὲ πρόταση τοῦ Μητροπολίτου, τὸ δὲ ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ ἀπουσιάζουν ἀδίκαιολόγητα ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις, ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποῦ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη.

4. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, συγκροτεῖται σὲ Σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνέρχεται τακτικὰ κάθε μῆνα καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἴτησης τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στὴν ὁποία ἀναγράφεται τὸ προτεινόμενον πρὸς συζήτησιν θέμα.

6. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία καὶ ἀποφασίζει νόμιμα ὅταν παρίσταται ὅπωςδῆποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση κωλύματος αὐτοῦ, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του καὶ δύο τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν.

Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας του, τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

## Ἄρθρον 4

## Ἄρμοδιότητες Προέδρου - Γραμματέα - Ταμίας

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) Ἔχει τὴν ἐποπτεία ὀργάνωσης, διοικήσεως, λειτουργίας, διαχείρισης καὶ ἀξιοποιήσεως ἐν γένει τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ διάθεσης τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ εἰς ὅλες τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἴδρύματα, Ὁργανισμοὺς, νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα, δύναται ὅμως καὶ νὰ ἐξουσιοδοτεῖ πρὸς τοῦτο ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σὲ περίπτωση κωλύματος αὐτοῦ.

γ) Λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Ταμίας τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο σὲ συνεδριάσεις τακτικὲς καὶ ἔκτακτες, διευθύνει τὶς συζητήσεις σὲ αὐτὲς καὶ συνυπογράφει μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

2. Ὁ Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τὸ βιβλίον πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης, τηρεῖ βιβλίον πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συντάσσει τὰ πρακτικὰ καὶ φυλάσσει τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου καθὼς καὶ τὰ δελτία παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος, εἰσπράττει μὲ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς ποὺ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ λειτουργοῦσες στὴν περιοχή τράπεζες, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στὸ ὁποῖο εἶναι ὑπόλογος. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίον ἀποθήκης, τὸ βιβλίον κτηματολογίου καὶ τὸ βιβλίον ὑλικοῦ.

#### Ἄρθρον 5

##### Ἄρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση, λειτουργία, διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ἐνέργεια ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐπεξεργάζεται καὶ συντάσσει τὸν ἐσωτερικὸ κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπιβλέπει τὴν ἀκριβῆ τήρηση αὐτοῦ.

γ) Συνεργάζεται μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, μὲ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπολοίπων Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ πολιτιστικούς καὶ ἐπιστημονικούς καὶ φιλανθρωπικούς συλλόγους, μὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ ἐν γένει μὲ τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες, γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεση πόρων, γιὰ τὴν ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Καθορίζει καὶ συνιστᾷ μὲ τὴν κατάρτιση τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος, τὶς θέσεις τοῦ προσωπικοῦ (ιατρικοῦ, νοσηλευτικοῦ, διοικητικοῦ καὶ βοηθητικοῦ κ.λπ.) καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ παύση αὐτοῦ, γιὰ τὰ καθήκοντα, τὶς ἀρμοδιότητες καὶ τὶς ἀποδοχὲς του, καθὼς καὶ γιὰ τὰ λοιπὰ συναφῆ ζητήματα σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

στ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

ζ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀποδοχὴ ἢ ἀποποίηση δωρεῶν, κληρονομικῶν καὶ κληροδοσιῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνακήρυξη Δωρητῶν, Εὐεργετῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Ἰδρύματος.

η) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἄσκηση ἀγωγῶν, τὴν παραίτηση ἀπὸ δικόγραφα ἀγωγῶν ἀπὸ διαδικαστικὲς πράξεις καὶ ἀπὸ ὀλόκληρη τὴν δίκη, τὴν παραίτηση ἀπὸ ἐνδικομέσα, τὸν συμβιβασμὸ ἢ τὴν ἐξωδικαστικὴ ἐπίλυση διαφορῶν.

θ) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται ρητὰ στὸν παρόντα κανονισμὸ.

#### Ἄρθρον 6

##### Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἴδια διαχείριση, τηρεῖ δὲ μὲ τὴν μερίμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῆα τοῦ Διοικητικοῦ τοῦ Συμβουλίου, τὰ Γενικὰ καὶ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ βιβλία, σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τήρησης τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρούμενα ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ἦτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου, εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Βιβλίον Ταμείου.

4. Βιβλίον Ἀποθήκης.

5. Βιβλίον Κτηματολογίου στὸ ὁποῖο καταγράφεται ὅλη ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ

6. Βιβλίον ὑλικοῦ.

## Ἄρθρον 7

## Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καθὼς καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὲς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Οἱ ἐπιδοτήσεις ποῦ διατίθενται Συνοδικῇ ἀποφάσει καὶ τὰ πρὸς τοῦτο Εὐρωπαϊκὰ Κονδύλια.

γ) Τόκοι ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας αὐτοῦ.

δ) Πρόσοδοι ἀπὸ πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων κ.ο.κ.

ε) Δωρεὲς ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

στ) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Κρατικὲς καὶ Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις ἢ ἐκ μέρους Διεθνῶν Ὄργανισμῶν ἢ τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ κάθε ἄλλη προσφορά ἀπὸ νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγή.

η) Οἱ εἰσφορὲς τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν καὶ οἱ καλοπροαίρετες προσφορὲς τῶν τροφίμων ἢ τῶν συγγενῶν τους.

2. Οἱ ἀνωτέρω πόροι διατίθενται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν κάλυψη κάθε δαπάνης ποῦ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος ποῦ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ περὶ τοῦ ὁποῖου ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο κατατίθεται σὲ λογαριασμὸ τράπεζας τῆς περιοχῆς στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.

## Ἄρθρον 8

## Ἐλεγχος Ἰδρύματος

Τὸ Δημόσιο δύναται σύμφωνα μὲ τῆς σχετικῆς κείμενες διατάξεις νὰ ἀσκήσει οικονομικὸ ἔλεγχο στὸ Ἰδρυμα, ἐφόσον προηγουμένως εἰδοποιηθεῖ ἐγγράφως ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

## Ἄρθρον 9

Τὸ παρὸν Ἰδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ὁμόφωνης καὶ αἰτιολογημένης ἀπόφασης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ παρόντων ὄλων τῶν μελῶν τοῦ ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τῆς Ἐκκλησιολογικῆς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολὴν του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του, ἢ καταστῆ ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάρτησης τοῦ Ἰδρύματος, κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο αὐτοῦ καθὼς καὶ κάθε δικαίωμα καὶ ἀξίωση αὐτοῦ περιέχονται χωρὶς ἄλλη διατύπωση στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ποῦ ὑποχρεοῦται νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ἄλλου παρεμφεροῦς σκοποῦ.

## Ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Διαρκὴ Ἱερὰ Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀπόφασης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ποῦ λαμβάνεται μὲ πλειοψηφία τεσσάρων μελῶν συμπεριλαμβανομένου τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, δημοσιεύεται δὲ ὅπως ὁ παρὼν Κανονισμὸς.

## Ἄρθρον 11

Ἀπὸ τῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 21 Ἀπριλίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ****Ἱερὰ Μονὴ Χρυσοποδαριτίσσης - Νεζερῶν****ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ****Ἐγκρίσις «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΠΟΔΑΡΙΤΙΣΣΗΣ - ΝΕΖΕΡΩΝ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 39 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Χρυσοποδαριτίσσης-Νεζερῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀνδρῶα καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ κοινοβιακὸν σύστημα.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρ. 39 παρ. 6 τοῦ Νόμου 590/77, ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

Ἡ Ἱερὰ Μονή, ὡς πρὸς τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις, εἶναι Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου καὶ θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἀκόμη καὶ ἂν ἀπομείνῃ εἰς ἀδελφός. Καὶ τούτου ὅμως ἀποθανόντος, ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν θεωρεῖται διαλυμένη, ἀλλ' ὡς τελοῦσα ἐν διακοπαῖς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ παρακολούθησιν τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

**Ἄρθρον 1****Σκοπός**

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς μέσῳ τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ὅπως διέγραψαν αὐτὴν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ κατωχύρωσαν ἐκκλησιαστικῶς αἱ Ἅγίαί Σύνοδοι διὰ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Κανόνων, καὶ τὰ μοναστηριακὰ Τυπικά.

**Ἄρθρον 2****Αἱ δικαιοδοσίαι τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν**

α'. Ὁ κυριάρχης Μητροπολίτης Πατρῶν μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ Μετόχια αὐτῆς κείνται ἐντὸς τῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας Αὐτοῦ.

β'. Ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

γ'. Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκάστοτε νέου Ἡγουμένου καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καὶ χειροθετεῖ τὸν Ἡγούμενον.

δ'. Παρέχει τὴν κανονικὴν Αὐτοῦ ἐγκρίσιν καὶ εὐλογίαν διὰ τὴν κουρὰν τῶν νέων μοναχῶν, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε'. Τελεῖ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.



ς'. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χορηγούμενην εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν εἴκοσι ἡμερῶν.

ζ'. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχείρισεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

η'. Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ παντὸς παρεκτρεπομένου ἀδελφοῦ, προτάσσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ'. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζόμενας ἐκάστοτε τροποποιήσεις τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

### Ἄρθρον 3

#### Τὰ ὄργανα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α'. Ὁ Ἡγούμενος.

β'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ'. Ἡ Σύναξις (Ὁλομέλεια) τῆς Ἀδελφότητος.

### Ἄρθρον 4

#### 1. Ὁ Ἡγούμενος

α'. Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ὁ πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἔχει μόνος τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β'. Μνημονεύεται ἐν πᾶσαις ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

γ'. Καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐγκαταβιοῦν τούλάχιστον πέντε ἀδελφοί. Ὁ οὕτως καταστάς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος. Ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ'. Προΐσταται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

ε'. Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

ς'. Προεδρεύει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

ζ'. Ἐποπτεύει τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

η'. Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουρὰν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν χειροτονίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρινομένων ὡς καταλ-

λήλων, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ'. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ παντὸς ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου· κωλυόμενος δὲ δ' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ ἀδελφοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἢ ὑπὸ νομικοῦ συνηγόρου (δικηγόρου), τῆς ἀναπληρώσεως ταύτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

ι'. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ια'. Χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι εἴκοσι ἡμερῶν.

ιβ'. Ὀρίζει τὸ διαιτολόγιον τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὰ διακονήματα τῶν ἀδελφῶν, καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν νοσηλείαν αὐτῶν.

ιγ'. Δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ σοβαροὺς λόγους ὑγείας καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν συγκεκριμένων προβλημάτων αὐτῆς, περὶ τῶν ὁποίων καὶ καθιστᾷ ἐνήμερον τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Σπανίως δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ δι' ἄλλους λόγους, ἀλλὰ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

ιδ'. Ὀρίζει τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ. Τοιοῦτου μὴ ὀριζομένου, ὡς ἀντικαταστάτης ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὸ ἀρχαιότερον τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σειρᾶς ἀναγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

#### 2. Ἡ Γεροντία

Εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ Ἡγούμενος ἔχει περὶ αὐτὸν συμβουλευτικὸν σῶμα, τὴν Γεροντίαν, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι οἱ κατ' ἀρχαιότητα δύο πρῶτοι ἀδελφοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετὰ τῶν ὁποίων συζητεῖ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ σοβαρότερα θέματα.

#### 3. Ἡ χρεῖα τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου

Ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμένου χρεθεύει:

α'. Ἐνεκα θανάτου.

β'. Ἐνεκα παρατήσεως διὰ λόγους ὑγείας, δεκτῆς γενομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

γ'. Ἐνεκα παύσεως αὐτοῦ, προτάσσει τῶν 4/5ων τῆς

Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 39 παρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.

#### 4. Ἡ ἐκλογή Ἡγουμένου

α'. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ τοποτηρητῆς ἀμέσως ἀναφέρει γραπτῶς εἰς τὸν Μητροπολίτην Πατρῶν τὴν τε χρεῖαν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου καὶ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἀκολουθῶς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ρυθμίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἡγουμένου, καί, ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρεύσεως τῆς θέσεως, ἀναγγέλλει γραπτῶς τὴν ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

β'. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, εἰς λίαν δὲ ἐκτάκτους περιπτώσεις οὐχὶ πέραν τῆς εικοστῆς.

γ'. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετὰ τὸν τοποτηρητὴν ἀρχαιοτέρου καὶ τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆ τάξει. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν μόνον τὰ κληρικὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος, (ιερομόναχοι καὶ ἱεροδιάκονοι).

ε'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπαντες οἱ ἐν τῷ Μοναχολογίῳ ἐγγεγραμμένοι ἀδελφοί.

ς'. Ἄν ἡ Ἀδελφότης δὲν διαθέτῃ ἱερομονάχους καὶ ἱεροδιακόνους, ἢ ἂν διαθέτῃ μὲν τοιοῦτους, ἀποποιῶνται δὲ οὗτοι τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου, δύναται νὰ ἐκλεγῇ διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν ἀπλοῦς μοναχός· ὅμως ἡ θητεία αὐτοῦ θὰ εἶναι τριετῆς μόνον, τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτοῦ ἐπιτρεπομένης ἀπεριορίστως.

ζ'. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

η'. Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5ων αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, ἐὰν παρίστανται τὸ ἡμισυ τῶν ἀδελφῶν πλέον ἑνός.

θ'. Ὁ συγκεντρώσας τὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἐκλέγεται Ἡγούμενος. Ἄν οὐδεὶς λάβῃ τὴν πλειοψηφίαν ταύτην, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται αὐθωρεῖ, ἕως τρεῖς φορές. Ἄν καὶ πάλιν οὐδεὶς λάβῃ τὴν πλειοψηφίαν, ἐκ

τῶν τελευταίων ἰσοψηφισάντων ἐκλέγεται Ἡγούμενος ὁ ἀρχαιότερος τῆ τάξει.

Ἀκολουθῶς ὁ τοποτηρητῆς ἀναγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

ι'. Τυχὸν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναγγελίαν, καὶ γίνονται δεκταὶ συγκεντρώνουσαι τὸ 1/3ον τῶν παρόντων ἀδελφῶν.

Ἄν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή καὶ δὲν συντρέχουν ἄλλοι λόγοι, διεξάγεται εὐθὺς νέα ψηφοφορία.

ια'. Ἐπὶ παντὸς ἀπροβλέπτου, κατὰ τὴν ὅλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας, ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ιβ'. Περαιτωθείσης τῆς ὅλης διαδικασίας, συντάσσεται πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται, παρὰ πάντων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν, καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν Μητροπολίτην Πατρῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

#### Ἄρθρον 5

##### 1. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

α'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές. Ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Ἡγουμένου καὶ δύο μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἐκλεγομένων ἀνά πενταετίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

β'. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μετὰ τῆς χρεῖας τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, παρατείνεται ἡ θητεία αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἡγουμένου.

γ'. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Ἡγουμένου καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετὰ τὸν Ἡγούμενον ἀρχαιοτέρου καὶ τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆ τάξει. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ'. Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ψηφοδελτίου ἀναγράφει καὶ τὰ δύο ὀνόματα μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχουν ἅπαντες οἱ ἀδελφοί, οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μοναχολογίῳ, τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν ἐπιτρεπομένης ἀπεριορίστως.

ς'. Ἐπὶ ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ ἀρχαιότερος τῆ τάξει.

ζ'. Ὡς πρὸς τὰ διαδικαστικά θέματα ἀκολουθεῖται ἡ τάξις, ἢ τηρουμένη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγουμένου.

η'. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ὁ Ἡγούμενος ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὸν Μητροπολίτην Πατρῶν τὰ μέλη τοῦ ἀναδειχθέντος Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ'. Ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ταμίας ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ι'. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερέχει ἡ ψῆφος τοῦ Ἡγουμένου.

## 2. Ἡ κένωσις θέσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α'. Κενουταί θέσις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως μέλους τινος αὐτῆς.

β'. Μέλος τι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παύεται ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδρίας αὐτοῦ, ἢ παρακωλύῃ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

γ'. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως, ἢ ἡ παῦσις μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, κρίνεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμένου καὶ γίνεταί δεκτὴ ἂν ἐξασφαλίσῃ τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως.

δ'. Κενουμένης, δι' οἷονδήποτε λόγον, θέσεώς τινος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διαρκούσης τῆς θητείας αὐτοῦ, καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῆς ὅστις ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κριθῆ πρὸς τοῦτο κατάλληλος ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

## 3. Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

β'. Ἀποφασίζει περὶ τῆς κουράς καὶ τῆς χειροτονίας τῶν ἀδελφῶν.

γ'. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς εἰς τὸν Μητροπολίτην Πατρῶν.

δ'. Ἀποφασίζει ἢ ἀποποιεῖται δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει περὶ τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν, διαχειρίζεται πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μεριμνᾷ διὰ τὴν προ-

μήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων. Ἐν γένει δὲ ἐνεργεῖ καὶ φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου. Προσέτι μεριμνᾷ δι' ὅλας τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.

## Ἄρθρον 6

### Τὰ τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία:

α'. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β'. Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

γ'. Βιβλίον καταχωρήσεως εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων («Πρωτόκολλον»).

δ'. Μοναχολόγιον.

ε'. Κτηματολόγιον.

ς'. Βιβλίον Ταμείου.

ζ'. Βιβλίον Ἀγίων Λειψάνων καὶ Ἱερῶν Κειμηλίων.

## Ἄρθρον 7

### Ἡ Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας βασταζούσης τὸν Κύριον, κατὰ τὸν τύπον τῆς «Βλαχερνιτισσῆς», κύκλῳ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Χρυσοποδαριτισσῆς - Νεζερῶν».

## Ἄρθρον 8

### Ἡ Συγκρότησις τῆς Ἀδελφότητος.

α'. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ ἐγγεγραμμένων ἀδελφῶν.

β'. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἐκ τῆς προτεραιότητος ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

γ'. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἐγκαταβιοῦν ἐν τῷ Ἱερᾷ Μονῇ.

## Ἄρθρον 9

## Ἡ Κοινοβίασις ἐν τῇ Ἀδελφότητι

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς Ἀδελφότητος ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α'. Νόμιμος ἡλικία.

β'. Κανονικὴ δοκιμασία.

γ'. Ἐγγραφὸς αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

δ'. Διάθεσις ὀλοκλήρου τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου προσωπικῆς περιουσίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὥστε νὰ ἀποδεσμευθῇ οὗτος ἐξ αὐτῆς.

ε'. Πρότασις τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἀποδοχὴ ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ς'. Κανονικὴ ἔγκρισις καὶ εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν.

Ἀποκλείεται ἢ κατὰ τύπος μόνον ἐγγραφὴ ἀδελφῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

Οἱ μοναχοὶ μεταβαίνοντες εἰς Πάτρας, διὰ διακονίαν τῆς Ἀδελφότητος, καταλύουν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατηρούμενον ἐκεῖ ἐνδιαίτημα.

## Ἄρθρον 10

## Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος:

α'. Ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ αὐτῆς ἐγγεγραμμένων ἀδελφῶν.

β'. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῶ Κανονισμῶ» ἄλλως προβλεπομένων περιστάσεων, τακτικῶς μὲν τὴν 25ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5ων μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ Σύναξις συνέρχεται πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον παρίστανται τὸ ἡμισυ σὺν ἐντὸς τῶν ἀδελφῶν.

δ'. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῶ Κανονισμῶ».

ε'. Τῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων ἀδελφῶν.

## Ἄρθρον 11

## Οἱ Προσκυνηταὶ

α'. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται νὰ φιλοξενήσῃ ἀριθμὸν προσκυνητῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμένου.

β'. Δὲν φιλοξενοῦνται ἀνήλικα παιδιά καὶ γυναῖκες, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ εἴσοδος αὐτῶν, ἵνα προσκυνήσωσιν μόνον, κατὰ τὸ σύντομον χρονικὸν διάστημα, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Γενικῶς τὰ τῆς εἰσόδου τῶν προσκυνητῶν ἐπαφιένται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἡγουμένου.

## Ἄρθρον 12

## Ἡ ἑδαφικὴ περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συνίσταται:

α'. Γενικῶς εἰς τὴν καθοριζομένην διὰ τοῦ ΦΕΚ τευχ. Α', 211/22-7-1933 καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 18-9-1952 συμβάσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ ΦΕΚ τευχ. Α', 289/18-10-1952, ἢ ὅποια καὶ μετεγράφη τὴν 4-11-1987 εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Φαρρῶν, εἰς τὸν τόμον 62 καὶ μὲ ἀὔξοντα ἀριθμὸν 15732.

β'. Εἰδικῶς εἰς τὴν πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καθοριζομένην διὰ τῶν φυσικῶν ὁρίων, ὧν τὰ ὀροθέσια φέρουν τὰ κάτωθι τοπωνύμια: «Φτερολουκιά, ραχῶνι τῆς κισσωτῆς, δρόμος, σπηλιά, Ἰνσουλιός, ρέμα, στρογγυλὴ σκάλα, δέσις τοῦ μύλου, Ζενίτσα».

γ'. Τὰ Μετόχια, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ἀπλᾶ ἐξαρτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔχοντα μετ' αὐτῆς ἐνιαίαν νομικὴν ὑπόστασιν, εἶναι:

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελιστρίας - Κομποπηγαδίου (ἐρειπωθεῖσα).

2. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τῆς Λειτουργοῦ, εἰς Ρίκαβα-Λακκωμάτων.

3. Ἡ «Παναγία», εἰς Δένδρον-Μπούγα.

4. Ὁ «Προφήτης Ἡλίας», εἰς Μετόχιον-Μπούγα, (ἐκκλ. ἐρειπωθεῖσα).

5. Ἡ «Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου», εἰς Μετόχιον-Μπούγα, (ἐκκλ. ἐρειπωθεῖσα).

6. Ὁ «Ἅγιος Γεώργιος», εἰς Χαλανδρίτσαν.

7. Ἡ «Παναγία ἢ Καλογριά», εἰς Μαῦρα Βουνά-Ἀράξου.

8. Ὁ «Ἅγιος Ἀθανάσιος», ἐπὶ τοῦ λόφου Πάπας-Λακοπέτρας.

9. Ὁ «Ἅγιος Παντελεήμων», εἰς Δρεσθαινά-Βραχνεϊκῶν.

Ἡ ὡς ἄνω περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ οἰαδήποτε ἄλλη ἤθελε περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς, εἴτε διὰ δωρεᾶς εἴτε δι' ἀγορᾶς, εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος εἰς τὸ διηνεκές.

Ἄρθρον 13

Αἱ πρόσοδοι

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

α'. Ἐκ τοῦ ἰδιοκτήτου ποιμνίου αἰγοπροβάτων.

β'. Ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ἀκινήτων.

γ'. Ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κ.τ.λ.

δ'. Ἐκ πάσης χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 14

Ἡ διάθεσις τῶν προσόδων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α'. Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.

β'. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν συντελούντων εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μάλιστα δὲ τῆς θείας λατρείας.

δ'. Δι' ἐλεημοσύνην καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

Διὰ πᾶσαν δαπάνην μὴ προβλεπομένην μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ὁ παρῶν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν παρόντες, ἀπεδέχθησαν ἅπαντα τὰ ἄρθρα αὐτοῦ καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν τήρησιν αὐτῶν.

Ὁ παρῶν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» ὑποβάλλεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ.κ. Νικόδημον πρὸς ἔγκρισιν.

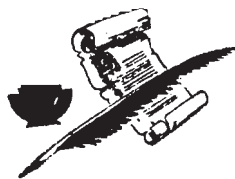
Ὁ Ἡγούμενος

Ἄρχιμ. Νικόδημος Μπαρούσης

Οἱ Σύμβουλοι

Μοναχὸς Συμεὼν Γαλάνης

Μοναχὸς Ἰωακείμ Σκιαδᾶς



**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ**

**Ἱερὰ Ἀνδρῶα Κοινοβιακὴ Μονὴ Κορώνης**

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ**

**Ἑγκρίσις «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιᾶς καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος. Πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου καὶ Νέου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἀπὸ Ἠγουμένων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης, Ἐπινεύσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυρίου κυρίου ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ,

διατυποῦμεν τὸν παρόντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διοίκησιν, τὸν πνευματικὸν βίον, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς:

(α) τὴν μακραίωνα τάξιν καὶ παράδοσιν περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ἐκφράζεται καὶ κατοχυροῦται ἐν τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, ὡς καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων,

(β) τὸ ἄρθρον 39 παράγραφος 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ Α' 146).

(γ) τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος 2 τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἠσυχαστηρίων» (ΦΕΚ Α' 103).

(δ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17 ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 2003 ἀπόφασιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'**

**ΙΔΡΥΣΙΣ, ΕΠΩΝΥΜΙΑ, ΦΥΣΙΣ, ΣΚΟΠΟΣ, ΕΠΟΠΤΕΙΑ**

**Ἄρθρον 1**

**Ἰδρυσις - Ἐπωνυμία - Σφραγίς**

1. Ἡ Ἱερὰ Κοινοβιακὴ Μονὴ Κορώνης, συμφώνως τῇ παραδόσει, ιδρύθη χορηγίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, κατόπιν τῆς ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑκατοσιοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ (1123) εὑρέσεως τῆς Σεπτῆς καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κορώνης τυγχάνει ἀνδρῶα καὶ Κοινοβιακῆ. Οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἔκπτωσις τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος αὐτῆς εἰς ἰδιορρυθμίαν, πάντα δὲ ρυθμίζονται τῇ εὐλογίᾳ καὶ ἐντολῇ τοῦ Καθηγουμένου, συμφώνως ταῖς χρείαις καὶ ταῖς ἀσθενείαις τῶν ἀδελφῶν. Οἰοσδήποτε ἀδελφὸς ἤθελεν ἐναν-

τιωθῆ εἰς τὴν κοινοβιακὴν τάξιν τῆς Μονῆς, ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν ἀντιμετώπισιν.

3. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ κέκτηται στρογγύλην σφραγίδα, ἣτις φέρει ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, κάτωθεν τὸ ἔτος ἰδρύσεως 1123 μ.Χ. καὶ κυκλοτερώς τὸν πλήρη τίτλον αὐτῆς «ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΚΟΡΩΝΗΣ».

### Ἄρθρον 2

#### Σκοπὸς - Φύσις

1. Ὡς σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὀρίζεται ἡ ἀνάπτυξις, καλλιέργεια καὶ προβολὴ τοῦ μοναστικοῦ ἰδεώδους, ἐπιτυγχανομένου πρωτίστως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς. Ἡ ἀδιάλειπτος προσευχὴ καὶ λατρεία τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνομένου Θεοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις, ὡς καὶ ἡ ἀπαρέγκλιτος τήρησις τῶν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων περὶ μοναχικῶν καθεστώτων καταλειφθέντων Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, ἀποτελοῦν διὰ τὴν Ἀδελφότητα τὸν ἀκριβῆ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ὁδηγὸν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κορώνης ἐπέχει, κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις, θέσιν Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου (ἄρθρον 1 παράγραφος 4 Ν. 590/1977). Ἡ ὄργανωσις καὶ λειτουργία αὐτῆς διέπεται ἀπὸ τοὺς περὶ μοναχικῶν καθεστώτων Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

### Ἄρθρον 3

#### Ἐπισκοπικαὶ δικαιοδοσίαι

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ὅστις:

(α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, συμφώνως τῇ λειτουργικῇ τάξει τῆς Ἐκκλησίας.

(β) Ἐπικυρώνει δι' ἀρχιερατικοῦ γράμματος τὰς ἐκλογὰς τοῦ Καθηγουμένου ὡς καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων.

(γ) Ἐγκαθιστᾷ διὰ χειροθεσίας τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Καθηγούμενον.

(δ) Παρέχει τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ διὰ τὰς κουρὰς τῶν Μοναχῶν.

(ε) Χειροτονεῖ μέλη τῆς Ἀδελφότητος εἰς κληρικούς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς.

(στ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (ἄρθρον 39 παράγραφος 6 Ν. 590/1977).

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

#### ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

### Ἄρθρον 4

#### Σύνθεσις - Πνευματικὰ καθήκοντα ἀδελφῶν

1. Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπαρτίζεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Μοναχολόγιον καὶ μὴ λαβόντων ἀπολυτήριον μοναχῶν.

2. Μέλος τῆς Ἀδελφότητος καθίσταται ὁ ὑποστὰς ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τὴν μοναχικὴν κουρὰν δόκιμος αὐτῆς, κατόπιν τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ τάξις τῶν πρεσβειῶν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

(α) Καθηγούμενος,

(β) Ἀναπληρωτὴς τοῦ Καθηγουμένου,

(γ) Προηγούμενος (-οι),

(δ) Ἡγουμενοσύμβουλοι,

(ε) Κληρικοί, Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,

(στ) Μοναχοί, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς κουρᾶς αὐτῶν.

4. Εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις οἱ ἀδελφοὶ τηροῦν μετὰ ἀκριβείας τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης «τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι»<sup>1</sup>. Οἱ νεώτεροι ἀπονέμουσι τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ ὑπακούουσι εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ δὲ πρεσβύτεροι θεραπεύουσι διὰ συμβουλευτικῶν παρακλητικῶν λόγων τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καὶ συμπαρίστανται εἰς τὴν πρόοδον καὶ πνευματικὴν προκοπὴν τῶν νεωτέρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ Ἀδελφότητι νὰ ἐπιτιμᾷ τις ἕτερον ἀδελφὸν μὲ ἐντονον καὶ ἐπιτακτικὸν ὕφος, ἀλλ' ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εὐσπλαγγνῶ ὡς γίνεται πᾶσα

1. Ρωμ. 12, 10.

διόρθωσις, ἵνα συναρμολογεῖται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἢ Ἀδελφότης εἰς Σῶμα Χριστοῦ.

5. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζῶσι ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς μακράϊωνος μοναστικῆς παραδόσεως τεθεσπισμένων Κανόνων καὶ Διατάξεων περὶ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας.

6. Θεμελιώδη πνευματικὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ τελεία ὑπακοή, τὴν ὁποίαν ἕκαστος Μοναχὸς ὀφείλει πρὸς τὸν Καθηγούμενον. Πάντα τὰ ἐπιμέρους θελήματα εἰς τὴν Κοινοβιακὴν ζωὴν καθίστανται ἐν θέλημα, προσαρμοζόμενον ἐλευθέρως καὶ κατ' ἐπίγνωσιν πρὸς τὴν «εὐλογία» τοῦ Ἡγουμένου. Ἡ «εὐλογία» αὕτη ἀπαλλάσσει τὸν Μοναχὸν ἀπὸ τύφου καὶ ἐπάρσεως, διερμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διασφαλίζει τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τοῦ Κοινοβίου.

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως:

(α) Τηροῦν πιστῶς τὸν παρόντα Κανονισμὸν καὶ ἐπιδιώκουν διαρκῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ σκοπῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

(β) Ἐπιτελοῦν ἀπροφασίστως καὶ ἐν παντὶ τὰ ἕκαστοτε ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα καὶ διακονήματα, ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ἥν ὑπέχουν κανονικῆς ὑποχρέσεως τῆς ὑπακοῆς. Οἱ ἀδελφοὶ περὶ οὐδενὸς ἀποφασίζουσι, οὐδὲν ὑπόσχονται, πράττουσι, λαμβάνουσι, προσφέρουσι, ἄνευ γνώμης καὶ εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου.

7. Ἡ λεπτομερὴς ἐξαγόρευσις πρὸς τὸν Καθηγούμενον πάντων τῶν κρυφίων τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας ἕκαστου ἀδελφοῦ συνιστᾷ ἀρραγῆς θεμέλιον τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως.

8. Ἐκαστος Μοναχὸς ἀπαλλάσσει ἑαυτὸν «*χρημάτων, κτημάτων, γονέων, ἀδελφῶν, πάσης σχέσεως καὶ φροντίδος ἐπιγείου, ἀκολουθῶν ἀόκνως τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκεῖθεν βοήθειαν ἐκδεχόμενος*»<sup>2</sup>.

9. Ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν ἀδελφῶν ὁμιλία κοσμικοὶ ἢ γέλωτες καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἢ κρίσις καὶ ἢ κατάκρισις, ἢ αὐθάδεια καὶ ἢ παρῶρησις καὶ πᾶν ὅ,τι τὸ διατάρασσον τὴν Κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν «*πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω*»<sup>3</sup>.

10. Οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι πρωτίστως νὰ προσέρχωνται —ἐκτὸς μόνον ἐν περιπτώσει ἀσθενείας— ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας ἐν εὐσχήμῳ περιβολῇ (ράσον, κουκούλιον, Μέγα Ἀγγελικὸν Σχήμα, ὅταν προβλέπει τοῦτο ἡ μοναχικὴ παράδοσις), ὅπως παρακολουθῶσι «*ἐν σπουδῇ πάσῃ καὶ διαπύρῳ θερμῇ*»<sup>4</sup> τὰ ψαλλόμενα, ἀτενίζοντες διηνεκῶς εἰς τὸ θεῖον Πρόσωπον, προορῶντες τὸν Κύριον διὰ παντός, ἐνούμενοι μετ' Αὐτοῦ ἠθικῶς, μυστικῶς καὶ μυστηριακῶς.

11. Εἰς τὸ Κοινόβιον οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι «*τὴν μὲν συμπαθεῖ διάθεσιν καὶ ἀγαπητικὴν σχέσιν ἴσην ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ συνοδίᾳ ζώντων*»<sup>5</sup>. Ἡ κατὰ μέρος προτίμησις, ἢ μερικὴ φιλία καὶ πᾶσα καινοτομία καὶ δημιουργία ἐταιρείας παραχαράττει τοὺς κοινοβιακοὺς θεσμοὺς καὶ διασαλεύει τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν τάξιν τοῦ πληρώματος. Εἰς τὰς συζητήσεις ἀποφεύγεται ἡ κατάκρισις, ἢ κρίσις καὶ ὁ ἀπλοῦς ἀκόμη σχολιασμὸς ἢ ἔπαινος.

12. Μέλος τῆς Ἀδελφότητος δύναται, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐλευθέρως ἀνακλητῆς ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Μητροπολίτου, ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐκτὸς Μονῆς εἰς τινὰ ἐκκλησιαστικὴν θέσιν.

13. Μοναχὸς ἀποχωρήσας οἰκαιοθελῶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὸς εἰς αὐτήν, πλην ἐπὶ ἐξαιρετικῶν μόνον περιπτώσεων, κατόπιν εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ὁ ὀριστικῶς ἀποχωρήσας ἀδελφὸς λαμβάνει μετ' αὐτοῦ μόνον τὰ προσωπικῆς χρήσεως αὐτοῦ εἶδη, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου.

14. Ἀδελφὸς προερχόμενος ἐξ ἐτέρας Ἱερᾶς Μονῆς («*ξενοκουρίτης*») δὲν γίνεται δεκτὸς, εἰ μὴ μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατόπιν ἐπισταμένης δοκιμασίας, ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ εὐλογίας τοῦ Μητροπολίτου.

15. Οἰονδήποτε σφάλμα ἀδελφοῦ πρέπει νὰ γίνεται ἀφορμὴ περισσοτέρας προσεγγίσεως καὶ συμπαραστάσεως, παρὰ ἡ ἀρετὴ του, ὅπως διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες: «*Ἀπλωσον τὸν χιτῶνα σου ἐπὶ τὸν πταίοντα καὶ σκέπασον αὐτόν. Καὶ ἐὰν μὴ δύνῃ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιθεῖναι τὰ πταίσματα καὶ δέξασθαι τὴν παιδείαν καὶ τὴν αἰσχύνῃν ἀντ' αὐτοῦ, κἂν ὑπόμεινον, καὶ αὐτὸν μὴ κατασχύνῃς*» (Ἰσαάκ ὁ Σῦρος).

2. Ἰωάννου Σιναΐτου, *Κλίμαξ, Λόγος Β'*, παρ. α', ἐκδόσις Ἱ. Μονῆς Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς, 1978, σελ. 50.

3. Μ. Βασιλείου, *Λόγοι Ἀσκητικοὶ Γ'*, παρ. 5.

4. Μ. Ἀθανασίου, *Πρὸς Κάστορα*, P.G. 28, 853 C.

5. Μ. Βασιλείου, *Ἀσκητικαὶ Διατάξεις*, ΚΒ' 4.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄  
 ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

Ἄρθρον 5

Ἄργανα τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τυγχάνουν:

- (α) Ὁ Καθηγούμενος (ἄρθρα 6-9 παρόντος).
- (β) Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον (ἄρθρα 10-12 παρόντος).
- (γ) Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος (ἄρθρον 13 παρόντος).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄  
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἄρθρον 6

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι

1. Ὁ Καθηγούμενος, ἐπέχων «τὸ τοῦ Χριστοῦ πρόσωπον» ἐν τῇ Ἀδελφότητι καὶ «ἱερουργῶν τῷ Θεῷ τὴν τῶν πειθομένων αὐτῷ σωτηρίαν»<sup>6</sup>, εἶναι μόνος αὐτὸς ὁ κοινὸς πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος. Πᾶν σφάλμα ἢ ἀμάρτημα ἀναφέρεται ἀβιάστως, ἀπαθῶς καὶ εὐτάκτως εἰς αὐτόν, ὅστις ἐπιβλέπει ἀγρύπνως τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν καὶ διακονεῖ ἐν ταπεινοφροσύνῃ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν ὡς καὶ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ὄλου ἔργου τῆς Ἀδελφότητος.

2. Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μονῆς ὡς καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας.

3. Στηρίζει, νουθετεῖ καὶ καθοδηγεῖ διὰ λόγου καὶ ἔργου, προλαμβάνει πᾶσαν ἐκτροπὴν ἡσυχῶς καὶ μετὰ πραότητος, ἀνέχεται «μακροθύμως τῶν ἐξ ἀπειρίας ἐλλοιμυμένων τι τῶν καθηκόντων»<sup>7</sup>, ἐλέγχει μετὰ διακρίσεως, ἐπιτιμᾷ μετὰ συμμετρίας, «συναθλοῖ τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων βαστάζει τὰ ἀσθενήματα καὶ πάντα ποιεῖ καὶ λέγει πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνόντων»<sup>8</sup>.

4. Κατανέμει τὰ διακονήματα εἰς τοὺς ἀδελφούς «καθ' ὃ ἕκαστος ἐπιτηδεῖως ἔχει»<sup>9</sup>, ἀποσκοπῶν εἰς τὸ πνευ-

ματικὸν συμφέρον τῶν ἀδελφῶν ὡς καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ ἰσορροπίαν τοῦ Κοινοβίου. Ὅριζει τὸν Ταμίαν καὶ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

5. Προϊσταται τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀδελφῶν, συγκαλῶν αὐτάς, τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς. Πρωτοστατεῖ εἰς τὰς ἀγρυπνίας καὶ τὴν νηστείαν μετὰ ταπεινοφροσύνης καὶ κύρους μηδενὶ μηδὲν ἐπιτρέπων τὸ ἀλλοιοῦν τοὺς Ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τοὺς κοινοβιακοὺς θεσμούς, τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

6. Ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του ἰσοβίως, μνημονεύεται δὲ εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας κανονικῶς.

7. Ὅριζει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν Ἱγουμενοσυμβούλων ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ ὀρίζη ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἰκανώτερον ἐκ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐκτὸς Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐπὶ πνευματικῶν ἢ διοικητικῶν ζητημάτων, ὡς ἂν ἀσθενεῖαν σώματος ἢ ἀποδημίας ἀνάγκην ἢ τινα ἄλλην περίστασιν ἀπουσιάζει ἐκ τῆς Μονῆς. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Καθηγουμένου δεσμεύει ἐγκύρως τὴν Ἱερὰν Μοῆν μόνον ὡς ἂν κινεῖται αὐστηρῶς ἐντὸς τῶν ὀρίων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου δοθεισῆς αὐτῷ ἐντολῆς.

8. Συγκαλεῖ εἰς συνεδρίαν τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον καὶ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ προεδρεύει αὐτῶν. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις εἰσηγεῖται ὡς Πρόεδρος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, δίδει τὸν λόγο εἰς τοὺς αἰτοῦντας καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῶν παρεκτρεπομένων, ἐποπτεύει δὲ καθόλου ἐπὶ τῆς εὐπρεποῦς διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων καὶ ἐν γένει διευθύνει αὐτάς.

9. Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μοῆ ἡχορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς ἄδειαν κινήσεως τῶν καὶ παραμονῆς ἐκτὸς τῆς Ἱ. Μοῆς, λόγῳ διακονίας, ἢ ἔνεκα ἀσθενείας ἢ ὡς ἂν κρίνεται τοῦτο ἐπιβεβλημένον διὰ τινὰ ἀνάγκην.

10. Προτείνει εἰς τὸν Ἱγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν τῶν δοκιμιῶν, τὴν κουρὰν αὐτῶν εἰς μοναχοὺς, ὡς καὶ τὴν χειροτονίαν ἀδελφοῦ εἰς κληρικόν.

11. Ἀποφασίζει περὶ τῆς φιλοξενίας συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν ἢ οἰουδήποτε ἐπισκέπτου.

12. Συγκαλεῖ τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον εἰς τὰς τακτικὰς αὐτοῦ συνεδριάσεις δις τοῦ μηνός, κατὰ τὴν πρώτην

6. Μ. Βασιλείου, Ἀσκητικαὶ Διατάξεις, ΚΒ' 4.

7. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος, Β', ΜΓ' 2.

8. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος, Β', ΜΓ' 2.

9. Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατὰ πλάτος, Β', ΜΓ' 2.

καὶ τρίτην ἐβδομάδα ἀυτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡσὰκις κρίνη ὁ ἴδιος ἢ αἰτήσεται τὴν σύγκλησίν του ἢ πλειοψηφία τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου.

13. Ἀσκεῖ μετὰ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὑπογράφων μετὰ τοῦ Ταμίου τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων ὡς καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν. Δύναται νὰ διαθέτει τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰδικὰς πιστώσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς καὶ νὰ ἀναθέτῃ ἢ ἐκτελεῖ ἀπ' εὐθείας ἔργα ἢ νὰ ἐξασφαλίζῃ προμηθείας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 6.000 ΕΥΡΩ, ἀναπροσαρμοζομένου κατ' ἔτος συμφώνως πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

14. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱ. Μονῆς, δεσμεύων αὐτὴν ἐνώπιον παντὸς τρίτου διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῆς, τῇ βοθηεῖα δὲ τοῦ Γραμματέως διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφίαν.

15. Ἐκπροσωπεῖ δικαστικῶς καὶ ἐξωδικῶς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, δημοτικῆς, κοινοτικῆς, φορολογικῆς ὡς καὶ πάσης ἐτέρας Ἀρχῆς καὶ παντὸς Ὄργανισμοῦ καὶ ἐν γένει φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κωλύομενος δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

16. Ὁ Καθηγούμενος καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διὰ τῆς ὀσιακῆς προσωνυμίας «Γέροντας», οἱ δὲ ἀδελφοὶ μετὰ τῶν «πατῆρ» ἢ «ἀδελφός» μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

#### Ἄρθρον 7

Προσόντα ὑποψηφίου πρὸς Ἑγουμενίαν

1. Ὁ Καθηγούμενος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἀριθμεῖ εἰς τὴν δύνάμιν τῆς πέντε (5) τοῦλάχιστον ἀδελφούς, εἶναι δὲ ἰσόβιος.

2. Ἴνα ἐκλεγῇ τις Καθηγούμενος, δεόν ὅπως:

(α) Διακρίνηται ἐπὶ ἤθει χρηστῶ, σταθερᾷ εὐσεβεία, διαγωγῇ ἀνεπιλήπτῳ, μορφῶσει ἐκκλησιαστικῇ, ἐγκυκλίῳ παιδεία καὶ διοικητικῇ ἰκανότητι.

(β) Νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ Μέγα Ἀγγελικὸν Σχῆμα ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

(γ) Διαμένῃ μονίμως τοῦλάχιστον ἀπὸ πενταετίας (5 ἔτη) ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κορώνης. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὅρος περὶ πενταετοῦς συνεχοῦς διαβιώσεως ἐν τῇ

Μονῇ δὲν πληροῦται, ὁ Καθηγούμενος ἐκλέγεται καὶ πάλιν ἐκ τῶν μονίμως διαβιούντων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀδελφῶν.

#### Ἄρθρον 8

Διαδικασία ἐκλογῆς

1. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Καθηγούμενου, ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως καθήκοντα Τοποτηρητοῦ ὁ Ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ἐλλείπει δὲ αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἑγουμενοσυμβούλων. Ἐὰν ὁ Τοποτηρητῆς τυγχάνει ταυτοχρόνως καὶ μέλος τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου, προστίθεται εἰς αὐτό, προκειμένου νὰ καταστῇ τριμελές, ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα ἐκ τῶν ἀδελφῶν, μεθ' ἧς τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς τοῦ Καθηγούμενου. Οἱ τρεῖς οὗτοι ὄργανον προετοιμασίας καὶ διενεργείας τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Καθηγούμενου. Χρέη Γραμματέως ἐκπληροῖ τὸ νεώτερον αὐτῆς μέλος.

2. Ὁ Τοποτηρητῆς συγκαλεῖ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκλογῆς ὡς καὶ πᾶν ἕτερον διαδικαστικὸν ζήτημα, ὥστε τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτοῦ, πληρωθῇ ἢ κενωθεῖσα θέσις τοῦ Καθηγούμενου. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἐγγράφως δέκα πέντε (15) ἡμέρας τὸ ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

(α) Δι' ἐπιδόσεως ἢ ἀποστολῆς αὐτῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην,

(β) Δι' ἀναρτήσεως αὐτῆς παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς τραπεζῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς,

(γ) Δι' ἀποστολῆς αὐτῆς, ἐπὶ συστάσει, ἀποδειξεί ἢ τηλεγραφικῶς, πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διαμένοντας καὶ ὑπηρετοῦντας ἀδελφούς.

3. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν κέκτηνται πάντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐξαιρουμένων ἐκείνων οἵτινες δὲν διατηροῦν ἄμεσον καὶ ἐνεργὸν ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ κοινοβίου, περὶ ὧν κρίνει καὶ ἀποφασίζει εἰδικῶς καὶ ἀνεκκλήτως τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

4. Τῶν ἀρχαιρεσιῶν προηγεῖται τριήμερος νηστεία καὶ ἐκτενῆς προσευχὴ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκλογῆς κλείωνται αἱ κεντρικαὶ εἰσοδοὶ τῆς Μονῆς, παραμένουν δὲ ἐντὸς αὐτῆς ἀποκλειστικῶς οἱ ἐκλογεῖς ἀδελφοί.

5. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῶ, ὡς ἐξῆς:

(α) Ἐνεργεῖται νομίμως ἐφ' ὅσον παρίστανται τοῦλάχιστον πέντε (5) ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἅπαντες οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀδελφοὶ εἰδοποιήθησαν νομίμως. Ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, χωρὶς τὴν τήρησιν τῶν προβλεπομένων προκαταρκτικῶν διατυπώσεων.

(β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται μυστικῶς καὶ ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας τοποθετεῖ τὴν κάλπην ἀνοικτὴν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Καθολικοῦ, διαπιστώνει τὸ κενὸν αὐτῆς, κλείει τὴν κάλπην διὰ κλειθρῶν καὶ σταυροειδῶς διὰ ὑφασματίνης ταινίας, τὴν ὁποίαν σφραγίζει δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ καὶ θέτει ἐπ' αὐτῆς τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς.

(γ) Ἀκολουθῶς, ἕκαστος ἐκλογεὺς ἀδελφός, προσερχόμενος ἱεραρχικῶς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν νεωτέρων, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐσφραγισμένον φάκελλον καὶ ψηφοδέλτιον, ἀναγράφον τὰ ὀνόματα τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Καθηγουμένου, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἐκλογεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἔνθα διὰ στυλοῦ μέλανος ἢ κυανοῦ χρώματος σημειοῖ ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου ἕναν σταυρὸν πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προτιμωμένου ὡς Καθηγουμένου. Κατόπιν, θέτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τοῦ δοθέντος αὐτῷ φακέλλου, κλείει αὐτόν, ἐξέρχεται τοῦ παρεκκλησίου, ρίπτει τὸν φάκελλον ἐντὸς τῆς ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοποθετηθείσης κάλπης καί, τέλος, ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

(δ) Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ παρισταμένων τῶν προσελθόντων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἢ Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποσφραγίζει τὴν κάλπην, ἀνοίγει τοὺς φακέλλους τοὺς ὁποίους μονογράφουν ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς, καὶ καταμετρᾷ τοὺς ψήφους. Ψηφοδέλτιον εἰς ὃ σημειοῦνται πλείονα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα ἢ φέρει ἕτερα σοβαρὰ ἐλαττώματα, θεωρεῖται ἄκυρον.

(ε) Ἀκολουθεῖ ἡ σύναξις λεπτομεροῦς Πρακτικοῦ ἐκλογῆς, εἰς ὃ ἀναφέρονται ἀριθμητικῶς αἱ προτιμήσεις, τὰς ὁποίας ἔτυχεν ἕνας ἕκαστος τῶν προταθέντων μελῶν. Τὸ Πρακτικὸν ὑπογράφεται ὑφ' ὄλων τῶν Μο-

ναχῶν καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν ἐπομένην ὑποβάλλεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, μὲ συναπτομένην ἐνδεχομένην ἐνστασιν περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς. Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῶν, ὁ Μητροπολίτης ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν, ἀποφαίνεται περὶ τοῦ νομίμου καὶ βασίμου τῆς ἐνδεχομένης ἐνστάσεως καί, ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἐπαναλαμβάνεται ἡ σχετικὴ ἐκλογή τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, κατὰ τὰ σχετικῶς ἰσχύοντα. Ἄλλως, ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἐκλογή ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἡ ἐκλογή λογίζεται ἰσχυρὰ καὶ μὴ ἀνατρέψιμος, ἐφ' ὅσον παρέλθῃ ἄπρακτον τὸ τριήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῶν ἀποσταλῆσῶν σχετικῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς. Διὰ τῆς ὑποβολῆς τοῦ κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ Πρακτικοῦ τῆς διενεργηθείσης ἐκλογῆς διὰ τὴν ἐπικύρωσίν της, παρακαλεῖται ἐπὶ πλέον ὁ Μητροπολίτης ὅπως προέλθῃ εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νεωστὶ ἀναδειχθέντος ὡς Καθηγουμένου τῆς Μονῆς.

#### Ἄρθρον 9

##### Χηρεία τῆς θέσεως τοῦ Καθηγουμένου

Ἡ θέσις τοῦ Καθηγουμένου χηρεύει:

1. Διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.  
2. Δι' ὑποβολῆς παραιτήσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀποφασίζει ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐγκρίνει ὁ Μητροπολίτης. Παρητημένος Καθηγουμένος δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι τῆς παραιτήσεως, πλὴν αὐτῶν τῆς ἐκπτώσεως, καὶ ἐφ' ὅσον χηρεύει ἡ θέσις.

3. Διὰ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ.

Ὡς λόγοι ἐκπτώσεως ὀρίζονται ἡ:

(α) Βαρεῖα ἢ ἀνίατος ἀσθένεια ἣτις καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων ὑπ' αὐτοῦ, πιστοποιεῖται δὲ αὕτη ὑπὸ δύο ἰατρῶν Δημοσίου Νοσοκομείου.

(β) Σοβαρὰ ἢ συνεχῆς ἀθέτησις τινὸς τῶν παραγγελμάτων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(γ) Παραχάραξις τῆς ἀκριβείας τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος τῆς Μονῆς ἢ προφανῆς ἀνεπάρκεια περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν ἢ διοικητικῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

(δ) Τελεσιδικὸς καταδίκη ὑπὸ ἀρμοδίου Ἐκκλησια-

στικοῦ Δικαστηρίου διὰ πτώσιν εἰς αἵρεσιν ἢ διάπραξιν κανονικῶν ἢ ἠθικῶν παραπτωμάτων.

4. Ἡ σύγκληση τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ Καθηγουμένου καὶ διὰ τοὺς ἰδίους λόγους, μετ' αἴτημα τὴν ἐκπτώσιν του, δύναται νὰ προκληθῆ καὶ ἐκ τῶν 2/3 τῆς δυνάμεως τῆς Ἀδελφότητος.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

### ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

#### Ἄρθρον 10

##### Σύνθεσις καὶ συγκρότησις

1. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖ αἰρετὸν καὶ διαρκὲς συλλογικὸν διοικητικὸν σῶμα, ἔχον τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ Κοινοβίου καὶ τῶν Ἐξαρτημάτων τῆς Μονῆς, εὐθυνομένη διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀποκαλοῦνται «*Ἡγουμενοσύμβουλοι*».

2. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Καθηγουμένου, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία (3) μέλη ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι καὶ δέκα πέντε (15) μέλη, ἀπὸ πέντε (5) μέλη ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ἀριθμεῖ μέχρι καὶ εἴκοσι (20) μέλη, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ (7) μέλη, ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφότης ὑπερβαίνει συνολικῶς τὰ εἴκοσι μέλη.

3. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς δις τοῦ μηνός, κατὰ τὴν πρώτην καὶ τρίτην ἐβδομάδα αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἴτιον ἢ ἠθελε κληθῆ ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου ἢ αἰτήσῃται τὴν σύγκλησίν του ἢ πλειοψηφία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

4. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν κατὰ τὴν συνεδρίασιν παρίστανται, ἐπὶ τριμελοῦς συγκροτήσεως τὰ δύο (2) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἐπὶ πενταμελοῦς συγκροτήσεως τὰ τρία (3) καὶ ἐπὶ ἑπταμελοῦς τὰ τέσσαρα (4) μέλη αὐτοῦ, μετέχοντος εἰς τὴν σύνθεσιν πάντοτε τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, παρ' ἐκτός ἐὰν ἡ συνεδρίασις ἀφορᾷ εἰς ἄκρως προσωπικὴν του ὑπόθεσιν.

5. Αἱ συζητήσεις διεξάγονται ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ γνώμης, ἐν κοσμιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ, διατυπῶντος ἰεραρχικῶς ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέλους τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, τηρουμένης πάσης μυστικότητος καὶ ἐχεμυθείας περὶ τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει συζητουμένων θεμάτων. Ὁ προτείνων ἢ λέγων τι ὀφείλει πάντοτε νὰ γνωρίζῃ ὅτι

τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι ἐλεύθερον ὅπως ἀποδεχθῆ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς προτάσεις του καὶ ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ δεόν νὰ ὦσι σεβασταὶ τοῖς πᾶσιν.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

7. Αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις καταχωρίζονται ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὑπογραφόμεναι παρὰ πάντων τῶν μελῶν, οὐδενὸς δικαιουμένου νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἑαυτοῦ ὑπογραφήν. Οἱ μειοψηφούντες δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῶσιν τὴν ὑπογραφήν, δικαιῶνται ὅμως ὅπως αἰτήσωνται τὴν καταχώρησιν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῶν τυχόν ἀντιρρήσεων αὐτῶν, δεόντως ἠτιολογημένων. Πᾶσα πρᾶξις φέρουσα μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Καθηγουμένου ἢ μόνον τὴν ὑπογραφήν τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων θεωρεῖται ἄκυρος, ὡς μονομερής. Ἡ περαιτέρω ἄρνησις ὑπογραφῆς τῶν Πρακτικῶν ὑπὸ οἰουδήποτε Ἡγουμενοσυμβούλου, ἀποτελεῖ λόγον ἐπικρίσεως κατ' αὐτοῦ, ὡς παρακωλύοντος τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

#### Ἄρθρον 11

##### Κτήσις καὶ ἀπώλεια τῆς ιδιόκτητος τοῦ Ἡγουμενοσυμβούλου

1. Ἡ ιδιότης τοῦ Ἡγουμενοσυμβούλου προσκτᾶται ἀνὰ τριετίαν ὑπὸ ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δι' ἐκλογῆς γενομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις τῆς Ἀδελφότητος εἶναι τουλάχιστον πέντε (5) μοναχοί, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπομένων διατάξεων. Προσόντα διὰ τὸν ἐκλέξιμον θεωροῦνται ἡ ἐμπειρία καὶ ἰκανότης περὶ τὸν χειρισμὸν διοικητικῆς φύσεως θεμάτων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ χρηστῶ ἦθει διακρινόμενος βίος.

2. Ἡ ἐκλογή ἐκάστου Ἡγουμενοσυμβούλου διενεργεῖται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Καθηγημένου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων ἀδελφῶν.

3. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι κέκτηνται οἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφοί. Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ψηφοδελτίου, σημειοῦνται δύο (2) σταυροί

ἐπὶ τριμελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου, τέσσαρες (4) σταυροὶ ἐπὶ πενταμελοῦς, καὶ ἕξι (6) σταυροὶ ἐπὶ ἐπταμελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν τεθοῦν περισσότεροι σταυροί, τὸ ψηφοδέλιον καθίσταται ἄκυρον. Κατὰ τὰ λοιπὰ, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν ἐπὶ ἐκλογῆς τοῦ Καθηγουμένου τάξιν, οἱ δὲ πρῶτοι δύο ἐπιλαχόντες ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

4. Τὰ μέλη τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀναλαμβάνουν καθήκοντα ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ ἀπερχομένης.

5. Ἡ ἀπώλεια τῆς ιδιότητος τοῦ Ἡγουμενοσυμβούλου ἐπέρχεται διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Καθηγουμένου λόγους (ἄρθρον 9ον παρόντος).

6. Ἐὰν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβούλου συμπέσῃ μὲ τὴν χρεϊαν τῆς θέσεως τοῦ Καθηγουμένου, ἡ θητεία του παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου Καθηγουμένου.

#### Ἄρθρον 12

##### Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι

Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συνεργάζονται στενωῶς μετὰ τοῦ Καθηγουμένου κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν αὐτῶν ἀρμοδιοτήτων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν αὐτοῦ. Ὁ Καθηγούμενος ὀρίζει τὸν Γραμματέαν καὶ Ταμίαν.

Εἰδικώτερον, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνήκουν τὰ ἐξῆς ἐνδεικτικῶς καθήκοντα:

(α) Ἡ διεξαγωγή τῆς ἐν γένει οικονομικῆς, διαχειριστικῆς καὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι ὑπέχουν συνολικῶς τὴν πρὸς λογοδοσίαν εὐθύνην,

(β) Ἡ διαχείρησις πάσης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἢ ἡ οἰκοδομικὴ ἐπέκτασις τῶν κτιρίων αὐτῆς,

(γ) Ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἀποποίησης δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἢ ἀγορὰ ἢ πώλησις ἀκινήτων, ἢ σύναψις δανείων καὶ ἄλλων συμβάσεων,

(δ) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ πάσης δαπάνης, πλὴν ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ἀποφασίζει μόνος ὁ Καθηγούμενος,

(ε) Ἡ σύνταξις τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπο-

λογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱ. Μονῆς, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς τὸν Μητροπολίτην πρὸς τὸν προβλεπόμενον ἔλεγχον νομιμότητος καὶ ἐγκρισιν αὐτοῦ. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ, ἡ οικονομικὴ διαχείρησις κινεῖται κατ' ἀναλόγως μὲ αὐτὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

(στ) Προτάσσει τοῦ Καθηγουμένου, ἢ ἀπόφασις περὶ τῆς προσλήψεως ἢ τῆς ἀποβολῆς τῶν δοκίμων, τῆς κουρᾶς τῶν κατηρτισμένων περὶ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφῶν, ὡς καὶ τῆς χειροτονίας ἀδελφοῦ εἰς ἱεροδιάκονον ἢ πρεσβύτερον.

(ζ) Ἡ πρόσληψις νομικοῦ ἢ οικονομικοῦ ἢ ἐτέρου συμβούλου ἢ συνεργάτου καὶ ἡ ἐξουσιοδότησις αὐτῶν πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς,

(η) Ἡ πρόσληψις ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν,

(θ) Ἡ σύγκλησις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ ἐτοιμασία τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν συζητηθησομένων θεμάτων,

(ι) Ἡ ἀνακήρυξις, ἀναλόγως τῶν προσφορῶν αὐτῶν, Δωρητῶν, Εὐεργετῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς,

(ια) Ἐν γένει, ἢ ἀπόφασις ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, ῥητῶς ἢ μὴ ῥητῶς ἀναφερομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ, συντελοῦν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

##### Ἡ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

#### Ἄρθρον 13

1. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, συγκειμένη ὑπὸ πάντων τῶν ἀδελφῶν, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

2. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων:

(α) Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Καθηγουμένου καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων τῆς Μονῆς,

(β) Διὰ τὴν τροποποίησιν διατάξεων τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς,

(γ) Εἰς πᾶσαν ἐτέραν περίπτωσιν ζητήματος μείζονος σημασίας, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ λήψις ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

3. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων πέντε (5) ἀδελφῶν τῆς Ἰ. Μονῆς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἔχουν εἰδοποιηθῆ νομίμως ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς. Ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, ἢ συνεδρίασις ἐπιναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα, ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν προβλεπομένων προκαταρκτικῶν διατυπώσεων.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

### Ἄρθρον 14

1. Ἡ συγκαταρίθμησις λαϊκῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων ἀδελφῶν ἐνεργεῖται μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ διακρίσεως. Πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου τῶν ἀπαιτεῖται ἢ ἐπὶ χρονικὸν τι διάστημα πνευματικὴ ἐπικοινωνία αὐτῶν μετὰ τοῦ Καθηγουμένου, ὅστις ἐξετάζει τὴν ἀληθῆ κλίσιν αὐτῶν πρὸς τὸν μοναχισμόν.

2. Διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, συνεκτιμῶντος πάσας τὰς κατωτέρω ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις.

(α) Συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ὑποψηφίου.

(β) Πρότασιν προφορικῆν τοῦ Καθηγουμένου, ἔχοντος διαμορφώσει θετικὴν γνώμην περὶ τῆς πνευματικῆς, διανοητικῆς καὶ ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ ὑποψηφίου.

(γ) Ὑποβολὴν ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου πρὸς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, εἰς ἣν δέον νὰ ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως οὗτος προσέρχεται ἵνα μονάσῃ, ἀποδεχόμενος τὸν παρόντα Κανονισμόν.

3. Ἐπὶ θετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὁ δόκιμος ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς Δοκίμων (Δοκιμολόγιον), παραδίδει δὲ πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν Μονὴν πάντα τὰ προσκομισθέντα ὑπ’ αὐτοῦ κινήματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραλάβῃ ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐὰν πρὸ τῆς κουρᾶς αὐτοῦ ἠθελεν ἀποχωρήσῃ ἢ ἀποβληθῆ τῆς Ἰ. Μονῆς.

4. Οἱ δόκιμοι πρὸ τῆς κουρᾶς τῶν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν ἀτομικὴν τῶν περιουσίαν. Μετὰ δὲ τὴν κουρὰν αὐτῶν ἢ περιουσιακῆ τῶν κατάστασις διέπεται ὑπὸ τοὺς σχετικούς νόμους τοῦ κράτους.

5. Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τριετῆς, δυναμένη νὰ συντηρηθῆ ἢ νὰ παραταθῆ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγουμένου καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τοῦ δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς πολιτείας.

6. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοκιμασίας, ὁ δόκιμος διαμένει εἰς ἰδιαιτέρον κελλίον, φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κεκανονισμένην ἐνδυμασίαν τοῦ δοκίμου, ἐργάζεται εἰς καθωρισμένην διακονίαν, παρακολουθεῖ τὰς Ἀκολουθίας ἐν τῷ Ναῷ, ἀσκεῖται εἰς τὴν τελειαν ὑπακοῆς, ἀγάπης καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα.

7. Βασικὴ προϋπόθεσις ἐπιτυχοῦς δοκιμασίας θεωρεῖται ἢ «*συμφωνία πνεύματος*» τοῦ δοκίμου μετὰ τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν δοκιμασίαν διαπιστωθῆ τυχὸν ἀσθένεια σωματικὴ ἢ διανοητικὴ τοιαύτη ἢ ψυχοπάθεια παρακλύουσα τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος ἢ παρεμποδίζουσα τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑποψηφίου, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

9. Ἐὰν δόκιμος ἀδυνατῆ νὰ προσαρμοσθῆ εἰς τὰς συνθήκας, τὰς ἐργασίας, τὸ πρόγραμμα, τὴν τάξιν, τὴν ζωὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ Κοινοβίου, ἢ ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν σκανδαλίζεται, στενοχωρῆται, ῥαθυμῆ δὲν εἶναι πρὸς συμφέρον του νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Μονῇ ἀλλ’ ὅπως ἐν ἀγάπῃ καὶ διακρίσει ἀποχωρήσῃ αὐτῆς.

10. Οἱ δόκιμοι ἀδελφοὶ ἔχουν ἰδίαν ἱεραρχίαν, καθοριζομένην ἐκ τοῦ χρονικοῦ σημείου προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν.

11. Μετὰ τὴν ἐπιτυχήν διέλευσιν τῆς κανονικῆς δοκιμασίας, ὁ δόκιμος, προτάσει τοῦ Καθηγουμένου, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, κείρεται μοναχὸς καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον.

12. Ἐὰν ὁ Καθηγούμενος τῆ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κρίνῃ δόκιμον τινὰ ὡς ἀνέτοιμον ἵνα λάβῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, δύναται ὅπως προβῆ εἰς τὴν κουρὰν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου κατὰ τὴν τάξιν τῶν δοκίμων. Ἡ μοναχικὴ κουρὰ ὡς καὶ ἡ ἱερωσύνη συνιστοῦν κλήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὐδέποτε δὲ δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄  
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 15  
Λατρεία

1. Κέντρον τῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ ἡ λατρευτικὴ προσκύνησις τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, λατρευομένου μετὰ πάσης κατανύξεως καὶ μεγαλοπρεπείας ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῷ καὶ ἐν τοῖς Παρεκκλησίαις τῆς Μονῆς. Αἱ Ἀκολουθίαι ἀναγιγνώσκονται καὶ ψάλλονται εὐκρινῶς, τελοῦνται δὲ συμφώνως τῇ νενομισμένῃ τάξει.

2. Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζονται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, πρὸς τοῦτο δὲ, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἐν ἐργασίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ, ἐν ψαλμωδίᾳ ἢ σιωπῇ, οἱ Μοναχοὶ ἀγωνίζονται ὅπως «ἀδιαλείπτως προσεύχονται», διὰ τῆς ἀδιαλείπτου μονολογίστου εὐχῆς: «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

3. Ἐν ταῖς Θεαῖς Λειτουργίαις καὶ πάσαις ταῖς Ἀκολουθίαις μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ὡς Κυριάρχου Ἐπισκόπου, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς.

4. Οἱ Μοναχοὶ μετέχουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τακτικῶς καὶ κατόπιν τῆς δεούσης προετοιμασίας, ἐν μετаноίᾳ καὶ ἐξομολογήσει.

5. Τὸ μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, ἅπαντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ προσέρχονται τακτικῶς εἰς αὐτήν, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς Ἐξομολογήσεως αὐτῶν ὑπὸ ἄλλου Πνευματικοῦ.

6. Τὸ ὕφος καὶ ἦθος τῆς βυζαντινῆς παραδόσεως ἀποτελοῦν τὸ μόνιμον πρότυπον διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὰς ἱεράς εἰκόνας, τὰ ἀντικείμενα λατρείας, τὰ ἱερά ἄμφια, τὸ μουσικὸν ὕφος ὡς καὶ πᾶν τὸ ἀνήκον εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν ἢ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκφρασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 16  
Τράπεζα

1. Ἡ Τράπεζα τῶν μοναχῶν ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς εὐχαριστιακῆς Τραπέζης τῆς Θεῖας Λειτουργίας. Διὰ τοῦτο οἱ ἀδελφοὶ λαμβάνουν τὴν τροφήν ἐν πάσῃ εὐχαριστίᾳ καὶ σιωπῇ, φοροῦντες ῥᾶσον καὶ κουκούλιον.

2. Τὰ παρατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν εἶναι λιτὰ καὶ πάντα κοινὰ καὶ τὰ αὐτὰ δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς, ἐκτὸς περιπτώσεως ἀσθενείας ἢ γήρατος, ὅποτε ὁ Καθηγουμένος οἰκονομεῖ μετὰ διακρίσεως τὴν ἀδυναμίαν.

3. Ἄπασαι αἱ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θεσπιζόμεναι νηστεῖαι τηροῦνται μετ' αὐστηρότητος.

Ἄρθρον 17

Περὶ τῶν διακονημάτων γενικῶς

1. Ἡ ἄσκησις τῶν μοναχῶν εἰς τὰ διακονήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἀναποσπάτως συνδεδεμένη μετὰ τὴν μοναχικὴν τελείωσιν αὐτῶν, ἀποτελεῖ δὲ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τοῦ ἐν Χριστῷ καταρτισμοῦ καὶ πνευματικῆς τελειώσεως αὐτῶν, διότι κατὰ τὸν οὐρανοφάντορα Μ. Ἀθανάσιον, οἱ ἀδελφοὶ πρέπει «ἐξ ἔργου καὶ ἰδρωτὸς ἰδίου προσφέρειν πορισμὸν τῷ Μοναστηρίῳ»<sup>10</sup>.

2. Τὰ διακονήματα ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἀνατίθενται εἰς τοὺς ἀδελφούς ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου. Ἐκαστος ἀδελφὸς ἀναλαμβάνει τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ διακόνημα ὡς ἀπὸ Θεοῦ, μετὰ ὑπακοῆς καὶ εὐχαριστίας. Ἄρνησις ἀδελφοῦ εἰς ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος καὶ αὐθαίρετος, θεωρεῖται λύσις ὑπακοῆς, διάσπασις τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος καὶ ἀπόκλισις ἀπὸ τῆς μοναστικῆς ὁδοῦ. Ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἄρνησιν συνεπάγεται ἐπιτίμῃσιν.

3. Βασικότερα τῶν διακονημάτων εἶναι τὰ τῶν Οἰκονόμου, Γραμματέως, Ἐκκλησιαστικοῦ, Βηματάρη, Τυπικάρη, Βεστιαρίου, Ἀρχοντάρη, Ταμίου, Πορτάρη, Βιβλιοφύλακος, Ἀρχιεοφύλακος, Σκευοφύλακος, Μαγειροῦ, Τραπεζάρη, Μετοχιαρίου, Κηπουροῦ, Δοχειαρίου, Κολλυβᾶ, Προσφοράρη, Νοσοκόμου, Ἀφυπνιστοῦ, Δενδροκόμου, κ.ἄ.

4. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάθεσις εἰς ἓνα ἀδελφὸν πλειόνων διακονημάτων, ὡς καὶ ἡ ἄσκησις ἔργων ἀγιογραφίας ἢ ξυλογλυπτικῆς.

5. Οὐδεὶς ἐπιτιμᾶ ἀδελφὸν ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθώνει, πλὴν τοῦ Καθηγημένου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθέντος. Ἐάν τις δι' ὀργῆς ἢ θυμοῦ ἢ ἐπιτιμήσεως, ἀστεϊσμοῦ ἢ λοιδορίας ἢ ἀντιλογίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ πλήξη ἀδελφοῦ καρδίαν, κατήγγησεν ἤδη τὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης. Ἄνευ συγχωρήσεως ἢ εὐλογίας τοῦ Καθηγουμένου, οὐδεὶς

10. Μ. Ἀθανασίου, *Πρὸς Κάστορα*, Ρ.Γ. 28, 856 D.

δύναται νὰ ἀλλάσῃ διακονίαν λόγῳ δυσκολίας ἢ ἀμελείας, νὰ καταλείπῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰς ἕτερον ἀδελφὸν ἢ νὰ παραιτῆται τῶν βαρύτερων.

6. Οὐδὲν διακόνημα τυγχάνει μόνιμον, ἰσόβιον ἢ ἀναπόσπαστον, καὶ οὐδεὶς ἀδελφὸς ἀσκεῖ τοῦτο δικαιοδικῶς ἀλλὰ ἐν τελείᾳ ὑπακοῇ. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη νὰ διακόψῃ ἢ νὰ ἀλλάξῃ τὴν διακονίαν, αὐτὸ γίνεται μὲ ἀγαθὴν διάθεσιν.

7. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ ὄντως ἀδυναμίας τοῦ ἀδελφοῦ ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ διακόνημα, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸν Καθηγούμενον, ὅστις οἰκονομεῖ τὴν δυσκολίαν κατὰ τὸ συμφέρον τὸ πνευματικὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς Ἀδελφότητος.

8. Παρέκκλισις ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς τῆς ἀναλήψεως πασῶν τῶν διακονιῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἀναθέσεως τινῶν δευτερευουσῶν ἐξ αὐτῶν εἰς ἕξω τῆς Μονῆς πρόσωπα, μόνον ἐν ἣ περιπτώσει οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐξαρκοῦσι πρὸς τοῦτο, ἢ δὲν διαθέτουσι τὴν ἀπαραίτητον κατάρτισιν δι' εἰδικὴν τινα θέσιν, ἀδυνατοῦντες οὕτω νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ τῆς διακονίας ἔργον.

9. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάθεσις πλειόνων διακονημάτων εἰς τὸν αὐτὸν ἀδελφὸν ὡς καὶ ἡ ἀνάθεσις εἰς ἀδελφὸν καθηκόντων βοηθοῦ διακονητοῦ.

#### Ἄρθρον 18

##### Περὶ τοῦ Οἰκονόμου (Ταμίου)

Ὁ Οἰκονόμος (Ταμίας):

(α) Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀναγκαιούτων τῆ Μονῆ ὑλικῶν,

(β) Τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἀποθήκης τῶν τροφίμων καὶ τῆς ἐργαλειοθήκης,

(γ) Προΐσταται τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν τοὺς ὁποίους ἀπασχολεῖ ἡ Μονή,

(δ) Παραλαμβάνει καὶ διαθέτει κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τὸ ἔλαιον, τὸν οἶνον καὶ κηρὸν τῆς Μονῆς,

(ε) Παραλαμβάνει καὶ διαθέτει καταλλήλως πάντα τὰ ἀπαραίτητα ὑλικά διὰ τὰ κόλυβα, τὴν ἀρτοκλασίαν καὶ τὴν Ἱ. Προσκομιδὴν,

(στ) Τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἱματιοθήκης, ἔχων ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην πάντα τὰ ἐνδύματα, ὑφάσματα, κλινოსκεπάσματα, ἄτινα διαθέτει τῇ ἐντολῇ τοῦ Καθηγουμένου,

(ζ) Τηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

(αα) «Βιβλίον Ταμείου».

(ββ) «Καθολικόν».

(γγ) «Κτηματολόγιον», ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ἅπασα ἡ κινήτῃ καὶ ἀκίνητος, ἀγροτικὴ καὶ ἀστική περιουσία τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν κατὰ καιροὺς μεταβολῶν αὐτῆς.

(δδ) «Κατάλογος Ἀγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Σκευῶν, Κειμηλίων καὶ πολύτιμων ἀντικειμένων».

(εε) «Βιβλίον Βιβλιοθήκης, χειρογράφων, παλαιτύπων καὶ νεωτέρων ἐντύπων».

(στστ) «Βιβλίον Τιμαλῶν».

(ζζ) «Βιβλίον Κινήτων Πραγμάτων».

#### Ἄρθρον 19

##### Περὶ τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς:

1. Φυλάττει ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς Μονῆς, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γραμματείας. Τηροῦνται δὲ ὑπ' εὐθύνη αὐτοῦ τὰ κάτωθι ἐπίσημα βιβλία:

(α) «Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος»,

(β) «Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου»,

(γ) «Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων»,

(δ) «Μοναχολόγιον», ἧτοι βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται ἐκάστου Μοναχοῦ πάντα τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς κοσμικῆς καὶ μοναχικῆς αὐτοῦ ταυτότητος (κατὰ κόσμον καὶ μοναχικὸν ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, τόπος καταγωγῆς, χρόνος προσελεύσεως εἰς τὴν Ἀδελφότητα, κατατάξεως ὡς δοκίμου, ἀποκάρσεως, τυχὸν χειροτονίας εἰς ἱερατικὸν βαθμὸν, ὁ βαθμὸς παιδείας, κ.λπ.).

(ε) «Δοκιμολόγιον», ἧτοι βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται ἐκάστου Δοκίμου πάντα τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς κοσμικῆς ταυτότητος.

2. Συντάσσει τὰ πρακτικά, παριστάμενος κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς τε Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Μονῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα.

3. Διεξάγει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Καθηγουμένου. Οὐδὲν δ' ἔγγραφον ἢ ἀντίγραφον δύναται νὰ ἐκδώσῃ, ἐὰν δὲν ἤθελε λάβει πρὸς τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐντολήν.



Ἄρθρον 20  
Περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ

Ὁ Ἐκκλησιαστικός:

Φροντίζει περὶ τῆς εὐπρέπειας καὶ τῆς φωταγωγήσεως τοῦ τε Καθολικοῦ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἱ. Ναῶν τῆς Μονῆς. Μεριμνᾷ διὰ τὸ ἀνοίγειν καὶ κλείειν τὰς θύρας τοῦ Καθολικοῦ, τὸ σημαίνειν, τὸ εὐτρεπίζειν καὶ εἰ τι ἄλλον ἀναγκαῖον εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ τελετάς.

Ἄρθρον 21  
Περὶ τοῦ Τυπικάρη

Ὁ Τυπικάρης:

1. Ἐπιστατεῖ εἰς τὴν τήρησιν τῆς ὠρισμένης τυπικῆς διατάξεως τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν. Εἰς οὐδένα ἄλλον ἐπιτρέπεται τὸ διατάττειν τὰ τῆς Ἀκολουθίας καὶ γίνεσθαι πρόξενον χασμῶδίας.

2. Ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ, ὅπως παρευρίσκονται τακτικῶς εἰς πάσας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας οἱ τε Ἐφημέριοι καὶ οἱ Ψάλται τοῦ Καθολικοῦ, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι. Ἐὰν δὲ τις ἐξ αὐτῶν τύχει ἀπουσιάζων, ἄνευ ἀδείας τοῦ Καθηγουμένου ἢ ἀποχρῶντος λόγου, τὸ μὲν πρῶτον, πνευματικῶ τῷ τρόπῳ, νουθετεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐτὸν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταγγέλλει τοῦτον εἰς τὸν Καθηγούμενον.

3. Διὰ πᾶσαν ἑκτακτον περίπτωσιν, ἀναγομένην εἰς τὴν κατ' ἀδήριτον ἀνάγκην καὶ ὄλως προσωρινὴν μετατροπὴν τῶν τυπικῶν ἢ ὑπηρεσιακῶν ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς διατάξεων ἐπὶ τὸ «οἰκονομικώτερον πως ἦτοι συγκαταβατικώτερον», δέον ὅπως συσκέπτεται μετὰ τοῦ Καθηγουμένου.

Ἄρθρον 22  
Περὶ τοῦ Βηματάρη

Ὁ Βηματάρης:

Εὐθύνεται διὰ τὴν διαφύλαξιν, καλὴν συντήρησιν καὶ ἐμφάνισιν τῶν ἐν τοῖς σκευοφυλακίοις τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς ἀποκειμένων ἱερῶν λειψάνων, ἱερῶν εἰκόνων, ἀμφίων καὶ ἄλλων ἱερῶν κειμηλίων καὶ σκευῶν, ἅτινα παραδίδονται εἰς αὐτὸν βάσει ἰδιαιτέρου καταλόγου ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, συντασσομένης τῆς προσηκούσης πράξεως.

2. Τυχάνει υπεύθυνος διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν, ὑποχρεούμενος ὅπως, πρὸ πάσης σχετικῆς ἐνεργείας, συνεργάζεται μετὰ τῶν Καθηγουμένου καὶ Οἰκονόμου.

Ἄρθρον 23  
Περὶ τοῦ Κανονάρχου

Ὁ Κανονάρχης:

Κανοναρχεῖ ἐν τῷ Καθολικῷ εἰς τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας

Ἄρθρον 24  
Περὶ τοῦ Ἀρχοντάρη καὶ τῆς φιλοξενίας

1. Ὁ Ἀρχοντάρης:

(α) Διακονεῖ εἰς τὸν ξενῶνα, φροντίζων περὶ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἐν γένει εὐπρεπείας αὐτοῦ.

(β) Περιποιεῖται πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀρχονταρίῳ προσερχομένους ξένους καὶ τοὺς φιλοξενουμένους ὑπὸ τῆς Μονῆς, φερόμενος πρὸς αὐτοὺς σεμνοπρεπῶς καὶ κοσμῶς.

(γ) Ἡ ξενάγησις τῶν προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν εἰς τοὺς διαφόρους χώρους τῆς Μονῆς, ὅπως τὸ Καθολικόν, τὸ Σκευοφυλάκιον κ.λπ. ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκάστου υπευθύνου μετὰ προθυμίας καὶ σεμνότητος, ἀποσκοποῦντος εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ τοὺς Ἁγίους αὐτῆς.

(δ) Λαμβάνει εἰδικὴν ἄδειαν ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, προκειμένης διανυκτερεύσεως ξένου τινὸς ἐν τῷ ξενῶνι. Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις γυναικῶν ἐν τῇ Μονῇ, πλην τῶν ἀμέσων συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.

2. Ἡ Ἱερὰ Μονή, ἀκολουθοῦσα τὴν μακραίωνα μοναχικὴν παράδοσιν, παρέχει φιλοξενίαν εἰς πνευματικὰ πρόσωπα, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

(α) Πρόσωπα ἄγνωστα δὲν διανυκτερεύουν ἐν τῇ Μονῇ. Εἰδικῶς διὰ τὴν διανυκτέρευσιν παντὸς ἄλλοδαποῦ ἀπαιτεῖται ὁ ἔλεγχος τῶν διαπιστευτηρίων καὶ λοιπῶν συστατικῶν γραμμάτων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντάρη, ἢ σχετικῆ ἐνημέρωσις τοῦ Καθηγουμένου καὶ ἢ παρ' αὐτοῦ παροχὴ εἰδικῆς ἀδείας. Ἡ φιλοξενία τῶν ψυχοπαθῶν ἀποφεύγεται διὰ λόγους ἀσφαλείας.

(β) Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας καὶ νὰ συμμετέχουν εἰς ἐργασίας τινὰς τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν τὸ δεύτερον τοῦτο θεωρηθῆ σκόπιμον. Παραμένουν εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Μονῆς καὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς ἑτέρους χώρους (κελλιά - ἐργαστήρια - κουζίνα - τράπεζα κ.λπ.), παρὰ μόνον εἰς ὄλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, τῆ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου.

(γ) Ἡ φιλοξενία παρέχεται κατόπιν συνεννοήσεως καὶ διαρκεῖ ἐν εἰκοσιτετράωρον εἰ καὶ πλέον, τῆ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου.

3. Οἱ προσκυνηταὶ καὶ οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ οὐδαμῶς τυγχάνει τόπος παραθερισμοῦ ἢ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος κατ' ἐξοχὴν προσκυνήματος, προσευχῆς καὶ ἀγιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλουν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν Μονὴν ἐν κατανύξει καὶ σεμνότητι ἡθους καὶ ἀμφιέσεως, νὰ μὴ θορυβοῦν καὶ γελοῦν ἀπρεπῶς, νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν μουσικὰ ὄργανα καὶ ἄσματα καθὼς καὶ ἔντυπα ξένα πρὸς τὸ ἦθος καὶ τὸν σκοπὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ κάπνισμα εἰς τὸν χώρον τῆς Ἱ. Μονῆς. Εἰς περίπτωσιν παρεκτροπῆς ἢ οἰασδῆποτε ἀταξίας ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντάρη ἢ τοῦ Καθηγουμένου καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως ἀπομακρύνονται τῆς Ἱ. Μονῆς.

4. Πάντα τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν δεσμευτικὰ καὶ διὰ τοὺς ξεναγούς ὀργανωμένων ομάδων-ἐπισκεπτῶν, οἱ ὅποιοι εἰσερχόμενοι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ὑπάγονται ἐν παντὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ Ἀρχοντάρη. Διὰ λόγους ἀσφαλείας, ὑποχρεοῦνται ἐφ' ὅσον τοὺς ζητηθῆ, νὰ δηλώνουν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητος αὐτῶν. Πᾶς μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἢ προκαλῶν προβλήματα ἀπομακρύνεται τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος τῆ ἐντολῆ τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ ὑπευθύνου.

5. Οἱ ἐπισκέπται τῆς Ἱ. Μονῆς ὑποχρεοῦνται ὅπως εἶναι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος γυναικῶν ἐνδεδυμένων μὲ παντελόνια ἢ ἄσμενα φορέματα, ἀνδρῶν μὲ κοντὰ παντελόνια ἢ μὲ ἄλλην ἐνδυσιν ἢ συμπεριφορὰν προσβάλλουσαν τὸν ἱερὸν χώρον. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγουμένου ἢ τοῦ ὑπευθύνου ἀδελφοῦ ἐπαφίεται ἡ ἐκτίμησις περὶ τοῦ προκλητικοῦ τῆς ἀμφιέσεως ὡς καὶ ἡ ἐπιλογὴ τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΙΩΝ

### Ἄρθρον 25

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται νὰ διατηρῆ Μετόχια ἐν τῇ οἰκείᾳ Ἱ. Μητροπόλει, ὡς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ, τηρουμένων τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ὡς Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης λογίζονται οἰαδῆποτε ἐκκλησιαστικῆς προελεύσεως (διαλελυμένα Μοναί, Ναοί, Ναΐδρια), ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς φύσεως ἀκίνητα περιέρχονται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἢ διαχειρίσιν τῆς Μονῆς, καθ' οἷονδῆποτε νόμιμον τρόπον.

Τοιαῦτα σήμερον τυγχάνουν, ὡς ἀπὸ μακροῦ χρόνου περιελθόντα τῇ Ἱερᾷ Μονῇ:

(α) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Σεραφεῖμ ἐν Καρδίτῃ, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Δημ. Λάππα καὶ Β. Τζέλλα,

(β) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος Μορφοβουνίου, Δήμου Πλαστήρα,

(γ) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Δημητρίου Μεσσηνικόλα, Δήμου Πλαστήρα,

(δ) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Παντελεήμονος Πεζούλας, Δήμου Νεβροπόλεως,

(ε) Τὸ Ναΐδριον τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος Μοσχάτου, Δήμου Πλαστήρα,

καὶ ὅσα ἕτερα ἔχουν παραχωρηθῆ ἢ θὰ παραχωρηθῶν νομίμως τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

3. Τὰ Μετόχια, μὴ κεκτημένα ἰδίαν αὐτῶν νομικὴν προσωπικότητα, ἀποτελοῦν κανονικὸν καὶ λειτουργικὸν ἔδαφος τῆς κυριάρχου Μονῆς.

4. Ἡ οικονομικὴ διαχείρισις τοῦ Μετοχίου καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ἀμέσως ὑποχρεωτικῶν διὰ τὸν Μετοχιάριον.

5. Ὁ Μετοχιάριος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐλευθέρως ἀνακλητῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Ἐφ' ὅσον οὗτος τυγχάνει ἀδελφὸς τῆς Μονῆς τηρεῖ πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως πᾶσαν ἐντολὴν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εὐθυνόμενος ἀμέσως διὰ πᾶσαν ἀθέτησιν αὐτῶν. Οἰαδῆποτε πράξις διοικήσεως ἢ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Μετοχίου διεξάγεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγγράφου ἐγκρίσεως αὐτῆς, εἰδ' ἄλλως τυγχάνει ἄκυρος ἐναντι τῆς Μονῆς.

6. Ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Μετοχίου εἰς (ἀπὸ) τὸν Μετοχιάριον ἀδελφόν, διενερ-

γείται διὰ συντάξεως σχετικοῦ «*Πρωτοκόλλου Παραδόσεως καὶ Παραλαβῆς*», περιέχοντος πλήρη περιγραφὴν πάντων τῶν παραδιδομένων αὐτῷ ἐπίπλων, σκευῶν, ἐργαλείων, ἀμφίων, κτηνῶν, καὶ λοιπῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ Μετοχίου. Τὸ πρωτότυπον τοῦ Πρωτοκόλλου φυλάσσεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Μονῆς, ἐν τῷ σχετικῷ περὶ τοῦ συγκεκριμένου Μετοχίου φακέλλῳ.

7. Ἐκαστος Μετοχιάριος ὑποχρεοῦται εἰς τήρησιν τῶν Βιβλίων τῆς ἐνιαυσίου αὐτοῦ διαχειρίσεως Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων, ὑποβάλλων ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων περὶ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν Μονήν, πρὸς ἔγκρισιν αὐτῶν. Ἡ διαχείρισις ἐκάστου Μετοχίου ἀποτελεῖ τμήμα τῆς καθ' ὅλου διαχειρίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀπεικονίζεται δὲ τόσον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς καὶ ἐλέγχεται ἀντιστοίχως.

8. Ἡ Ἱ. Μονὴ δεόν ὅπως προβῆ εἰς ἀρτίαν κτηματολογικὴν καταγραφὴν καὶ ὀλοκληρωμένην νομικὴν κατοχύρωσιν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς περιουσίας ἐκάστου Μετοχίου.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

#### ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

#### Ἄρθρον 26

#### Οἰκονομικοὶ πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς

Ὡς οἰκονομικοὶ πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς, ὀρίζονται:

1. Αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι ἐκ τῆς ἀγροτικῆς ἢ ἀστικῆς, κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς (καλλιέργειαι - ἐκμισθώσεις - ἐκποιήσεις).

2. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ παγκαρίου, ἐκ τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν (ἀγιογραφία, ξυλογλυπτική, μοσχοθυμίαμα, κ.λπ.) καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως ἀναμνηστικῶν εἰδῶν ἢ ἀντιγράφων.

3. Αἱ εἰς χρῆμα, εἶδος ἢ κτήματα εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων πρόσοδοι.

4. Τὰ ὑπὸ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων δωρούμενα αὐτῇ χρηματικὰ ποσά, εἶδη, ἀκίνητα ἢ κινητά, αἱ οἰασθῆποτε φύσεως ἢ μορφῆς παροχαὶ ἢ ἐπιχορηγήσεις, καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν πρόσοδοι.

5. Τὰ ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ καὶ λόγῳ καθολικοῦ καταπιστεύματος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώ-

πων προερχόμενα χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἐν γένει κινητὰ ἢ ἀκίνητα καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν.

6. Πᾶσα πρόσοδος ἀπορρέουσα ἐκ δικαιωμάτων πνευματικῆς ἰδιοκτησίας.

7. Πᾶσα ἐτέρα ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος, ὡς ἐξ ἐκδόσεως βιβλίων, ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Μονῆς κ.λπ.

#### Ἄρθρον 27

#### Διάθεσις πόρων

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν πρόσοδοι διατίθενται ὡς ἀκολουθῶς:

1. Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κοινοβίου (διατροφή, ἐνδύματα, ὑπόδησις, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις, ἀσφαλιστικὴ κάλυψις, κ.λπ.).

2. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν, συντήρησιν, ἐπισκευὴν ἢ ἐπέκτασιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱ. Μονῆς.

3. Διὰ δαπάνας μετακινήσεως, καὶ προμήθειαν διαφόρων μέσων, ὀργάνων, μηχανημάτων διὰ τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν ἐργαστηρίων αὐτῆς.

4. Διὰ φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

5. Διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς (ἐλεημοσύνας, δωρεὰς εἰς εὐαγῆ Ἱδρύματα κ.λπ.), ὡς καὶ διὰ πᾶν ἔργον φιλανθρωπίας ἢ κοινωνικῆς εὐποιΐας, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

6. Διὰ μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν τῆς Μονῆς.

7. Διὰ πᾶσαν δαπάνην μὴ ἀναφερομένην ἀνωτέρω, ἀποφασίζει εἰδικῶς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, πλὴν ἐπὶ ποσοῦ μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ἑξ χιλιάδων (6.000) ΕΥΡΩ, ἀναπροσαρμοζομένου κατ' ἔτος κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα, ἥτις δαπάνη, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀποφασίζεται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ Καθηγουμένου.

8. Δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος καταρτίζεται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱ. Μονῆς, οἵτινες ὑποβάλλονται τῇ οἰκείᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ πρὸς ἄσκησιν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου ἐλέγχου νομιμότητος καὶ ἔγκρισιν αὐτῶν. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ, ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις κινεῖται κατ' ἀναλόγῳ μὲ αὐτὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

9. Τὰ λογιστικὰ βιβλία ὡς καὶ ἅπαντα τὰ διαχειριστικὰ

στοιχεῖα περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῶν Μετοχίων αὐτῆς φυλάσσονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ ἀποτελοῦν παραστατικά τῆς καθόλου διαχειρίσεως αὐτῆς.

#### Ἄρθρον 28

##### Ἐκμισθώσεις - Ἐκποιήσεις

1. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ προβαίνει διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν, ἐκποίησιν ἢ ἀνταλλαγὴν κινήτων ἢ ἀκινήτων πραγμάτων ἀνηκόντων αὐτῇ κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ ἕτερον ἐμπράγατον δικαίωμα, ἀπαιτουμένης προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολίτου.

2. Πᾶσα ἐκποιητικὴ πράξις πραγμάτων τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱ. Μονῆς ἐπιτρέπεται διὰ λόγους προφανοῦς ὠφελείας τῆς Μονῆς, ὡς ἐπὶ ἀκινήτων ἄνευ προσόδου, ἢ ὅταν διὰ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως σκοπεῖται ἡ θεραπεία σοβαρᾶς ἀνάγκης τῆς Ἱ. Μονῆς.

#### Ἄρθρον 29

##### Χρέη ἀναληφθέντα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν

Ἡ Ἱ. Μονὴ οὐδεμίαν εὐθύνην ἢ ὑποχρέωσιν ὑπέχει δι' ἀτομικὰ χρέη τῶν ἀδελφῶν, ἀναληφθέντα ὑπ' αὐτῶν ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

##### ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

#### Ἄρθρον 30

1. Ὁ ἔλεγχος τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀδελφῶν ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου, ὅστις μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια, ἀποβλέπων εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ σφάλλλοντος ἀδελφοῦ.

2. Ἐνδεικτικῶς, ὡς πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν ὀρίζονται:

(α) Ἡ ἀνυπακοὴ εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, πρὸ παντὸς δὲ τοῦ Καθηγουμένου,

(β) Ἡ ἰδιοποίησις οἰουδήποτε πράγματος τῆς Μονῆς, ἔστω καὶ ἀσημάντου.

(γ) Ἡ ἀνακοίνωσις ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς εἰς ξένους.

(δ) Ἡ ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος καὶ ἡ πλημμελὴς ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

(ε) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Μονῆς διανυκτέρευσις ἀδελφοῦ ἐκτὸς τῆς Μονῆς.

(στ) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Μονῆς ἀπουσία ἀδελφοῦ ἐκ τῆς Μονῆς ἢ παραβίασις τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

(ζ) Τὸ ὑποκινεῖν ἄλλους ἀδελφοὺς εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μονῆς.

(η) Τὸ ἀπαιτεῖν τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς κληρικόν, ὡς καὶ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς ὀρισμένον διακόνημα.

(θ) Ἡ ἀπόκτησις οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ μὴ ἄμεσος κατάθεσις αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς.

3. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ διαπράξεως βαρυτέρου παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς ἢ ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ ἀδικήματος.

4. Οὐδὲν τῶν ἐπιτιμίων ἐπιβάλλεται ἄνευ κλήσεως πρὸς ἀπολογία τῶν πρὸς τιμωρίαν Ἀδελφοῦ.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

##### ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

#### Ἄρθρον 31

##### Περὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν

1. Ἡ Ἱ. Μονὴ πανηγυρίζει:

(α) Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου,

(β) Τὴν 4ην Δεκεμβρίου, μνήμην τοῦ προστάτου αὐτῆς Ἁγίου καὶ Νέου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἀπὸ Ἱγουμενῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης, ἐνθα καὶ ἡ Ἱερὰ τοῦ Ἁγίου Κάρα τεθησαύρισαι.

2. Ὡς ἐπιτάσσει ἡ Ὁρθόδοξος κανονικὴ μοναχικὴ παράδοσις, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ δὲν τελοῦνται τὰ ἱερὰ Μυστήρια τοῦ Γάμου καὶ τῆς Βαπτίσεως.

#### Ἄρθρον 32

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ θεωρεῖται ὕφισταμένη ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργεῖ, ἐὰν καὶ ἐν μόνον τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιζῆ,

συγκεντρωμένου εἰς αὐτὸν πασῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐξουσιῶν καὶ καθηκόντων. Τούτου ἐκλιπόντος δὲν δύναται ὅπωςδήποτε νὰ θεωρηθῇ αὕτη διαλυθεῖσα, ἀλλὰ λογίζεται ὡς σχολάζουσα (τελοῦσα ἐν διακοπῇ). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ περιουσία καὶ αἱ πρόσοδοι τῆς Μονῆς ἐπιτηροῦνται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιμελεῖται τῆς διαφυλάξεως τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, συλλέγει τὰς προσόδους, κατατίθει αὐτὰς ἐπ' ὄνοματι τῆς Μονῆς ἐν μιᾷ τῶν πλησιεστέρων Τραπεζῶν, ἐξ αὐτῶν δὲ λαμβάνει τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κτισμάτων τῆς Μονῆς. Τὸ καθεστῶς τοῦτο θέλει διατηρεῖσθαι μέχρις οὗ ἐπανδρωθῇ ἡ Μονὴ ὑπὸ συνουδίας ἐγκαθιστωμένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

## Ἄρθρον 33

## Περὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ρυθμίζει ἀπαρασαλεύτως τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης.

2. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος μὴ ῥητῶς προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ προκειμένου περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀποφαίνονται σχετικῶς καὶ ἠτιολογημένως τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, «*μαρτυρίαν ἔχοντες ἐκ τῶν Γραφῶν ἢ ἐκ πατρικῆς συνηθείας, ἄνευ παραβάσεως ἐντολῆς Θεοῦ*»<sup>11</sup>, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

3. Κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι δυνατὴ ἡ κατάργησις, τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ἢ δι' ἀπο-

φάσεως μόνης τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπὶ ἐπείγουσης, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, φύσεως ζητημάτων.

4. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς καταργεῖται ὀλοσχερῶς κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

5. Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης συνετάγη ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυρίου κυρίου ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ καὶ ἡγουμενίας τοῦ Ἀρχιμ. Μεθοδίου Κολοβοῦ, ἔτυχεν δὲ τῆς ἀπολύτου ἀποδοχῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς.

6. Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

*Διάταξις ἀκροτελεύτιος*

Τῇ ἀποστολικῇ φωνῇ ὑπακούοντες, τῇ διακελευούσῃ ὅπως πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γίνωνται, τοῖς θείοις Κανόσι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας στοιχοῦντες, τῇ ἱερωτάτῃ ὀρθοδόξῳ μοναστικῇ παραδόσει ἐπόμενοι, καὶ τὰς ἐντολὰς τῶν ὁσίων ἐκ τῶν τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ὑποτυπωσάντων, Πατέρων εὐσεβοῦντες, ὀρίζωμεν ὡς ὑπευθύνους διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τριάκοντα (33) ἄρθρων παρόντος Κανονισμοῦ, τὸν ἐκάστοτε Καθηγούμενον, τοὺς Ἡγουμενοσυμβούλους καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Κορώνης.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κορώνης, τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 2003

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς  
Ἀρχιμ. Μεθόδιος Κολοβὸς

Ὁ Ἡγουμενοσύμβουλος  
Ἱερομ. Κύριλλος Κουκόσιας

11. Διαθήκη Ἁγίου Θεοδώρου Στουδίτου, MIGNE P.G. 99, 1980, C, ιγ.

## ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

## ΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν  
Διάκονον π. Ἀλέξιον Πανώργιον  
Διάκονον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ  
Ἁγίου Πολυκάρπου Βοτανικοῦ.  
Ἀγνώστου διαμονῆς.

**Κλητήριον Ἐπίκριμα  
Ἱερῶς Ἀρχιεπισκοπῆς  
Ἀθηνῶν**

**Προκηρύξεις  
Ἱερῶν Μητροπόλεων:  
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας  
Κεφαλληνίας  
Ἐδέσσης, Πέλλης  
καὶ Ἀλμωπίας  
Θεσσαλιώτιδος  
καὶ Φαναριοφερσάλων  
Μεσσηνίας**

Καλοῦμεν σὲ ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Σταδίου καὶ μέλους τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερῶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 1646/27-11-2003 ἐντολῆ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 καὶ 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Σταδίου τῆ 22α Ἰουνίου 2004, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τρίτη καὶ ὥρα 18.30' μ.μ. προκειμένου ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῶν ἀποδιδόμενων σοι κατηγοριῶν ἐπὶ: α) αὐτογνώμονι ἀποβολῆ τοῦ ἱερατικοῦ σου σχήματος, β) παραίτησι ἐκ τῆς ἱερατικῆς σου ιδιότητος, γ) δεινοτάτῳ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, καὶ συγκεκριμένως ὅτι διὰ τῆς ἀπὸ 17ης μηνὸς Σεπτεμβρίου 2003 ἐπιστολῆς σου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ δηλοῖς ὅτι παραιτεῖσαι ἐκ τῶν Διακονικῶν σου καθηκόντων ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δήλωσιν ἦν καὶ ὑλοποίησας διὰ τῆς μὴ ἐνασκήσεως ἔκτοτε τῶν καθηκόντων σου, ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΞΒ' τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, Ι' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΙΣΤ' τῆς ἐν Σαρδικῇ τοπικῆς Συνόδου.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς σου, θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, διατασσόμενα.

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ  
Πρωτοπρ. Κυριακὸς Τσουρὸς

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ  
Ἱερομ. Διονύσιος Χατζηαντωνίου

**Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερῶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν

καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Παντελεήμονος Καπαρελλίου Θηβῶν,  
Ἁγίου Νικολάου Πλαταιῶν Θηβῶν,  
Κοιμήσεως Θεοτόκου Χαιρωνείας Λεβαδείας  
Γενεθλίου Θεοτόκου Ξηρονομῆς Θηβῶν καὶ  
Ἁγίου Ἀθανασίου (Πυρι) Θηβῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λεβαδεῖα τῇ 31ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

#### **Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Μαρίνης Βλαχάτων,  
Ἁγίου Νικολάου Κεραμειῶν καὶ  
Ἁγίου Γερασίμου Σκάλας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1ῃ Μαΐου 2004

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

#### **Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1811/88 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/234/οικ. 15030/6.7.2001 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱε-

ροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐδέσση τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 2004

† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ

#### **Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α' 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ 158, Α', 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκήρυκων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν του.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 22ᾳ Μαρτίου 2004

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων  
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

#### **Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Μεταμορφώσεως  
(Κατουσίου)

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-

νικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 2004

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων  
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

#### **Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Νερομύλου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 10ῇ Μαΐου 2004

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

